புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற்புராணம்.

காத்தியாயனரிருப்பு

வடுகநாததேசிகர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது,

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷை சுவாமிகள்மாணாக்கர்களிலொருவரும்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை

உபாத்தியாயருமாகிய

சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:

ஸ்ரீவரக்ஷாமித அச்சுக்கூடத்திற்

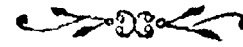
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாற் றெளிந்துளஞ் ச சாத் திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னட்சய லிங்கப் ப ணிய முனிவரன் புகல, வகழ்கட லுலகில் வடமொழி ஞர்ப் புராணந்தென் மொழியினி லருளி, மகிழ்பெற ம மேதற் றினனெழில் வடுக நாதன்வாழ் வளளிநா யகனமுலை

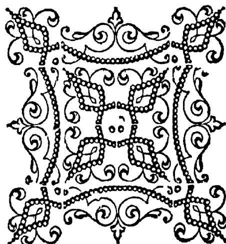
உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சருக்கவகராதி.

சருக்கவகராதி.

சருக்கவகராதி.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
சு	க	ச	துரைசகும்	துரைதத
எ	எ	க	பாரயி	பாயிர
கங	உஉ	க	வெள்ளி	வெளள
,,	,,	உ	மருதனன	மருதநன
கச	உச	ச	கையற	கயற
கசு	உ	ச	சாரள	சாளர
ஙங	கசு	உ	பாடனறிர்	பாடடினின்
,,	ஙகூ	உ	னற	நற
ஙச	உரு	உ	வ்ரையுமி	வரையும
ஙஅ	சஉ	ங	வுளரன	வுளாகசன்
சO	ருஉ	க	நற	னற்
சச	எக	ரு	நற	னற
சரு	எஉ	ச	த ் தகை	தரவகை
,,	எகூ	ச	ஞெதரிளீா	ஞேந்திரா
சஅ	அங	க	நற்	னற்
ருO	கூசு	ரு	செயலூா	செயூா
ருஉ	உ	உ	கன ணி	கணணி
,,	,,	ச	கூறி	கூற
ருரு	க	ரு	ரொனமோ	ரொனரு ா
சுO	ங	ங	செஙகான	செஙகோன்

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
௬௧	௪	௨	மூதற	முதச
௬௨	௧௨	௩	மிநபர	மிகமபர
௬௩	௧௬	௧	நிணையும்	திணையும்
௭௰	௨௯	௧	மொழிநத	மொழிய
௭௩	௫	௩	நி [illegible] யும	நிறையவ
௭௫	௨	௧	மூ [illegible]	முசநா
௭௮	௧௰	௩	[illegible]	விரகெ
௮௰	௨௰	௪	[illegible] யட	ஞயுட
௮௬	௮	௪	பஙகை	டஙக
௮௭	௧௨	௪	நடண	துட
௮௮	௧௮	[illegible]	று	நறு
௯௨	[illegible]	௪	[illegible] ம	வீர
௯௪	௭	௨	[illegible]	நற
௯௭	௫	௩	பு [illegible]	புனல
௯௯	௯	௨	[illegible]	புகழும
௧௰௫	௧	௨	[illegible]	பயன
௧௧௨	௧௬	௪	[illegible]	செய
௧௨௰	௪	௨	[illegible] துருமு	பமொததுருவ
௧௨௩	௬	௨	[illegible]	சுலாந்திடு
௧௨௮	௮	௪	க	கணை
௧௩௪	௧	௨	ம [illegible] று	னெனறு
௧௩௫	௮	௨	[illegible]	வுமாய
௧௬௩	௮	௩	[illegible]	இடு
௧௬௪	௧௨	௪	[illegible]	மூலை
௧௬௭	௩	௩	[illegible]	யெணே
௫௩	௫	௨	[illegible]	ருதுப்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்
௧௫௪	௮	௯	கயி	சையி
௧௫௫	௧௪	௨	ஞுருஞ்	ஞரிரு
௧௫௭	௬	௨	ேநா	ேனா
௧௫௮	௧௨	௯	சிர	சர
௧௫௯	௧௮	௪	டிபிா	டியா
௧௬௨	௧௫	௪	பெரு	பெறு
௧௬௭	௬	௯	வமா	வமவா
௧௬௯	௧௬	௨	தென	தன
௧௭௫	௨௫	௨	ழுமிழப்	ழுமிழ
௧௭௬	௯௰	௨	விழாய	விழா
௧௮௰	௫	௯	ளொனு	ளோனு
,,	௬	௯	றவள	றனள
௧௮௫	௯	௨	கொதி	கொழி.
௧௯௰	௨௰	௪	பனஞேள்	மன்ஞே
௧௯௪	௪௨	௨	பெரு	தரு
௧௯௫	௪௯	௧	தவா	யவா
௧௯௭	௨௯	௪	புகுவான	புகான்
,,	௨௯	௯	முறை	முமை
௨௰௯	௧	௪	வரற்	வராக
,,	௪	௧	நற	னற
௨௰௪	௫	௪	நீஙகு	நீஙகி
௨௧௯	௧௫	௪	தியபை	தியைப்
௨௧௪	௪௮	௧	குரன	குமர
௨௧௯	௧	௯	பனை	பணை
,,	௨	௪	னனை	னணை
,,	௯	௨	டனைய	டணையன்

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற் புராணம்.

காப்பு.

ஐங்கைகளுட னெழில்கொழிக்குங் கொன்றையந்தார் தரித்திலகு வனெங் கோமான, மங்களசின் மயமான வைத்யலிங்கம விளங்கு மகிமை யோங்கிப், பொங்குசிறப் பிணைமதுரம் பொழிந்திடுசெந் சி தமிழிறை புகல வாய்ந்த, கங்கையணி மதஞ்சொரியுங் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள கருத்துள் வைப்பாம்

கடவுள்வணக்கம்.

வைத்திய நாதர்.

திருமாலும் பதுமம்வள ரயன்முதலாங் கடவுளருந் திகழு மேன்மை, தருமாலி னிழலுறையுஞ் சனகாதி யரும்வேளூர் தன்னிற் போற்றக், கருமாலின் றொடர்பகற்றிப் பதவிபெற மருந்தளித்துக் கருணை செய்யும், வருமாலை யிளம்பிறைசேர் வைத்தியலிங்கம் பொன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧)

தையனாயகி.

பன்னரிய மகிமைநிறை யானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாகி யுன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழில்கொழிப்ப வுலகுக் கெல்லா, மன்னையா யைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனைத்து முய்ய, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தையனா யகிமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது மூல லை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைநுதலு மமுத வாக் கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குழலும் விளங்கவெழிற் புள ளூர் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பிகை தாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௩)

விநாயகக் கடவுள்.

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிந்துரச்சுந் தரமுகமு மிலகச் செ யோன், வாராருங் களபமுலை மாதுதைய லுமையளித்த மைந்த னாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புளளூரிற் கருணைமதஞ் செ ரிந்தெந் நாளுந், தீராத கொடும்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிர மேற் கொள்வாம். (௪)

முத்திவிநா யகன்மகிழ மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருள் முழுது நீக்கு, மத்திவிநா யகனெனவே யகத்திருளை நீக்குவர மளித்து மன்னு, மெத்திவிநா யகன்மேலாஞ் சிவஞானச் செல்வனிவ னெனவே செய் யுஞ், சித்திவிநா யகன்வேளூர்க் குடவரைவி நாயகன்றாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௫)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

தாங்குபெரும் புவனமெலாம் பணியுமிரு திருவடித்தா மரையு நீங்காத, தேங்குபெருங் கருணைவழிந் தொழுகுதிரு முகங்களோ ராறுந் தெய்வத, தேங்கமழுங் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு தடம்புயமுந் திகழ மன்னுங், * காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளாகுமர குருபரனைக் கருத்துள வைப்பாம். (௬)

அளிதருசிந் தையரான வமரர்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வாழப், பிளிறுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெறமே வண்ட, வெளிமுகடு மதிரவெதிர் வருசூர னுளங்கலங்க விளங்கு செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத்துக் குமரநா யகன்மலாத ளுளத்துள் வைப்பாம். (௭)

திருநந்தி தேவா.

பொடியணியு மேனியுமுப் புரிநூல்சூழ மணிமார்பும் புனையு மின்னற, கொடிதிகழுஞ் செஞ்சடையும விழிமூன றுங் கரநான்குங் குலவு மாறும், வடிமழுவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மை செலுத்துநந்தி நாயகன்றாள் முடிமேற் கொள்வாம். (௮)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனா.

பூழியன்வெஞ் சுரநீங்க கூனிமிரச் சமணொழியப் புனித வெண்ணீ, றேழுலகுந் தொழுதேத்த வெடுத்தனித்துச சிவசமய மிலகச் செய்தே, பூழிகடற் கொண்டிடினு மூரினுள்வந் நதுகாதென் றுலராக்குஞ் செல்வக், காழிகர் விளங்கவளர் அடியவர்தங் குலமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௯)

---

* காங்கெயன் என்பது குறுக்கல் விகாரம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனார்.

அருகர்மதத் திடர்நீற்றி னறைமுதலாந் தீங்கடியாத் தனுகா தென்னும், பெருமையெடுத் துலகறியக் காட்டிமகா ராஜசுழலும் பெருநீர் மலர்க்குள, கருங்கிறத்தெனை டிரைக்கடலிற் கணமிதப்ப வருநாவுக் கரசின் செம்பொற், திருவடித்தா மரைமலரைப் பவக்கடலின் கரையேறச் சிந்தை செய்வாம். (௧௦)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார்.

அரவையார் மணியல்குற் றடமிலக வளருமின வன்னம் போலும், பரவையார் திருமனைக்கெம் பெருமாண்ற னிரண்டுதிருப் பாதந் தோய, விரவையார் நடுயாமத் தேவலா ளாயத்தூதுக் கேகு நலலோப, புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொன் னடிபணிந்து போற்று வோமே. (௧௧)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிமனு நெறிசெலுத்து மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த செம்பொன், முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்த பாரோர், தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பவிறை கோவையார் துறைகள யாவும், பழுதுபடா தெடுத்துரைத்த வாதவூ ரன்பர்பதம் பணிதல் செய்வாம். (௧௨)

சண்டேசுர நாயனார்.

மண்டுபுனல் பரந்துவரு மண்ணிநதி வெண்மணலின் மாருக் காதல், கொண்டிறைவன் முடிமீது குடத்துநிறை பால்சொரிந்து கோலாலங்கு, மிண்டுசெயுந் தாதைதா டடிந்துமே தினியின்மிகு மேன்மைபெற்ற, சண்டியிரு தாள்வணங்கிச் சிவனடியார் மலர்ப்பாதந் தலைமேற் கொள்வாம். (௧௩)

திருத்தொண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பாங்கா விளரியளி யினமுரல விண்ணொளிக, களளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவருத தெண்ணரிய கறபகாலந, தெளளிருக்கு முதனான்கு வேதநித மருச்சனைசெய் திருச்கு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேளூரை நினைக்குமன்பா தாள் பணிந்து போறறு வாமே (கச)

வாழ்த்து. வேறு.

வான்வளஞ் சுரந்து பெய்க மன்னவன செங்கோல் வாழக
நான்மறை யவர்கள் வேளவி நன்னெறி வழாது செயக
நூன்முறை யுணர்ந்த கலவி நுண்ணறி வுடையோர் சூழ்க
மேனமையாஞ் சைவ மோங்கி விளஙகுக வுலக மெல்லாம். (கரு)

பயன். வேறு.

திருவிளங் கியமா நிலந்தனிற புகழ்சீர் செழிததிடு வயிததிய நாத, னருமையாந தலநன மகிமையைக் கேட்போ ரளப்பருஞ் செலவரா குவாமேல், வுருபெரும் பகையை வெல்குவர் கலவி மகப்பெறு குவாபிணி யெய்தார், திருமல ஞன சிவனமலாப் பாத நிலைமை பெற நினிதுவாழ்ந திருப்பார். (கசு)

அவை யடக்கம். வேறு.

எண்ணரி ரணடு கலைகளு மெய்திய
தண்மதிக்குமுன் முரலை தாநெளிர்
வண்மை யாமவை யோர்முன் வகுத்தியற்
பண்ணை மைதகெழு மென்றமிழ்ப் பாடலே. (கள)

வளமகொண் மால்விடை யண்ணன் மகிமைதான்
விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொற்குறுங
களங்க மெண்ணிலர் கைக்கொள்வ ரென்றென
துளமகொ ளாசை துரப்ப வுரைசெயுவேன். (கஅ)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

ஆகத திருவிருத்தம்-கக.

பாயிரம்.

நதிபொதியுங் கபிலைவரை நாதனநதி காயகற்கு நவில வன்னோன், சதுமறையு முணர்நதிலகு சனற்குமாற் குதவவவன றலைமை சான்ற, மதிகொள்வியா தனுக்களிக்க வவன்சூத முனிக்கருள மகிழ்ந்து சூதன், பதவிபெற வகுததுரைக்கும் பதினெட்டுப் புராணவகை பகருங் காலே. (க)

வேறு.

தருபிரமம் பதுமம்விண்டு சைவம்பா கவதந் தயங்குபவி டியமகிமை தருமார்க்கண் டேயங், கருதருநா ரதமாக்கி னேயமே பிரமகைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வராகமே காந்தம், வருபெருவா மனங்கூர்ம மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டமிவை வளர்பதினெண் புராணந், தெரிகிரநதத் தொகைபகிற் சிவகதைமூன் றிலக்கந திகழ்நெடுமா லயன்பரிதி செங்கனற்கோ ரிலக்கம். (உ)

வேறு.

குனியிளந் திங்கட் கொழுந்தணி முக்கட் குரிசில்வண் புகழ்நிறை புராணங், கவினுறு சைவம் பவிடியம் வளர்மார்க் கண்டேய

மிலிங்கமே காந்தம், புவிபுகழ் வராகம் வாமன மச்சம் புகலரு மகி மைசோ கூர்மஞ், செவிநுக ரமுத மாமென விளங்கித திகழ்பிர மாண்டமீ ரைந்தே. (ரு)

வேறு.

கரியமால புராணம் விண்டு காருட நார தஞ்சொல்
லரியபா கவத மோரான் காருமவா முயனபு ராணம்
பிரமமே பதும மாகும் பிரமகை வர்ததம் வெய்யோற்
குரியதா மாக்கி னேய மொரளிரானற் புராண மாமே. (சு)

வேறு.

எழில்பெருகு சிவகதையிற காநதமிறை கிரந்தமோ ரிலக்க மா குங், தழுவியசங் கிதையாறு வளாகாணட மோரைம்ப தாகு மிப் பாற், கெழுமியசங் கிதையாறும் பகாந்திடின்முற் சனற்குமரங் கிளா ருஞ் சூதம், விழுமியசீர்ச சங்கரமேல் விண்டுபிர மஞ்சூர மென்ப தாமே (கூ)

எண்ணியிடு புராணமீ ரொன்பதனிற புள்ளிருக்கு வேளூ ரென் னும், புண்ணியநற றலமகிமை பவிடியமேற் பிரமாண்ட புராணங் காந்தம், வண்மைபெறு சைவபுரா ணத்தின்வகுத் தெடுத்தமுனி வரர்கள் கேட்ப, வுண்மைபெற முழுதுணாந்த சூதமா முனிவன்மகி ழ்ந் துரைத்தல் செய்தான். (கூ)

திருந்துபுகழ் மிகுகடவுள் வணக்கமுடன் பாயிஞ்சீர் செல்வ மோங்கிப், பொருந்தியிடு திருநாட்டுச் சிறப்புநவ மணிகொழிக்கும் பொறபு வாய்ந்தே, யிருந்ததிரு நகர்ச்சிறப்பு நைமிசா ரணியவெ ழிற் சருக்க மென்றுந், தருந்தகுதி மகிமைவளர் தலச்சருக்க மேற் றீர்த்தச் சருக்க மாமே. (எ)

கருதுமிரு டியாமுறைமை கங்கைபா லந்தீரந்த சருக்க மாத, வருபலனகூ றியசருக்கந் தருப்பணஞ்செய பலசசருக்கம் வந்து தக்க, னருளபெறுமான் மியமதன்மே லிரணியவன் மச்சருக்க மரிய தான, தருமங்றை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச சருக்கமினிப புருடன றன்னே. (அ)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்ந்த சருக்கமுடன் பாரிதனைக் கொணற பாவந், தொலையுநெறி பகர்சருக்கஞ் சததியசன் மசசருக்கஞ் சுருதியாய்ந்த, நிலைமைமுனி வரர்தீர்த்தச சருக்கம்வரு வீரகதத் நீங்குமவண்மை, மலரினுறைந் திடுபிரம தீர்த்தஞ்சூ ரியதீர்த்தச சருக்கமனனும். (௯)

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கமவித்தி யாதரதீர்த்த தச்சருக்க மிக்கசுந்த ரிசனன்சா பந்தரிசு விடுசருக்கம் வில்வ தீர்த்தந், தொக்ககவு தமன்கபிலன் சோமனொடு பராசரனரூழ் புகழிராம னுக்கிரம மகற்றுதசி லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (௧0)

கந்தருவ ருறுசாபந் தவிர்சருக்க மிருதசஞ்சீ வனங்க ணிந்த, வெந்தையுளஞ் சுரூர்த்தனன்றன் சருக்கம்வளா குலதீர்த் தத்தின் மேன்மை, வக்திடுநற் சேடதீர்த் தச்சருக்க மெண்டிசைபின் மகிமை வாய்த்த, விந்திரன்சா பந்தவிர்ந்த சருக்கமேற் றருவாசச் சருக்க மெய்தும். (௧௧)

அருமைபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்மச் சருக்க மப்பால், வருதிருச்சாந் துண்டைசெய் முறைமைவருந் திடுசருக்கம் வள்ளி நாதன், றிருவவதா ரச்சருக்கம் வரம்பெறுநற் சருக்கஞ்சேவேற் நாதன், றருமதல மகிமைகூட் டியசருக்கம் போர்புரியுஞ் சருக்க மாமால். (௧௨)

தாரகா சுரன்றனவதைச் சருக்கமச ரீரிவாக் களித்த தனமை
யாருமெழிற சருக்கமுயர் தேவரருச் சனைசெய்யுஞ் சருக்க மன்பாற்
சீருறுவா லாம்பிகைவந் தருச்சனைசெய சருக்கமேற றிருவிழாசசெய
பெருவகைச் சருக்கமபபாற் குமரநாயகன்பூசைச சருக்கம் பின்னர்.

அருளபெறுமா நித்தஞல வேதமஙகா ரகன்சருக்கஞ் சந்தி ரன்
சீரத, தெருளுமெழிற சடாயுமகி ழருச்சனைகா லவச்சருக்கஞ் சித்தி
ரகேது, வெருளகலும் வீரசே னசசருக்கம் புகழசீல விருத்தன் மே
ன்மை, சுருளளக மிலகுசுவா சினிசசருக்கந் தூசசீலச சருக்கந்
துன்னும (௧௪)

உணமைபெறு முதநூகனெழிற சருக்கமுடன றுகையழுயத
தொனறும வாயந்த, வெணமதியு நதியுமணி வேணிவயித் தியநா
தன புராண மேவும, வணமைபெறு மாணமியமிவ வரனமுறைமை
யழாதுபுவி யதனின வாழவோர, கணமணியாஞ குதமுனி வரனு
ரைதத படி கருததி லமையச சொலவேன். (௧௫)

வலலியந்தா மரைபயிலுங் குறிஞசியண்ணல் பூசைசெய்மா நக
ர மாகும, பலலியந்தா மரையிருளின் கண்ணுமுறங் காததிரும் பசுந்
தேன் பிலகு, மலலியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளூரின் மான்மியப்பா
யிரமாரா ராய்ந்து, சொலலியந்தா மரைச்சேரா நலலினஞ்சோ திரு
காட்டுச சிறப்புச் சொல்வேன். (௧௬)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எல்லை காணரு மின்றவனை யிமயமீன் றெடுத்த
வல்லி யங்குழ லுமைமகிழ் தலைநெறோரு மனபாற்
புலவி டுமபுது மலரினுற பூசைதான புரிய
நல்ல மாதவஞ் செயதது சோழநன் னாடு. (க)

கலைவ ளாநதிடு மதிக்குமோா கறபபுவந் திருக்கு
முலைய நாடினு மவருளத தொருகறப் பின்றித
தலைமை பெற்றநல் லொழுககமுந் தக்கபே ரறிவு
நிலைமை பெறறவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு. (உ)

இன்மைபெற்றிரப் பவாக்கெலா மிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழையே பொருளெனத் தொகுக்குந்
தன்மை பெற்றபல் பெருங்குடி தழைக்குமென் றுரைக்கு
நன்மை பெறறது நாட்டினிற சோழநன் னாடு. (ங)

கறபு மேவிய மனைவியைக் கலநதுறு காதற
பொறபி னின்வழா இலலறம் புரிந்துதான் புகன்ற
சொற்றி றம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெறற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு. (ச)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதாள் வணங்கிட மனுநீதி,
பெறந டத்துசெங் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றிய னரசா
ட்சி, மூறைசெ லுத்தலாற் றிங்கண்மும் மாரிமூ துலகினிற பொழிக்
தோகைக், குறைவில் பல்வளங் கொழித்துநா டியர்புகழ் கொணடெ
ழின் மிகுமாதோ. (ரு)

வேறு.

குலிமணிக்கொழித்த தருவிசூழ்ந் திடுமுயர் குறிஞ்சி
கலியமாததிரள் சார்ந்திடுங் கலுழிசேர் முலலை
* விலித மீனகுலை மேவிடுங் கழிமிகு நெயதல
புலிதொழுமபுதுப புனலபரந திடும்புகழ மருதம (௬)

நீடு காதலசூழ் புணாச்சியி னெறிமிருங் குறிஞ்சி
வாடியேயிரிந திருப்பது மல்கிடு முலலை
யாட வாததமை நினைந்திரங் கிடுமடர் நெயத
லூடலசெய்குத னிகழந்திடு மொளிர்புனன் மருதம். (௭)

பசுந்தினைதகிளி கடிகுவர் கொடிச்சியா பதலை
யுசந்த வெணடயி ராய்ச்சியர் கடைகுவ ரொளிர்நீ
ரிசைந்த நித்திலம் பரதியர் குவியலசெய திடுவா
ரசைந்து நெற்பொலி கடைச்சிய ராற்றுவா கொழிப்பார். (௮)

மேவி நலவெறி யாடுதன் மிருந்திடுங் குறிஞ்சி
பாவு பாளிதம பிரப்புமல் கிடுமபனி முலலை
யாவ லிற்சுறு முள்ளணங் கயர்வன நெய்த
றேவ வள்ளைபா டுதணிறைந் திடுஞ்செழு மருதம் (௯)

கார கிற்செழுங் குங்குமந் தடிந்துமேற கமழு
மாரம் வேரகழ்ந் தெடுத்தெறிந் தவிரொளி மணிநற
போாகு வித்துழு திடுந்திறற் கானவர் புதிய
வார்தினைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல். (௧௦)

ஒன்று கம்பலக் கொடுமடிப் போர்வைய ரூதுங்
கொன்றை வேய்ங்குழ லாயர்தம் பாடியிற் குழைந்து

* விலிதம்-பலவகை.

துன்று காதலர்கூட் டாயவருஞ் சுரநெறி பார்த்து
முன்றி லானகுழக் கன்றுநினை றிரங்கிடு முல்லை. (கக)

வெண்ம ணற்பரந் திளநிலா வெறிப்பமே வியநீள்
வண்ண வார்கட லிருள்பரந் தெனவதி தரமே
னண்ணு பைந்தளிர்த் துவர்பின்ன னெடுங்கொடி நாப்பட்
கணவ லைப்பெருங் குவியல்சூழ்ந் திடுங்கழிக் கானல் (கஉ)

பிள்ளை வண்டுசூழ்ந் தெழுந்துபாண மிழற்றிடப் பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கினுக் கயல்சூழ்
பள்ள வோடையின் மறிபடா தகன்றுநீள் பசிய
வள்ளை திணறுகார் மேதிகண் ணுறங்குநீள் மருதம் (கங)

மிசைவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முல்லையும் விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடர்ந் திடங்கின
றசையு நீனிற மலர்கொள்கா யாவின்மே லமர்ந்தே
யிசையு நல்லெழின் மயில்சிற கினைவிரித் திருக்கும் (கச)

கருங்கி றக்கட னெய்தலு மருதமுங் கலந்து
விரவு வெண்மடற் கைதையின் ஞதுமேற் றியிர்ந்தே
மருவு தாமரை மலரினல் விளரிவண் டினங்க
ளுருகு மன்பர்போற் செவ்வழி பாடியே யுறையும். (கரு)

புணர்கு றிஞ்சிநன் முல்லைபொற் புறுநெய்தன் மருதந்
திணைம யக்குறு நிலங்களுஞ் செறியுநா னிலத்தி
லிணையு நண்பகற் பொழுதுசேர் பாலையு மடுத்தே
யிணையில் காளிகோட் டங்களுஞ் சிற்சில விருக்கும். (கசு)

ஆற லைததிடும் வேடரு மலைசகுற வருமா
னேறு மேயத்திடும் பொதுவரும் பரசரு மிளகு
சேறு செபதிடு முழவருஞ் செறியுமந் நிலத்தில
வேறு வேறுதா மிகுதியாய விளஙகுவ ரமமா (கஎ)

மலகும் வெண்முகி னீனிறக கடலினை மடுததுப்
பலகி டுமபசும பொன்னென மின்னிமேற பசந்து
நல்வ ளஙகொழித திருந்திடு சையநல வரைமேற்
புலகும வெளளிவீ ழெனமிகப பொழிந்தது மாதோ (கஅ)

வளஙகொண் மாமணி யலைநெடுங கரததினுல் வாரித
துளங்கி வீழும்வெள ளருவிமேற் பரந்துசூழ்ந தோடிப
பிளந்து சாரல்சேர் குறிஞசியைப பெருமலைக குறவர்
தளாநதி ரைந்திட முல்லையிற சார்நதது தகவே. (கசு)

சூங்கு மததடஞ் சினைமுறித் தெழுந்துகோ ழரைநற்
றுங்க வாரம்வேர் கிழிநதிடப பிடுங்கியே சுழித்துத
தஙகு காரகிற குறடெறிந் தாசினி தகாத்துப
பொங்கு வெணடிரை கொழித்துமேற போந்தது மருதம். (உ0)

இடைசெ றிநதிடு பாலையி னீணிலத தெயதும்
வடவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடுத் திருந்த
விடாபு குந்துபா தலமுத லாழ்ந்துமே லெழுந்து
புடைப ரந்துசூழ்ந தாயிடை வெம்மையும போககி, (உக)

வேக மோடெழும் பொன்னியின் வெள்ளிநீர் பரந்து
நாக ஞாழல்சூழ் கழிக்கரை மருதனன் னிலம
தாக வேயுவர் முழுவது மகற்றியாழ் கடலின்
சேகு சேர்புலா ஞற்றமுங் கடியமே வியதே. (உஉ)

ஒழுகு தீம்புனற் பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்சுதை தீற்றிய மதகினுண் மோதிக்
கழனி மேவுகால் வாயிரு கரைதொறும் வழிந்து
செழிய வல்லிசை யம்பினும் விரைந்துசென் றதுவே. (உங)

அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிப
பொங்கு நீள்புதுப் புனல்செழுந் தாமரைப் பொய்கை
தங்க வார்கரைக் குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்ந்தே
செங்கை யற்பழ னத்தொறுஞ் செழித்திட நிறையும் (உச)

துள்ளி வாளைசெங் கயல்பிறழ்ந் திடச்சுழித் தோடிப
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேக
மள்ளர் மைம்முகிற் குழாமெனப் பரவினர் மகிழ்ந்தே. (உரு)

உழுவ ரெங்கணும் பரந்துநின் றுழுதிடு கருஞ்சேற்
றிழுதின் வான்முளை வித்துவ ரிந்திர தெய்வந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்துநீள் கோட்டகந் தோறுங்
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைசியர் நடுவார். (உசா)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வார்க்க
மள்ளர் தாமகிழ்ந் துண்ணுமவ் வழிமதுப் பெருகும்
புள்ள லம்புதண் பணைதொறும் புதுமது நுகர்ந்தே
துள்ளி வாளைக ளேயசெங் கமலமே லுறங்கும். (உஎ)

உறுப தம்மறிந் துழவர்கள் காட்டவொண் புருவ
நறுநு தற்கடைச் சியர்கணின் கழனியி னளின
மிறையுந் தந்திரு முகத்தினை பெறுமெனப் பிடுங்கி
யெறிவ ராம்பல்வா யினைபெறு தெனமிதித் திடுவார். (உஅ)

தழைநத் தென்முதற டசேலணைச செறிந்தசெஞ் சாலி
யெழுந்து வெள்ளறி வினரெனச் சூன்முதிர்ந் திலகு
செழுங்க திர்தலை நிமிர்ந்துமேன முதிர்ச்சிசெய இறைஞ்சிக
கொழும்ப யனமிகு மன்பர்போற் குலவிய தன்றே. (௨௯)

பரவி நின்றுசெஞ் சாலியைத தடிவர்பற் பலநல்
வரையெ னப்பல போர்கள்கட் டிடுவர்வண் பகடு
நிரைநி ரைமிகப் பூட்டிநெற சூடடித திடுவ
ராசு கொளகட னளித்துமேன் மிகுதிகொண் டம்மா. (௩௦)

எணணை ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்மை சேர்மலை யெனமிகக் குவிந்தநெல் வாரி
நண்ணு பண்டியி லேற்றுவர் நன்னெறி யொழுக்க
முண்மை யோங்குநீ டூர்தொறு மூர்தொறு முவந்தே (௩௧)

அம்பியனல் விழிமாத ரணிகலவை கமழ்பொன்னித துறைவ
னுன, செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாட்டிலகு
சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வலிமெலிய வெயிலுமிழபன
மணிமாடம் பலசூழ்ந் தென்று, * நம்பியநல் லெழில்கொழிக்கு நல
ங்கொடிரு நகர்ச்சிறப்பு நவில்வன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௯௭.

---

* நம்பு-விருப்பம்.

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன வண்புகழ நாட்டினி லிலகிய மகிமை
மனனு புணணிய வளாநகா வயித்திய நாதந்
தனனே நோரு மாடமா ளிகைபல தழைத்துப
பொனனி லஙகுவா னுலகினும் பொறபுறு மன்றே (க)

நயங்கு சந்திர காநதநன் மேடைபொற் றசும்பு
ாயநக னிநதெழில கொழிக்கும்வே திகைநவ மணிகள்
வயஙகு சிததிரத தூணெடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச சாரள மெஙகணு மிலகும் (உ)

அன்ன சததிர நான்மறை வேதிய ரகரம்
பனன ருஞ்சிவா கமம்பயின் றிடுமடம பலவே
றுன்னு நாலவகை யாசசிர மம்பயி லுறையுண
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருஙகியே மல்கும். (ங)

மந்தி ரத்துறை வழாதுவே தியர்மனே தோறுஞ
சிநதை கூர்தரும் வேள்விசெய செழும்புகை கமழும
பிந்து மூவர்தம் மனேதொ றும் பிறங்குநற சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்விதி முறைதழைந திடுமே. (ச)

பொன்னும் வெள்ளியு நவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மந்ந லாரணி கலன்களும் வெயில்கொழித் தம்மா
துன்னு தூங்கிருள் கிழிததிடுஞ் சிறைசெய்நன் மாட
மன்னு நீடெழின் மனேதொறு மனேதொறு மாதோ. (ரு)

வேறு.

திரைதவழ் தலிஞற் கொடிப்பவ ளங்கள் செழித்தினி திருத்த
லால் வெண்முத், திரையும்வெண் சங்க மிருந்திடு முதஞ லிலக்குமி

வாசநன் ஞுதலா, லுரைசெய்தென் னரிய கலன்பரப் பிடுஞ்சீ
ரொளிர்தலா லோங்குமாக கடலபோல், விரைகமழ் நெடிய வா
வண வீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (௬)

வேறு.

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினுக கிணைபெரு தொளிசேர்
நளின மங்கையு நறகலை மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பினர் மனைதொறு மினிதுவீற றிருப்பார். (௭)

மகர தோரணம் வான்முக டுரிஞ்சியே மலகு
நிகரில வீதியி னெகிழ்செழுஞ் சந்தனக கலவைப்
பகர ரும்பனி நீரபரந் தெழுந்துகள படியத்
தகர வார்குழற் றையலார் தாநதெளித திடுவார். (௮)

கறபி னின்வழாக கணங்குழை மாதாகள கவின்சூழ்
சிற்ப நூன்முறை மணிகளப பரபபிவே திகைமே
லறப சும்பொனும வெள்ளியு நருசுட ரெறிக்கும
பொறப மைந்திடு பூரண கும்பம்வைத திடுவார். (௯)

புனையும் பொன்மதி லெடுத்தபுள ளிருக்குவே ளூரின்
மனையி டநதொறு மஙகல மணவணி மனனுஞ
சினவி டைப்பிரான சிவகண மாவரந நகரி
னனைவ ரும்முதித திடஙகிரு மியுஞ்சிவ கணமாம். (௰)

செருந்தி சணபகம் பாடலங் கூவிளந தேமாக்
குருந்து சாதகி வகுளமந தாரநற் கோஙகம்
விரிந்து மஞ்சரி திகழ்தரு தாடிமம வெள்ளி
யரும்பு பொன்மலர்ப் புன்னைநந் தனவன மனேகம். (௧௧)

உ

முட்பு றக்கனி வருக்கையின் முதிர்சுளை கனிந்து
விட்பு லத்தினின் றொழுகுசெந் தேனுமென் முகைகள
பெட்ப வொண்முறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருகுசெந் தேனுங்
கட்பு லன்மகிழ் தரமலர்ச் சோலையிற் கவினும். (கஉ)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக கடவுள்வாழ் வேளூர்
நிறைவ ளஞ்சொல நெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
லுறையு நான்முக னுளிருமா மணிமுடி யனந்த
னறையி னெண்ணரும் பிறப்பினை வேண்டிவ ரம்மா. (கங)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்தே
யுன்னி யோதுதற கரியதா லுலகெலாந் துதிகரு
மன்ன மான்மிய மறிந்தவா றுரைத்தன னளந்து
பன்ன ருந்தவர் நைமிசா ரணியமேற பகர்வேன் (கச)

திருநகரச்சிறப்புமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-அக.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்றுளித
துருக்கிய பசும்பொனி னொளித மைந்திடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினான். (க)

எய்திய விரணிய கருப்ப னேர்மிகு
செய்திகழ் கருங்குழ லிமலி பாகனைப்
பெய்திடு மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தனனுளத் தெளிவு கூரவே. (உ)

வேறு.

பனிமலர்ப் பொழில்சூழ் காஞ்சிப் பதியில்வெண் பதும மேவுங்
கனியிதழ் முத்த மூரற கலைமக ளுடனி ருந்து
புனிதனைப் பூசை செய்யும் போதனை வேத வாய்மை
முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி கூர முன்னர்நல் வினையாற கண்டார். (௩)

வேறு.

குலகிரி யெனக்குண முயர்ந்து குற்றநீத்
திலகிய வில்லறம் புரிந்தி ருந்துதொல்
லுலகிய லாய்ந்துநல லொழுக்க முறறிய
வலகின்மா தவரய னடிவ ணங்கினார். (௪)

வேறு.

முகங்குளி ரினிமை கூறி முகிழ்த்தகைத் தலத்த ராய்நின்
றகங்குழைந் தைய கேணின் னடியமில வாழ்க்கை யாற்றி
யிகந்தனி னகர மெங்கு மிருந்தனர் தவமி யற்றி
மகம்புரிந் தினியா முய்யும் வனமதொன் றருள்செய் யென்றார். (௫)

விருப்பமும் பரவு வாய்மை விளக்கமு முருகிக் கண்டு
மருப்பயில் கமலத தண்ணல வளர்ந்துகூர் நுனிய தான
தருப்பையொன் றெடுத்த னேக தவஞ்செய்நல் வழிதான் காட்டு
முருப்பொலி நேமி யாக்கி யொய்யென வுருட்டி விட்டான. (௬)

வென்றிசேர் மறைக ணான்கும விரித்துரை செய்யும் வேதாத்
துன்றிய முனிவர் தம்மைச் சுபந்தரு மமுத வாக்கா
லின்றிது விரைவி னெய்தி யிருநிலங் கிழிய வோடி
நின்றிடு வனத்தி னீவிர் நிலைபெற விருத்தி ரென்றான். (௭)

குணதிசை தனிலெ ழுந்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
வணமலி விம்பம் போன்று வளைந்தெழில கொழிக்கு நேமி
கணமதி லனேகங் காதங் கடுகியோ டியது கண்டே
யுணர்வுகூர் விடைகொண் டனரே ருளமகிழ்ந் ததன்பின் சென்றார்.

சாருமா தவர்பின் செலலத் தண்மதி சபன ரூதி
யாருமூ வுலகி லுள்ள வனைவரும வலஞ்செய் தோங்கு
மேருமால் வரையின் றெனபான மிககால வளங்கள் வாய்ந்து
சேருமா ரணியந் தன்னிற் செழிபபுற நினைற தனறே. (க)

நிலங்கொள்சீர் நேமி யோடி நின்றகா ரணத்தால் வாய்மை
யிலக்குமா தவாமுன் னுள்ள விடுக்குறிப் பெயரை மாற்றி
நலங்கிளா வனதசை நூமை நைமிசா ரண்ய மென்றே
வலங்கொள்கா ரணபபோ கூறி மகிழ்ச்சியூத திருந்தார் மாதோ. (௧0)

வேறு.

வள்ளி தழ்ச்செழும் புன்னையின செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டறகிட மிறைறிவீழ்ந திருந்திடுங் காட்சி
யள்ளி யபபொழின் மாதருந் தவாவரு மகிழ்வால
வெள்ளி றைபசும் பொன்மல ரிறைற்தென விளங்கும். (௧௧)

புனைத ருககளின் கோடுவண் புவியிசை வளர்ந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுந்ததாழ்ந் திடுமபொழிற் றோற்ற
நனைம லர்வன மாதுநன் பொடுதனித தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிந் தெழுவது போலும். (௧௨)

திருந்த விகரன் முரல்வனத் தினிறசெழுஞ் சுனைகள்
பொருந்த வெணணிறம் பொற்புறப் புணர்ந்திருந் திடலாற்
பெருந்த வத்தினர் வழிகடைப் பேரினைப் பாற்றி
யருந்த வத்திடு மின்சுவை யமுதென வாமால். (௧௩)

வழங்கு மாதவர் தமையர் வருக்கைமா வாழைப்
பழங்கு ளிர்ந்தசெந் தேனபடர் பசுநகொடி வளளிக்
கிழங்கு காயுள தருந்துமி னனைகளொந் தெழுந்து
முழங்கு பாட்டளி முரலவகூப் பிடுமுறை யாமால். (கச)

புள்ளொ முச்சிற கடிதகுதிர பூங்கனி யுடைந்த
கள்ளொ திர்தகுநீள் கால்கரைத தோடுமக் கானின்
முள்ளொ யிறறரா முடிகொளகூட் டணிமயின் முறைகொண்
டுளளொ மூச்சியோ டுறவுசெய் மகிழ்ச்சியுண டாமால். (கரு)

தேனி னம்முரன் றுடுமவ் வனநதனிற் சிறுகன்
றூனி னம்புலி சோந்தொரு சுனையினீ ரருந்தும்
வானி டிக்குரன் மதகரி வாலுனை மடங்க
ரூனி னைந்துவந தோரிடந் தங்ஙினின் றிடுமே. (கசு)

அசும்பி கழந்துசூழ் பொழிலினிற கோஙகரும் பவிழ்தேன்
றசும்பி னின்வழி மதுவெனப பெருகிடுந் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பானைவாய்க் கமுகு
விசும்பி னைக்கடி தளவிட வெழுந்தென விளங்கும். (கஎ)

குளவி கண்மது மலரையீன் றிடுநகொடி வரிப்பேர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருளையை மகிழ்ந்துபூக் தளிக்கு
மிளகி ளர்க்குஞ் செழுநமிகு பாவையை யீனு
மளவில் பொறபினுக் ககமதா நைமிசா ரணியம். (கஅ)

வளமை நல்குநல் வரநல்கு நரைதிரை வாரா
திளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
யுளபி றப்பினை யொழித்திட வுபாயமு நல்கு
மளவி லற்புதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (கக)

---

* பசும்பிடி - பச்சிலைமரம்.

அனந்த லேவிடுத் தருந்தவம் புரிமுனி வரரவ்
வனந்த லேதத்தலை யளிமுரன் றிடப்பணி மலர்சேர்
நனந்த லேயொருங் கெய்தினர் நயப்புறு தோறறஞ்
சினந்த லேயொழித் தனந்தமென் றுதித்தெனத் திகழும். (௨௦)

வேறு.

போது கொண்ட பொழில்வளம் யாவையு
மோது ணர்ந்த முனிவரா நோகியே
யீது நன்மகஞ் செயதற கிடமென
வோது நன்மொழி யோசை பரந்ததால். (௨௧)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
விண்ணில வாழும் விசுவகன் மாவினைத்
தண்ணி தாமனந் தன்னி னினைந்தனர்
கண்ணி மைபபொழு திற்கடி துறறனன். (௨௨)

முனிவர் கண்டு முறுவலித் திவ்வனந்
தனிம கஞ்செய திடகதகு சாலைநீ
யினிது செய்யென வேவின ரனனவன்
கனிவு கொண்டு கருத்தி னினைந்தனன். (௨௩)

வேறு.

உலப்பை வந்தடை யாமுன முயர்தவம் புரிய
நலப்பை வாளராத் தாங்குமம் புவிதனி னுடித்
தலப்பை யின்னதென் றறிவரு மகிமைமா தவர்க்குக்
* கலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சுபதலந கனிப்புறக் கண்டான். (௨௪)

* கலப்பை - உபகரணம்.

என்னு றம்பதி னுயிர யோசனை யிலகி
நன்னு நீளநா லாயிரம யோசனை நலஞ்சேர்
தினணி தாயுயர் செழுமதி னுநறிசை சூழ
வண்மை யானகை வளமவிளங் கிடவகுத் தமைத்தான் (உ௫)

ஏயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யெழுச்சி
யாயுங் கோபுரத தமைந்தணி பெறமுரு விளங்க
வாயி னன்கினு நினறிடு மரகதக கதவிற
பாயும் வச்சிரத் தாளலாற் பகரரி தாமால். (உ௬)

பகடு பூண்டிழா தொளிர்மணித் தூன்பல நிறுத்தித்
தகடு றம்பசும் பொன்னொளி தரும்புமண் டபமு
முகடு வேய்ந்திடும் விமானமு முழுநிலாத் தவழ்ந்து
துகடு லக்கிவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் துளதால். (உ௭)

வேறு.

சிற்ப நூல்விதி யிற்சிறி தாயினு
முறப கர்ந்த முறைபிற ழாமனற்
பொற்பு யர்ந்து புனையுஞ் சிகரம்
பற்ப லப்பட்டண் பமைந்து பரந்ததால். (உ௮)

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுண்ணு மிடமரும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம பறபல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால். (உ௯)

விருக்க வுத்தமங் கண்டு விதித்திடுஞ்
சுருக்குந் தூய சுருவமுஞ் செந்தழ
லருக்க னனதிக் கடையு மரணியு
மிருக்குந் தூய்மை யிட்மு மமைத்தனன். (௩0)

கோப மாமுக் குணமிகு மந்தணர்
தாப வான்கனல வேளாவிசெய் சாலையி
னூப தாரு வுயர்நல் லிடத்துட
ளுப சுப்பநந் ணத்தல மாககினான். (௩௧)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலையு
குணங்கொ ளும்பனி நீர்குளிா சாந்தமு
மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்
கணககண் கண்டு களிபப வமைநத தால். (௩௨)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழ்ந்திடும்
பன்ன சாலையும் பாகிலைச் சாலையுஞ்
சொன்ன சாலையுந் தூய்மணிச் சாலையு
மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே. (௩௩)

வேறு.

வழிமதுத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த
பொழிலகத் தமைநத சாலை பொற்புற முதிரை யேன
லெழின்மிகும் யவைநீர் வார மெடகனிக் குவியன் மற்று
மொழிவது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாதோ. ()

மருப்பயில் பதும மேவு மறையவன் வகுதத வேத
விருப்புறு பலன்க ணல்கும் வேள்விசெய சாலைச் சூழற்
றருப்பையும் பொரியுஞ் சேமாந் தழையொடு சமித்து நெய்யு
மிருப்பதற் கியனூல் சொல்லு மிடம்பிற ழாத மைத்தான். (௩௫)

உந்தியங் கமலப் போதி னுதித்தநான் முகன்பூ மேவுஞ்
செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொன்வா னுலக ளிக்கு
மிந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் யாக சாலை
வந்தினி திருக்கும் பீட மவைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௩௬)

இனையன பலவுஞ் சூழ வியல்புளி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலைக ளமைத்துத் தாழா
தனையமா தவர்ம லர்பபொன் னடியிணை யிறைஞ்சி ஞான்கற்
பனையதோ படைப்பெ ழூச்சிப் பான்மையோ வெனம கிழ்ந்தார். ()

விணடுதே னெழுக வோங்கி விண்மூக டளந்து லாவும்
வண்டுளர் மலர்ப்பூங் கானின் வளமெழும் யாக சாலை
கண்டுள மகிழ்ந்த தூய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விரதம் வந்து பலிதமென் றுசாலை சார்ந்தார். (௩௮)

சகத்திருண் மயககந் தீர்ந்த சவுனகன சனகன் கற்க
னகத்தியன் வியாக்ர பாத னத்திரி விசுவா மித்திர
னுகத்திணை யனேகங் கண்ட வுரோமமா முனிவன் குச்சன்
சுகத்திரு முனிதூர் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன். (௩௯)

காசிபன் வசிட்டன் சாந்தன் காத்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபு லத்திய ஞணிமாண் டவியன் ருற்பிய
ஞசிகே தாத்தி ரேய ஞரதன் பருவ தாக்னி
தேசில கியத தீசி சிலாதரன் வாம தேவன். (௪௦)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் கௌர்சுனச் சேபன் மேன்மை
தருசனந் தனன்சி றந்த சனற்குமா ரன்சாண் டில்யன்
பிருகிரை வதன்பி றங்கு மாதேசன் பிஞகி சிர்த்தி
வருமிரு கண்டாங் கீரன் வைச்சிர வணன்சம் வர்த்தன். (௪௧)

பகைத்தெழு புலத்தை வென்ற பார்க்கவ முனிவன பாரின்
மிகப்பெரு மயக்க முறறும் வெறுத்தகிடுங் கபிலன் வேத
வகைத்திற னங்கம் யாவும் வகுத்தறி ந்த சன்மா
திகைப்பணு காது வாய்ந்ம திகழ்சும தூக்னி மேலோன். (௪௨)

புராதன மறைக்கு மெட்டாப் புனிதன்பொற் புறும ணிச்சூட்
டாரவணி பரனம லர்த்தா ளகத்தனு தினமு நினைகாய்
பராசரன் றருமாரக் கணைடப் பண்ணவன் கண்ணு வன்சீர்த்
தராதலந் தனினமே லாமுத் தாலக முனிவன் சாத்தியன். (௪௩)

கேழ்கிளர் குசிக கோத்திரன் கெழுமுபல கலைநற கேள்வி
சூழ்சுனப புச்சன் ஞான சூரிய னௌனதனு திதநே
யேழ்புவி யிறைஞ்சும் வேதா ரணியனமற் றேனை யோரும்
வாழ்பெருந் தவபபே ருன மகம்புரி வதறகெ ழுந்தா. (௪௪)

வேறு.

ஆய்ந்த நான்மறை யந்தண ரரியநல வேள்விக
கேய்ந்த யாவையு முபகர ணமுமினி தமைத்தே
வாய்ந்த நெய்சொரிந் தாகுதி விதிமுறை வழாது
காய்ந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிந்துசெய் தனரால். (௪௫)

போதி னான்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
னாதியாகிய கடவுளர்க் கருமறை பகாந்த
நீதி யாய்நதவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துநல் லொழுககமுற் றியவுயர் தவத்தோர். (௪௬)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுகினன் னிலைமை
வரம்பி கந்திடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
னரம்பி சைந்திடும் யாழொலி நானமறை யொலியேழ்
சுரம்பி றங்கிசைப் பாடலி னொலிதொனித் திடுமே. (௪௭)

மேக மண்டலம் போழ்ந்துமே லெழுந்தமே வரிய
மாக மீதுலா வியசெழு மலர்திகழ் வனஞ்சூழ்
யாக சாலையி லிரவுநன் பகலுமெண் ணரிய
காகளம்மணிச் சின்னநல் லிசைகலித் திடுமே. (௪௮)

கொழுந்து விட்டனல் சொலித்தது வினைமிசைக குழுறி
யெழுந்து துந்துபி முழங்கின யிடிககுரன் முழவ
மழுந்து மோசைவிட் டாதரன வதிரந்தன வெங்கும்
பொழிந்து பூமழை நிறைந்திடும் யாகபூ மியினில. (௪௯)

பாகு நிதந்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முரலுங்
காகு ளிர்ச்சிகொ டளிமலா கமலமே லெழுந்த
வாகு திப்புகை நறுமண மகலிரு விசும்பி
னேகு மைபபுயல சொரிமழை யினுலகமழந் திடுமே, (௫௦)

கொடிசி றந்திடுங் கிழங்குகாய கனிகுளிர் தருநீா
வடிசி றநதசெய் தோய்ந்சிற றுண்டிவாயந் திடபா
லடிசி லின்சுவைக் கருனைவெண சாலிநல லன்ன
முடிசி ருங்கநீள் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும். (௫௧)

பொய்வ திநதிடு புறச்சம யந்தனை யொழிததுச்
சைவ சாத்திரந் தததுவ நெறிபகுத் துணாந்த
தெய்வ நீறணி யநதணா தேனமறை கமழ்ந்து
பெய்வ னந்தனிற பிறவும்வேண் டுவபல வுளவால். (௫௨)

ஒருப லதனையும் விரும்பிடா வும்பாகோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மசம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றிரு றுயிரஞ் சேடர்பாங் கிருப்பத்
தருப னைத்தெழு வனந்தனிற் றகும்படி செய்தார். (௫௩)

அனைய வற்புத யாகமீ ராறெனும் வருடத்
தனில ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதன டளிர்மென்
னனைய ரும்பிடு கறபக நாட்டுறை வேந்த
னனைய தேவரு மவிநுகர்ந் திடவினி தளித்தார். (௫௪)

நலன்செ ழித்திடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
நிலன்செய புண்ணியப் பேறெனு நெடிதுபற பலநாள்
வலன்சு ழன்றெழு பாவகற கெழினமறை மனுவாற
புலன்செ யித்தவர் பூரணு குதிபுரிந் தனரால (டு௫)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெயது வேள்விமுற் றியபின
பழுது ருதுநீ ராடியவ் வேள்விசூழ பரபிற
றொழுது சந்தியிற கடன்கழித தினிதுசூழந் தனரால். (டு௬)

திவவி னின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழந தொளிரு
மவண யந்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுதது
மவுன யோகநன மாதவம புரிதரு மகிமைச்
சவுன காதிமா முனிவரா மகிழசசிசாற் றரிதால் (டு௭)

பன்னு நான்முறை பகர்ந்திடு பலதவ மியற்றி
மன்னும் வேதியர் மரபினுக கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுளுறறின மொளிர்மதி யணிந்த
மின்னும் வேணியன் வீடுறை வழிவிளை வறியேம். (டு௮)

ஏது வாமிவை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முணமையா முபாயமு முணர்கில மெனவே
கோது நீஙகிய குணததினர் குறிததிருந் தனரப்
போது சூதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதோ. (டு௯)

வேறு.

பண்டிசைவு கொண்டபுரி நூலொளி பரம்பப்
புண்டர மிகுநதறுதல் பொற்புற வனேகங்
கண்டிகை புனைந்துசடை கட்டவிழ விண்ணின்
றெண்டிசை விளங்குகதி ரோரென வெழுந்தே. (௬0)

வணடொடு மிடைந்துமலர் விண்டுமணம் வீசும்
விண்டொடு வனத்தனில் விரைந்துகர மீது
தண்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரக்
கணடொடு மகிழ்ச்சிகரை கணடிலர்க ளம்மா, (௬௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினித லாநத செந்தாமரைக் காங்குவிந தெழுந்தே
கனித ருமபல முகமனின் னுரைததகங் கரைந்து
பனித யஙகுசெம் பொனனொளிய பதுமபீ டிகைமேல் (௬௨)

வைத்த ருககியங் கொடுத்துநின் வரவுநன் மலரோ
னுய்த்த னுககிர கம்புரி யொளிமிகு வனத்தின்
மெயதத ருநதவம வேள்விசெய் பேறென வியந்து
பொயத்த விவ்வுடம புனிதமா கியதெனப் புகன்றா. (௬௩)

தூயய மாதவா சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்பதி னெண்புரா ணமுமரு மறையும
வைய மீதுள கலைகளும வகுததுணா ந தனையா
முய்ய நின்றிரு வருளலா றபிறிதுவே றுளதோ (௬௪)

எனறெ டுத்தெடுத் துரைத்திரு கண்கணீ ரிறைப்ப
நின்றெ மக்குமற றேனைய வுபிரகருநீங கரிதா
யன்றெ னைதுதையு மறைகருமும் மலவிரு ளகலத்
துன்றெ யினனகைத தவனருள வீடுசோ சூழசசி. (௬௫)

யாது செய்திடற பெறுகுவ மெனவுரைத திரைய
வோது மாதவர் வாயமைகண் டுருகியோா முகுர்த்த
மூது ணாநதவ ளுனந்தக கடலின்மூழ் கினன்பின்
சாது நீவிர்கேட் பனசொலத் தகுமென வியந்தான். (௬௬)

உலகு போற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
மிலகு முத்தம சருக்கமீண் டுரைத்தன னிப்பா
லலகு கண்டெடுத் துரைப்பரு மனேகமா மகிமைப்
பலன்வி ளங்கிடுந் தலச்சருக் கம்பக ருவனே. (௧௭)

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ- திருவிருத்தம்-௧௪௮.

தலச்சருக்கம்.

கஞ்சநாண் மலர்மே லுறையயன் முதலோர் கற்பகா லம்பல
தேடி, நெஞ்சினைத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தனிர் நிகழ்
த்துவ னென்றே, யெஞ்சலில் வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத் தினிது
றை யருந்தவ ரிலகு, மஞ்செவிக் கமுத மாமெனச் சூத முனிவர
னன்புகூர்ந் துரைத்தான். (௧)

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிவெவ் வினையைத்
துடைப்ப மும்மல வலிதொலைந் தவர்தொகு மிடமாங்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறும்வழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றநன் முனிவிர்கா ணயம்பெறக் கேண்மின் (௨)

உவமை சொல்லரு மியோகநன் கியற்றினு முண்மைத்
தவமு திர்ச்சிகொள் சாந்திரா யணமுதல் விரதம்
பவமொ ழிந்திடப் புரியினும் பலித்திடும் பரம
சிவன ருந்தல வாசஞ்செய் யினுமுத்தி சேர்வார். (௩)

என்று சூதமா முனிவர னுரைத்தன னிலங்கு
துன்று ரோமசற புளகித முறவிடத் துதிததே
நன்று கூறினை யையநீ நாலவகைத் தோற்றஞ்
சென்று திததிடுஞ் சராசர மியோகுசெய திடுமோ. (௪)

உண்மை சூழ்தவம் விரதாகன் றருளுற்றவ தெளிதோ
வென்மை காணரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும்
வண்மை யேதல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யணமை சேய்மையில வனைததுநீ யருள்செயென் றுரைததார். (௫)

வேறு.

எடுதத ருந்தவ ரருள்செயென் றுரைத்தலு மினையிரு விழியென்னு
மடுத்த துமபினீ மானநதப் பெருககொடு மயிரப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்தகங்குழைந் துருகிடப பறபல தொகுக துரைததனனம்மா
கடுதத தும்பிய கனடனமெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப.

வேறு.

அன்ன தன்றியொன் றுரைத்தன ரையகேண் மகிமை
யின்ன தெனறறி வதறகரும் வியாசன்றன் னிடத்திற்
பன்ன ருமபதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறிந்து
முன்னர் மற்றுள கலைகளயா வறுமுழு துணாந்தாய். (எ)

திருந்தி டுஞ்சிவ தலவிசே டங்களுந தீர்த்தம்
பொருந்தி நீடுமான் மியமுமேற் புகழ்சிவ தீககை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மறறு
மருந்தி றற்பெற விரித்துணாந தனைபெரி தாமால். (அ)

நேர்மை யானகன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
சீர்மை யாகிய சைவமான் மியகயாக தெரிக்து
கூர்மை யாமறி வுடையைமிக் கலிதனிற குலவி
யார்வம சேரிடற் றன்னல்கீர்த் தனைஞ்செய லரிது. (௯)

ஆழி சூழ்புவி யினிற்சிவ பத்திதா னரிது
வீழி வாயுமை பாகனமெய்த் தலம்பெற லரிதுள்
ளூழி யறகையாய்க கிடைப்பினு மூணமையாய் முத்தி
வாழி மானுடர்க் குதவுபுண் ணியத்தல மரிது. (௧௦)

எனவு மையநீ யோதினை யிளம்பிறை கங்கை
மனவு சேர்தரும் வளளலபா தாம்புய மலரை
நனவு வாய்கதிம் பொழுதினு மனநினை ணிடுநீள்
கனவு காணினு மறாதுநற கருததமைந் தனையே. (௧௧)

முந்த ருந்தவ மெம்மனோர்க் குதவிசெய் முறைபோற
பந்த நீத்திடும் பரமபுண் ணியவுரு வெடுத்து
வந்த செல்வநல வயித்திய நாதமென றெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதல முளதெனை விசைத்து. (௧௨)

கயிலை யாதியா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிறபல வுளவால்
வெயிலவி ரிதழ்தெழு மாடமா ளிகைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையநற றலத்தினுத் தமமாம். (௧௩)

எண்ணி டுங்கணப் பொழுததிற் பாதியா யினுமப்
புண்ணி யத்தலம் புகுவதற் கிச்சைசெய் தனர்க
ணண்ணி வாழ்வாநற் கதியலா துருத்திர னுவா
ருண்ணி னைநதன பெறுகுவ ரெனவுரைத் தனையால். (௧௪)

அனைய வற்புதத் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
னினைய வென்னபுண் ணியப்பல னறிகிலே னினைது
புனைய ருடகிட னுனையாம் பெறும்வகை புகழ்ந்தவ்
வினைய ருநதவ வுரைத்தரு ளெனப்புகன் றனரால. (௧௫)

தூய மாதவ ருரைத்தலுஞ் சூதமா முனிவ
னேய மாகதீ சிவவழி பாடனறி நீங்காக
காய மனமனம் வாகன்றை பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமணி மைத்துதி செய்தலு மியல்பால. (௧௬)

சம்பு வின்கதை கேட்பவன சங்கர னுவான்
வெம்பு கோபதீத் தருந்தவம் விழைந்திடு குணத்தீர்
நம்பும வாயமையா யிடைவிடா தையனற கதையை
யம்பு விசகணே கேட்பதா லதிகபண பினராலு. (௧௭)

இன்ன தன்மையாக குரைபபதை யன்றியே யுகந்த
முன்ன வன்கதை பத்தியின மூராககாக ளிடத்திற
சொன்ன வன்னா கநதனிற ரேய்வனென றுரைத்துப
பின்னா புண்ணியஞ் செய்தனா பெறுவதா மென்றுன் (௧௮)

வேறு.

வளங்கெழு வெதிரி வனந்தனில வியாசன வாய்மலர்ந் தருள் செய வனனேன, விளங்கெழி லருளா லுணாந்தற் சரித மிகுசிவ பூசையின் பலனு, களங்கெறி முனிவீா கேடபது வேணடு மென்றனன கனிப்பினு லுணாந்து, துளங்கெவற் றினையுந் நீசறக கடிந்த சூதயா முனிவரன மன்னே. (௧௯)

நாற்சடற கரைகண டிலகுமம் முனிவ னுடங்குநான மாமுனிா கேண்மின, பாறகடற் பிறந்த கடுந்ா ரமல பராபர பாலநேத்திரநற, சேற்கருங கணணாள பாகவே ரூகந்த சிவசிவ சங்கர குளிா கள், வாறகவி ளிழ மொாநத தற பரகு மூரணா வெனுமந்த நாவாம். ()

கறைமிடற் றணண லாலய நோகல் நடபபது கால்களா மெமூதா, மறைவகுத தறியாப் பரன்றனி சனனஞ்செய இடமது கணண

தா மழுமா, றுறைபரன சரிதங் கேட்பது செவிதா மூறுமதே யுடல தா மினிய, நறைகமழ் மலாக ளருச்சனை செயது நறுமண மறிந்த நாசிய தாம். (உக)

எடுத்தினி துரைதத வவயவம படைத்தே யிருந்திடு மருந்தவத தினிரசோத, தடுத்திணை பகாதற் கரிதுபூ மியினி லனையநற றலத்தி னைக் காணேன், கொடுத்திடு மூத்திக் கங்குர மென்று கூறுவா குண கடன் மேல்பாற, ெருடுத்தயோ சனைதூ ரத்தனிற சவேத வனமி டை சூழ்ந்திட மாதோ. (உஉ)

திகழதரு சாயா வனத்தினுக கனிலன றிசையினிற சிரபுர மெ ன்று, புகழ்பெறு நகர்கரு நிருதிதன் றிசையிற பொருந்திடு குரோச மார திரத்தி, னகழதுயர் நீககும் வாளொளி புத்தூாக காருநற றிசை யதின் கீழ்பா, னிகழ்தருந தெற்கும் வடககினு முபய காவிரி நிறை ந்திட மனறும். (உ௩)

வேகமாம் பொன்னி மாநதி யிருபால் விளங்கிடு மெலலையி னள வை, யேகயோசனைமாத் திரமித ஞபப ணிலகிடு மிந்திர தலத திற், காருமோர் குரோசம் வாயுவின் றிசையா மநநகர் மன்னுசுற றெல்லைச், சேகரங கூறிற் கிருதமா யுகத்திற றிகழந்திடு நானகுயோ சனையே. (உச)

உரைபெறுந் திரேதா யுகந்தனி லொருமூன் றியோசனை துவா பர யுகத்தின், விரையுமியோ சனையோ ரிரண்டினிக் கலிதான் வந திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிர்ந திலகு மியோசனை தூரம் பொ ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயித்திய நாதமா நகரந் தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (உரு)

இனையவற் புதாற றலநதனிற் கணபபோ தெணணிடுங கனை தினிற் பாதி, வனைதரும் வாசஞ் செய்தனா பெருகி வளாநதிடு சக லபாக கியமு, நினைவரு நிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடி னிததி யங் தலம்வா, முனைவரும் பெறும்பே றனேகமற பங்க ளாளவிட வரி தரி தாமால். (உசு)

பண்ணிய தவத்தின் பலனபலித தெனனப் பகாபதி னே. ணை புரா ணததின், புண்ணிய கதையி லுததம மாகும் புராதனன் வயி த்திய நாத, னண்ணிய வனைய தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலுதற கினியா, னெண்ணிடிற் கோடி வருடதது முடியா தெனறனன குத மா முனிவன். (உஎ)

முந்திய கிருத யுகந்தனிற கதம்ப வனமிரண டாமுக முறை யாய், வந்திடும் வில்வ வனாதுவா பரததின் வளாநதிடும வகுள நீழ் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலியிற் றழைந்திடு நிம்ப வனமதிற சதுா முகன் முகுந்த, னிநதிரன பணிய வயித்திய நாத னின்பமுற் றினிது றை குவனல். (உஅ)

சிறந்திடு மகிமை யுறுந்தரு வொனறே சோாதிடும யுகாதொ றும் வேருய்ப், பிறாதிடும் பெயர்பெற் றிருந்திடு மதனிற பெரியவா ரேழுல கமாவோர்க், கறம்பொரு ளின்பம் வீடிதந் தருள வமாநதிடு மையனைப புவியி, லுறங்குத றவிர்ந்தே யொருதரம பாாததோா ருறைவாபே ரின்பவீ டெளிதாய. (உகூ)

கண்ணகன் புவியிற பொடிந்ததுள் பருததுக் கணக்கிட லாங் குவி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்து சொரிமழைத் திவலை யினைக் கணித் தறியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரகைத் தொகையை

விடுக்கலாம் வயித்திய நாத, வண்ணல்சூழ் தலத்தைக் கண்டபோர்
பெறுமபே றளவிட லரிதரி தாமால். (௩0)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலஞ் செனனமத
தியிறறங், கண்ணினு லொருக்காற் பார்த்தவ ரிட்ட காமியம் பெறு
வாரெண கயிலை, நணணியே யுபய குலமிரு கோடி சூழநதிட நடு
வினி திருபபா, ரெணணியோா கற்ப காலமே லைய னினிதருண முத்
திபெற றிடுவாா (௩௧)

வரமகத் துவஞ்சேர் வயிததிப நாத மாநகா பெயாசொலக் கே
டபோா, பிரமகத் தியுந்தாம பிறநதநாண முதலாய்ப பிழைபடச் செ
யதபா தகமு, முரமற வுதறி யெறிநதுதம முடலி லுறறநோய் முழு
வது மீரநது, பரமபுண ணியஞ்செய யுசதமா பெறும்பே றனைதது
மே பலிததிடப் பெறுவாா. (௩௨)

பெருநதிரைக் கடலி லுளபல புவியிற பிறந்தவர் தீவுக டமயி,
லிருநதிடு மவாவ திறைஞ்சுதற கெளிதன் ருதலா லிருககுமூ ரத
னிற, பொருநதியே வயிததிய நாதநற றலததின பொறபுறு திசைத
னைப் பாாததே, திருந்திடப பணிவோா தீவினை யொழிததே திகழ்
தருகயிலைவீற் றிருபபாா. (௩௩)

நூறுயோ சனைதூ ரந்தனி லிருந்து நுவலருந் தலப்பெயர்
நினைதது, கூறிடுமவரும வலவினை நீஙகிக குலவுபே ரின்பவீ டுறை
வா, ரீறிலாப பெருமை வயிததிப நாத வெழிறறல வாசஞ்செய்
வேனென், றூறிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலததி லுறைவர்தாம்
பெறுமபலன் பெறுவார் (௩௪)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணங் கமழும் வயித்திய நாதநற் றலம்
டாத், தெடுத்தடி வைததுப் போகுவ மெனறே யெழுந்தன ரடிக்

கடி யம்மா, வடுதிடு மசுவமேதயா கஞ்செய் யரும்பலன் பெறுகுவ ரனறிக, கடுத்தனை நுகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங் கிரியுமே பெறுவார். (௩௫)

நனைத்தரு நந்த வனமிகும் வயித்திய நாதநற றலந்தனை மனத்தி னினைத்தவக் கணத்தி னீடும்வெங் கலிதோ டநதனை நீக்கியே முதசி தனைததரு முலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக குதவி யினைததரும் பாரம் வதிந்திடு மிட்ட காமிய மியாவதுந் தருமே. ()

வருதின மைந்து மூன்றுதான் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமா மகிமை தருமுயர் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் றம்முளங் கனிவுகூர்ந் திளகி யொருதினம் வாசஞ் செயதனா பதினு யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய் பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரனறிப பேரினப வீடுமே பெறுவார். ()

தருமசிந் தனைசெய தனாககதி விருததி தானசெயுந் தனம்விழைக் கோாக்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடுமெ போக வாஞ்சைசெய் பவாக்குமப் படியா, மொருபலன விழையார் முத்தியை விழைந் தோர்க குளமகிழ் தரவினி தளிககு, மிருநில மதனில வயித்திய நாத வெழிறறல மகிமைகூ றரிதே. (௩௮)

புதல்வரை விரும்பு மவர்க்குநற புதல்வன் றனைததரும் புவி விரும் பினர்கட், கிதமிகு மகில புவனமுந் தருமே யெழிலபெறு கன்னியை விழைநதோர்க், குதவுமங் களகன னியையதுவன்றி யுற றவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிகல் கிடுமவ் வயித்திய நாத மகாதலம பார்தனி லம்மா. (௩௧)

சாற்றுபொய்ம் மாயக் கடலினி லழுநதிக் கிடநதிடு முயிாக ளைக் கரைதா, னேற்றுநற் பிணைதா னுகிடும் பிறந்த தினிபபிறக கின்

றன பிறவி, தோற்றமெவ் வுயிர்க்குஞ் சொலற்கரும் பரமா னந்த நல் கிடுந்தொகுத் தெழுத்திட், டேறறுமா திரங்கட கிடமதாம் வயி த்திய நாதமா மெழிறறல மாதோ. (௪0)

எழுந்தகு ழவிச்சை யிருட்டிறுற் குருடா யிருந்திடு மனுக்க ளுக் கெழுந்து, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதநற றலந்துவ லயத்தி, னழுந்தும்வல் வினைக்கு மண்ணினை மருந்தா யளி த்திடும் பிறவிவே ரறுக்கு, மொழிநதுமேற் கதியுந் தருமிதற கிணை வே றெப்பிட லரிதரி தாமால். (௪க)

திருக்ககன் றிலகும் வசுக்களோ ரெண்மர் திகழுருத் திராபதி னொருவ, ரருககர்பன் னிருவர் புரநதா னயன்மா லாதியாங் கட வுள ரன்றி, யிருக்குரைப் பரிய முத்திபெற றிடவே யெண்ணிலாக் கருளுநல் லெழிறசெம், புருககனற கோபக் கட்பசா சனைத்துமோ ட்டிடும் வயிததிய நாதம். (௪உ)

வருசன நடந்த போதெழு சென்றுள் படினும்வாழ் சுரபிகா லடியிற், பெருகுநாள் படினுஞ் சழன்றிடு காறறிற் பிறந்தநாள் வீழினும் பெருங்காற, றிருநில மதிர வடித்தநாள் படினு மிலகும்வே ளூர்நெடு வீதித், தெருவிலங் கப்பிர தக்கிணஞ் செய்வோர் சிறது கள் படினுநற் கதியாம். (௪௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்தாள், பட்டபே ரரச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட மாம் வரங்கேட் பவர்க்கிரு மடங்கா யிலகுபுண் ணியஞ்செய்வோர்க் கிரட்டி, கட்டம்வா ராம லளித்திடும் வளர்மெய்ஞ் ஞானமும் வீடு நல் கிடுமே. (௪௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுற் றிருக் கரு, மலருகா ணரிய கலையுணர் மறையோர்க் கமைந்திடு சந்திவந் தனஞ்செய், யிலகுசோ பான மியலபெறுங் கிருகங் கருங்கன்மா ளிகையிவை கொடுப்போர், பலகுண மணிசூழ் முடிபுனை வேந்த ராகிமேற் பரகதி பெறுவார். (௪௫)

ஒதகிடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன, சத்திர மடம்வீ டிடமிகு மாட மாளிகை தழைந்தெழில் கொழிகருஞ், சித்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர், புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள புசிப்பர்மேன முத்தியும் பெறு வார். (௪௬)

அல்லணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி லன்பர்க், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமு வேழுட னின்பமுற் றிருப்பார், செல்லுமுத் திரந்தூண் போதிகை மரங்கல் சிவனடி யார் தமக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ் வாபே ரின்பமும் பெறுவார். (௪௭)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடைச் சா லையின் மீது, தளாந்தவ ரிளைப்பா றுதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத் திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்களிர துறுதி பெறச்செயு நல்லோ னுயர்குல மிருபதிற றொன்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ லோ கந்தனின் மேவியே யிருக்கும். (௪௮)

மாடமா ளிகைசூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள மிலகு
பாடக சாலை செய்துபோற் றினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதில்சூ ழந்நக ரதனிற் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்.

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லணிமண மமைந்தசெங் கழு நீர், பொறபுறு நளின வாவியைப் புரிந்து வைததவ ரரசராய்ப பிற ந்து, கற்புறு மனையா ளுடன்கலந் திருந்து கலவிசேர் புதலவரைப் பெற்று, நறபுவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நணணுவர் மேற் சிவ லோகம. (ருO)

திகழ்தரும் வயித்திய நாதநற் றலநாற றிசைதொறும் பரிதியங் கடவு, ணிகழ்வெயிற் கினிய குளிர்நிழ லளித்து நிறைதரு மிக வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த ராயுல காள்வார் பொன்னுல கமும் புரந் திடுவா, ரிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழ்கூர்ந் தெயதுவா மேற்சிவ லோகம். (ருக)

படங்குனித தாமரை வணி வயிததிய நாதநற் றலந்தனிற் பரி ந்து, தடமபுனற நிரந் தனிற்றரு வைபபோா சகலபாக கியம்பெறு குவர்நன், மடந்தைதன் னுடனே யிலலறம் புரிநது வானுல காள்வா மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவ ரவைவெறுத திடிறசொல லரிய பே ரின்பவீ டுறைவார். (ருஉ)

மழுவணி வயித்திய நாதனற் றலத்தின் மன்னுபூந் தோட்டம் வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பதினா யிரம்வரு டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பா ராயு பத திரங்களொான றினுகருப், பழுதறுப் பதினா யிரம்வரு டம்பொற பமைசிவ லோகம்வீற் றிருப்பார். (ருந)

புண்ணிய வயித்திய நாதநற் றலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மத னைப், பண்ணிவைத் தவரவ் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந் துபகார, நண்ணிடும் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதி யுள்ளவர் வாழ்ந்து சேர்குவர் மேற சிவ லோகம. (ருச)

புவனியிற புகழசேர் வயிததிய நாத புண்ணியத தலந்தனி லம் மா, சிவகயிங கரிய விசாரணை செய்தோா சித்தியும் போகமும் பெ றுவார், துவரித முரமபை கவரிகா லசைப்பச சொல்லரும் விமான மே லேறித, தவமிகு தேவ கணமபுடை சூழச் சார்குவா மேற்சிவ லோகம (ருரு)

திருநதகும் வயிததிப நாதநற் றலத்திற திருப்பணி செய்திடி னம்மா, பருததமண ணதனிற றசகுண ந தாரு பகாந்திடுஞ் சதகுண ஞ செங்கல், பொருநதமாங் கருஙகல் லாயிர மடஙகாம் புணணியம் புவிமுழு தாளவ, ருருநதரு தேவ விமானமே லேறி யுறைகுவா மேறசிவ லோகம. (ருசு)

சங்கரன் வயித்திய நாதநற் றலநதிற றன்மனங கனிவுகூர்ந் தமைநத, செஙகலோ ரெட்டாற திருபபணி செயவே ஞெனதந சை யெட்டினும் வைத்தே, யஙகதற குபபோ கநதனை நினையு மவர் சுமை யெடுபபவ ரெனினுந், துஙகவெண் குடைகூ முரசரராயப் பிற ந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (ருஎ)

நிதியம்வைத திருப்போர் நிலைபெறு சிவபுண ணியநிமித் தம் மன மகிழந்தே, மதிபணி பெருமான் பணிசெய வேண்டும் வயித திய நாதநற றலததி, லதிகபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய் யாதவ ரருஙகொடு நரகம, பதியவோர் பதினு யிரமவரு டம்வீழ்ந் தனுபவிப் பார்பல துன்பம். (ருஅ)

படிபுகழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் பகர்திருப் பணிசெய்யா திருக்குங், கடினசிந தையர்போயப் பசாசதாய்ப் பிறந்து கணக்கில்

பன் ஞாளலந் திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு மெனத்திர வியம்புதைத் திடுமக், கொடியாகள் பிரம கற்பகா லஙக ள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (ருக)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத வியன்றல மகிமையை விழைந்து, நெஞ்சொடு சிவகா ரியத்திறுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர விய மதனை, வஞ்சனை செயவோர் மகாநர கதனி லழுந்துவர் வள்ள லுக கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாது காததவர் சேர் வர்நற பதவி. (சு0)

ஏழிலொன் றுரு மீசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தவர்தமக் கம் மா, வாழிசூ ழுலகி லளிததவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா லெ ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியாண் டின் பமேற பெறுவார். (சுக)

தோன்றிய புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க டொகைபெறு திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை மொழிவாமத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ ன்பாபத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம் புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (சுஉ)

வடித்தசெந் தமிழ்சூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனினிறை தீரதத், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று மண் டபநீ, ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி யாள்வரிந் திரன்மான், முடித்தல மிருகை குவித்திட விமான மேறி மேன் முத்தியீ டுறைவார். (சுங)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதலந் தனிற்சிவ பெருமா ன், சந்நிதி யினிற்கோ புரங்கொடி மரஞ்சூழ் மேடைசார் நிருத்தம ண் டபநல், லின்னிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலைகற் றூண்மடை ப்பளிக்காம், பொன்னினை யனிததல் செயதவ ரகிலம் புரந்துபே ரின்பவீ டுறைவார். (சுச)

பாவலா சங்கத தமிழ்நிறை வயித்திய நாதநற் றலத்திருப் பணி செய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே றிவைசெலுத் திடும வர் வார்தோ, லாவலிற பதஞ்செய ததுகொடுத திடுதல் வேலைசெய தாாபுவி யாளவாா, பூவல யததின் புறுவர்பொன் னுலகம் புரநது மேற சிவகண மாவாா. (சுரு)

அற்புத வயிததிய நாதநற் றலத்தி லையனுக் கமைதிருப் பணி செய், சிறபநூல வல்லோா சிவகண மாவாா திரண்மரத தச்சர்கா ரிரும்பு, நறபதஞ் செயயுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திர ராவார், பற்பல பணிசெய் கொத்தர்நெற றியிற்கண் படைத்திடு முருததிர ராவார். (சுசு)

அளிர்தரு கிடுமெய் யன்பர்சூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திருப பணிக்காங், கிளிஞ்சில்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைத திடு தவததிலிவ் வுருவாய்த், தெளிந்தநூல் வல்லோா ரமைந்தவென் றுரைப்பர் இகழ்கரும் பினியதீஞ் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பணி க்கமை தலினற் புண்ணிய வுருவெனப் புகல்வார். (சுஎ)

பவவினை தீர்க்கும் வயித்தியநாதன் பரிந்துறை தலந்தனி லிரு ந்து, சிவகயின் கரியஞ் செயுமத யானை சிறந்திடு சுழிகொள்வாம் புர வி, குலவுகூ னண்மயொட் டகஞ்சிவ கணமாங் கொடிறினுக் கமை

கரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல வடிததிடுங கொட்டி லீபவ
ருஞசிவ கணமாம். (௬அ)

வரந்தரும் வயித்திய நாதநற றலததில் வளங்கெழு திருப்பணி
யதனை, யிரந்துமே பிசசை யேறறுமே செயவோ ரேழ்கடல் சூழுல
கினிதாயப், புரநதிடும் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கினிலிருந
திடினு, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே லுருத்திர கணங்களா
குவரே. (௬௯)

பரவிமெய் யடியார் வழிபடும் வயிததிய நாதநற் றலந்தனைப்
பணிந்து, திரவியஞ் சிவகா ரியத்தினுக கென்று செலுததினர் சூரிய
கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோ தயமாம் வியனறினங் கோ
டிகோ தானந், தரவினி தாம்புண் ணியந்தனைக் கதிகந கோடியாக
கயிலைமேற சாாவார். (௭௦)

பொருப்பணி விலலாய் வளைததிடும் வயித்திய நாதநற றலந்த
னிற் போந்து, திருப்பணி செயவோா தமையெலா மனித ரென்ப
வர் சோகுவா நரக, மருடபணி பெறும்வெள ளானைமே லேறி வரு
புரந் தரன்முதல் வானோ, ருருப்பணிந் திடஞ்சூழ விமானமே லேறி
யுறைகுவர் மேறசிவ லோகம். (௭௧)

---

* அருத்தோதய மகோதயகாலம — "மங்கலில் ~~[illegible]~~ மாகத்தி (மகரத்தை inserted above)
லாதி வாரத்தி லமாவாசை யாதி யுஞ்சேர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி
னடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு
மரு ணோதபகா லம்ம ருத்தோ தயமாகு மிம்மதியிற சோமவாரந்,
துங்கமதா யுறமுனபோல் வருமே லஃதைச் சொல்வர்மகோ தய
மெனநூற் றுணிபு ளோரே." என்னும் இச் செய்யுளா லறிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாத னெண்ணில்புண் ணிய
த்தலம் விழைந்து, முன்னரே மூதனால் வருணமவர் துதிதோர்
முன்செய்புண் ணியநதினுற் படைத்த, பனரும் பசும்பொன் சிவ
பிரா னிமிதநக் தந்தைப் பணிசெயா தழிதோ, ருன்னரு மனே
க கற்பகா லந்தீ யுறுபெரு நரகிலவீழ்ந் திடுவார். (எ௨)

சிறந்திசல் கிடுமிவ வயித்திய நாத சிவதல மகிமையை விழை
ந்து, பதியாய்த தனதா னியந்தனை யுதவி பணணினா பூமிதா
னதி, னிதிய மான புண்ணியம பெறுவர் நிறைந்திடு தானியந
தனத்தைப், புத்திபூ ருவமா யழிரதவர் நரகம புகுதுவ ரெண்ணி
ல்பல காலம். (எ௩)

தெய்வகே தியர்சூழ் வயித்திய நாத சிவதலந் தனிற்சிறிதேனு,
மெய்துகா ரியத்தைத தவிர்ந்திட விகாத மெண்ணினர் செய்தவர்
கொடிதா, மூயவிலா நரக மழுந்துவர் தலத்திற் குறுமுப காரமெ
ள்ளளவு, துய்யபூ மியினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பநீத் தினப
மே பெறுவார். (எ௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாதன் றலந்தனிற் றடங்கடற்
சிப்பி, யுமிழ்குளிர் முத்து மாலைநன் மணிவைத தொளிசெயா பர
ணநல் லாடை, யமிழ்தென வினிமை செய்யபி டேக திரவிய வரு
க்கமா சையினீர்க், குமிழபெறு காலம் பெருவுடற் பொருட்டாற
திருடினர் கொடூர குறுவார் (எ௫)

செந்திரு நிருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாதநற் சிவதல மகி
மை, புந்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவதிந் துதவி புரிந்திடு திரவிய வரு
க்கம், வந்திருந் ததனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிவீண் செலவுசெய
தவர்க, ளூந்திநீர்க் கடல்சூ மூலகினிற பசாசாய்ப் பிறந்துபல் லூழி
நா ளலைவார். (எசு)

மகிமைசேர் வயித்திய நாதநற் றலவா சஞ்செய வருபிறப் பரிதா, மெகினமே முதலாம் பறவைநாய் நரிக ளீசிறு விட்டிலூ ரெறும்பு, கிகிறுக ரிந்திர கோபநூற சிலம்பி சீயமே முதற்பல மிருக, மகிவிருச் சிக * மூந் துருதரு வனைதது மருமையாஞ் சிவ கண மாகும். (எஎ)

நறைகமழ் நளின வாவிசூழ் வயிதகிய நாதநற் றலத்தினி லம் மா, வுறையுமப பெரியோர் மற்றுமவே றுள்ள வுயிர்க்கிடை யூறு செய் பவர்கள, குறைவிலா நரகின் மூழ்குவர் பசாசின கொடியவல் லுருவெடுத தலைவார், பிறையெயி றதுககி யியமதூ துவர்கள் பிடி தகிடும் வேதனைப் படுவார். (எஅ)

ஆரணப் பொருளாம் வயிதகிய நாத வண்ணறன் றலத்திருப் பணிதான், சீரண மான துறநிபெற றிடவே செய்தவர் பிறந்துல களித்து, வாரண வுரிபோர்த் திருக்குமவ் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகா ரியத்தினி னிமித்த மிறந்தவா கயிலைவீற் றிருப்பார். (எகூ)

நீதிநூல் வல்லோ ருறைந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலநதனி னிறைநத, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித் துல காள்வார், கோதின்மூ வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந் தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ ந்து தூயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (அ0)

நித்திய ஞான வயித்திய நாத நிமலன்வாழ் தலத்தில்வே தியர் க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்திடின் முக்கட் பரன்றனைப் பூசை செய் பலமாம், புததிரன் றன்னைப் பெறுவர்பூ வுலகம் புரந்திடும்

* உருத்துரு-பெருச்சாளி.

வேர்தராய்ப் பிறநது, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல் செலுததியே சிவபதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்சூழ வயித்திய நாத னறபுதத் தலத்திலந் தண ரைத், தாடணஞ் செய்வோா சிவார்ச்சனை செயினுந் தூயபூ சாபல னில்லைத், தேடரு மறையோா தமைப்பணி வோர்கள் சிவபதம் பணி பலன் பெறுவார், வேடர்போற கோபித் திடி னிருப் பூசி விழியிலே ற றிடததுய ருறுவார். (அஉ)

நெயதவழ் சூல மணிந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனி னிறை ந்த, துய்யவே தியரை யிகழ்ந்தவர் பொருள்சேர் குறைந்திடுந் துன பமுற் றிடுவார், வைதவர் நாவை யமன்விடு தூதா வலைததரிந தெ றிவரெள் ளளவா, வெய்யதீ நரகி லழுத்திடப் படுவார் மேவுநல ஓழிநாண்மாதோ. (அந)

வேலைசூ முலகின் மேனமையாம் வயித்திய நாதநற் றலந்தனில விளஙகு, மாலய மருங்கி னந்தன வனததி லசுசியாய் மலசலம் விடுவோர், சூலேநோ யுறுவா குதந்தனிற கோசத துலைதனிற் சலா கையேற் றிடவே, காலைகண் டெண்ணற கரியபல் ஓழி காலநீ ணர கில்வீழ்ந் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிடினும் பலன்றரும் வயிதத்திய நாதனு லயம்பயி றீா த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோா மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகா ன் றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் காசித துலையினும் வாயி னும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தரக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே யூற்றிடப் படுவார். (அரு)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த, மொய்புன லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நரகினில் வீழ்வா,

ரையனு லயத்திற் புகும்பொழு திருகா லலைபுன லாற்கழீஇச் செல்வோ, ருயவரிந திரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுவா மேற்சிவலோகம. (அசு)

காசியி லிலக்கம் வேதியர்க் கன்னங் களிந்தளித் திடும்பல னெண்ணிப், பேசரும் புகழ்சேர் திருசசயி லத்தி லொருவருக் குதவினர் பெறுவா, ராசைதீர்ந் திடவீ ரிலக்கமத தலத்தி லரியகே தாரமாந் தலத்திற், பூசுராக களித்த பலன்பெறு வார்புள் ளூரிலோர் கவளநல் கினரும். (அஎ)

உறுபல ளூமிவ வயித்திய நாத வுத்தம மகிமைசேர் தலததில், வறுமைதீர் தரவங காரக வார மகேசுர பூசைபண் ணினர்தாம், பெறுவர்பூ மியினி லிட்டகா மியமும் பிரமனமா லுலகமும் பெறுவார, சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெள்ளி மால்வரை சேர்வாமேலம்மா. (அஅ)

பிறந்துல கதனில வாழ்பவர் வயித்திய நாதநற் றலந்தனிற் பெருமை, சிறந்திடுஞ் செவவாய்க் கிழமையி னிறைந்த சிவனடி யார்க்குநல் லன்ன, மறந்திடா தளிப்போ ரன்னமொன் றினுக்கு மன்னுமா யிரயுக மளவு, நிறநதரும் விமான மேறியே சிவலோ கந்தனி னிலைபெற விருபபார். (அகூ)

சுசித்தல மாமிவ் வயித்திய நாத தூயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற், பசித்தவர்க கில்லை யென்றுரை யாது பரிந்தொரு கவளமே யெனினும், புசித்திடக் கொடுப்போ ரிந்திர போகம் புசிப்பர்பொன் னுலகில்வீற் றிருப்பர், நசித்திடும் வினைநோய் பிறபொழிந் திடுமே னவில்சிவ லோகமும் பெறுவார. (கூ0)

புள்ளிமான் றரித்த வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வறியோராக, களிளியே பிடிசோ றளிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வரி தரி தாகும், வள்ளிநா கியதண் டிலமொரு பிடியத் தலந்தனின் மறையவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால் வரையி லாயிரங் கற்ப காலநா ளினிதுவீற் றிருப்பார். (கக)

எத்தலந் தனினு மன்னதா னஞ்செய் திடுபவர் பேறுபெற் றிடுவா, ரத்தலந் தனிலோர் கோடியந் தணருக் கன்னதா னங்கொடுத் திடும்பே, றுத்தம மான வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவளங், கைத்தல நிறைய வளித்தவர் பெறுவர் கயிலைமால் வரையுமேற் பெறுவார். (கஉ)

கன்றுமைழை யோந்தும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றரும, மொன்றுசெய் திடினு கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடியென் றுரைப்பார், பொன்றுமிப் பிறவி யெனநினை ந் தினிய தலந்தனிற் புண்ணிய தரும, நன்றிவாயந் திடச்செய் தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வாசிவ லோகம் (கங)

நறைகமழ் குமுத வாவிசூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திலவீற் றிருக்கு, மறையவர் வேதம் வராதவ ரெனினும் வளர்மகா தானயோக கியரா, மறையுநால் வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தமக் களித்தவப் பலன்கீண், விறையமா மதனு லத்தல வாச வேதியர் மகிமைகூ றரிதே. (கச)

இதமிகு வயித்திய நாதநற் றலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந்து, வதனமு மெற்றிக் கண்ணுமான் மழுவும் வளங்கெழு நீலகண்டமுஞ்சோ, பதவிபெற றிருக்கும் வடிவுள ததனாற் படியிசை யத்தல வாச, ரிதமுள பெயரை மனிதரெ னறெண்ணி நினைப்பரோ வறிவுதா நிறைந்தோர். (கரு)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொனுல குறையுந் தேவ ரிடுக்கண்டீர்ந் திட விமையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுதியளி முரல்கடப்பந் தார சேர் முத்துக் குமாரநா யகன்சூரன் மார்பு கீற, மொழுகொளி வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ரூர்பூ வுறைகூந்த லம்மையருச் சனை செய் வூர்சூழ்ந், தழைமினெனக் காலனுரை யாத மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (கசு)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்தபிடித் தனைவிட்டுப போகே னென்னு, கெட்டுடறவைபங கட்பகுவா யலகை யம்மை நேர்முகம்பார்த் திருந்ததலே சுற்றி யாடி, விட்டுவாத வழிபார்த தே யோடு மேன்மை விளங்குமூா மேவுபெரும் போக நல்கி, யட் டசித்தி முத்தியுந்தா தருளு மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (கஎ)

எண்ணிடுநா லாயிரநா னூறறு நாற்பத் தெட்டுவியா தியினுறு நோய் தீர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொரிகயிலை மலையி னின்று தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சீவி வில்வ, மண்மருந்து மெடுத்தம்மைத் தையல் கூடி வரத்தழைந்த வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி, யண்ணல்வயித் தியனுகி யருள்செய் மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (கஅ)

வளமிகுநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமை த்தபருப் பொழுகு நெய்தோய்ந், திளகியிடா திருந்தகட்டித் தயிர்பு சித்தற் கிதமான கனிவடைவிட் டப்ப மற்று, மூளமகிழச் சிவனடி யார் தமக்கு வாய்ந்த வூரிலுள்ள மடங்கடோறு மொழியா தென்று,

மளவின்மகே சுரபூசை செய்யு மூதூ ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால் (கக)

உரியதரு கரணபுவ னம்பு சிப்பென் றற்பவிக்கு நாட்சிரசி னெழுதநிற் கிடாக், கரியநெடுங் கடல்புடைசூ ழுலகின் மீதிற் கற்பகா லங்களினுந் திரா தான, பெரியவினை தீர்ததிடுமா நகரில் வந்து பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாலுக், கரியசிவ போகமுதவி யளிககு மூதூ ரதனுமம புள்ளிருககு வேளூ ராமால். (கOO)

வேறு.

வளமிகு சடாயு புரிவளர் கந்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க
ளுளமகிழ் தரவே யளிததிடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க
கிளர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சனை புரிந்தோ
ரளவில ரன்னோர் பெயரினுற பெறும்பே றளவிட வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பததிர னிலகுமேற திசையில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை துர்க்கைதென் றிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திருபபர்சொல் லரிய, கந்தநாண் மலர்ப்பூங் காமிகும் வேளூர்க் கிணைகரை கண்டிகூ றரிதே, (கOஉ)

என்றுவன் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகிமை, நன்றினி துரைப்ப வுணாந்திடு முனிவர் கவிலரு மகிழ்ச்சிபூத் தருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமையை யுணர விரித்தருள புரியெனப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்கத் தூயவன் சொல்லன்மே யினனால். (கOந)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
தலப்பெரு மகிமை தன்னை யுரைத்தனன் றரணி மீதில்

விலககரும் வினைக டீர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற பகாவன் மாதோ. (௧0௪)

தலச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம் - உ௫௨

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கம்.

செயதபுண் ணியத்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித தாமுத மகிமை, யெய்தரும் புகழசேர் நைமிசா ரணியத தினிலுறை யருந் தவர்க் கினிதாய்ப, பெய்ததெள் ளமுதப பெருகவெனச் சூத முனி வரன் பெட்புமீ தூரக், கைதரு நெலலிக் கனியென விளங்கக் கா ட்டுதல் செய்தன்மே யினனுல் (௧)

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முததகினை விரு ம்பிடா தவருங், கண்ணினு னுடி லவர்நெடும் பாவங் கலஙகியே நீங கிடு மெனின்மே, லுண்மையாய நாடிப் படிநதிடு மவர்க ளுளேந்திடு பாவமன் னவரை, நன்ணிடா தோடு மென்னவே கூறி னயப்புறு புகழதோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளஙகிய சித்தா முதத்தினை யிலகிய் காதன், மன்னிமீ தூர வலஞ்செய்து வந்து மகிழந்துநீ ராடல்செய திடு வோர், நூன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு செய் தன்பி, னன்னால் லிருடி யொடுமனு வோதி யமர்ந்துநீ ராடு தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகந்தனின் மகிமை கொண்டகோட் சிரதீர்த் தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிடுந் திரேதா யுகம்வள ரிட்சுசா

ரமதா, மலகில்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகததி லதன்பெயர் சடாயு தீர்த தமதா, மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடு த்துரை செயவார். (௪)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ லுறையுந் தேனுமா நிலந்தனிற் போந்து, மூன்றுகண படைதத, வயித்திய நாதன் முளரிநாண் மலர் பபதம் பணிந்து, தோன்றுதன முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் றூய மஞ் சனவபி டேகம், போனறுதான பொழியும் பொழுதது பெரு கிப் பொற்புறு தீர்த்தமே வியதால். (ரு)

தெண்டிரைக் கடல்சூழ் தரணியி னிறைகோட் சிரதீர்த் தப்பெ யர் திகழுந், தொணடுசெய பத்தி யுளவொரு வனுக்குத் தூயசெங் கரும்பினின் சுவையாயக, கன்டுள மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவி னபெற விளஙகிடும் பல்கான், மண்டுதீம் புனலின் முழுகியே சடாயு வசித்தலா லப்பெயா வழஙகும. (௬)

வாநதுதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை யெடுததே, யாநிவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வண்ணனின் முடியிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகிமே லெழுந்து தூய தீர்த் தம்புகுந தததனு, லிந்தமா நிலதத லனைவருஞ் சித்தா முதமென விசைத்தன ரம்மா. (எ)

பொன்னிமா நதிசூழ் தீரமீ துறையும் பூசுரன் சுந்தர னென போன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர் தலந்தொறுந் திரா, தென்னசெய் வேனென் றிரங்கிமேற் சித்தா முதநதனைக் கணடெழிற நீர்த்தந், தன்னின்மூழ் கினனற் றிவ்விய தேக மானது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (அ)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற்பிறந் திடுமங் காரகன் றனதுசெய குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதபபுனல் படி

ந்துதீர்ந் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையோன் றமைத்துத்
திகழுமம் மலரினை யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே
யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (௯)

குருமனை யாளைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள வாதியா
ய்த் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மனைத்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே
தாளநோய் போக்குந், தருசிவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன்
பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிசு வாச பாதகன் சித்தா முதப
புன றோயின்மாற றிடுமே. (௧0)

கன்றினை யிழந்த பசுவினைத் தனைந்து கறந்துணும் பாவம்
வீண் செலவாய், நின்றிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே
குளக்கரை யழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற றிடவர் துறம்
பெரும் பாவமேற் செய்த, நன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா
முதப்புனல் படியனைந் திடுமே. (௧௧)

மூளைத்திடும் பாவக் காட்டினுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுறு
தீப்போல், வளைத்துநீ ருகச் செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருங்
கய ரோகந், திளைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குங் கீழ்மையா கியசுரா
பானம், விளைத்திடுந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித்
தாமுத தீர்த்தம். (௧௨)

பேசிடும் பலபீ சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதா னினை
ப்போன், கூசிடப் பஃறோ டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பந்தியே
தகஞ்செய், தூசினைப் பெறுவோன் மித்திரத் துரோகி தொக்கபொய்
ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்பு
ன லெனிதொழித் திடுமே. (௧௩)

விதிமனை வியரை வேறுசெய் பாவம் வேதநூ லோதுவித் தட ங்கா, வதிகவா சையினற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி செய் மறையோன், றுகிபெறு மனையா டனைத்தொடும் பாவந் தூய பொன் றிருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புனன் மூழ்கி யேறு மக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே. (கசு)

காரிரும் பதனைக் கவாந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தக மிப், பாரினிற கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துறும் பாவநிந திப் போ, னூரினைக் கெடுப்போன் மலாப்பொழி லழிபபோ னுடன்கலந் துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தா முதப்புன லாடிற் றீர்ந்திடு மக் கணந் தன்னில். (கரு)

இருடிய மனையிற் றீயிடும் பவமுந் தீர்ந்திடச் செய்துநன் னெ றிசேர், தெருளினை யுறவே யளித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த் தமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொா ருந்திய சரித்திர மான, விருடியா முறைமை கூறிய சருக்க மினியெ டுத் துரைசெய்வே னம்மா. (கக)

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-உகஅ.

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர் ந்து, விளங்கிய சூத முனிவரன் கமல விரைமலர் வாண்முக நோ க்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தநீ ரா டக், கிளர்ந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்விருக் கமும்பக ரென்றே. (க)

வேறு.

ஒவ்வாாபுர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவரு
வவ்வாயமைமான் முனிவோர்பக ரெனுமன்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறெனு வுணரக்கரை கண்டெண்ணி யெடுத்தே
வெவ்வேறத னியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (உ)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிலுத்தம மாகிச்
சுத்தோதக மீறுமெழு கடலிறசுசி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சூழ்ந்திட வெனருமமுதன் னமைதாஞ்
சித்தாமுத மெனவேதிசை தோறும்புகழ் பெறுமே. (௩)

வேறு.

திகழ்தரு மங்கா ரகன்றனக் கடுத்த தென்றிசை யதுதனின
மிருநற், புகழ்வளர் வாலாம் பிகையருள் கொழிக்கும் பொற்புறு
சந்நிதி முன்னர், நிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்தசித்
தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்சூ ழுலகினுக் கினிய வதிகபாக
கியந்தர மாதோ. (௪)

வலஞ்சூ ழயன்புள் ளரசுதிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சதாநந்த,
னலஞ்சேர் கிருத முதனுன்கிற கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி
யிடும்வெள் ளெருக்குமுன மியம்பு மவரை விருக்கமதை, வலஞ்செ
ய் துவந்து நீராடின் மகிழ்ச்சி தருநல் லுத்தமமாம். (௫)

சுருதி தேடி யோலமிடுந் தூயன் றனக்குப் பாங்கணித்தா,நிருதி
திசையி லனைபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடும், கருதி யுலகம்
புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருதி வருதீங் கொ
ழித்திரட்சை புரிவோன் பூமி சுதனம்மா. (௬)

சித்தா முதநற் றீாததமுதற் சேரு மிருப துடனுன்காய், விததா ரமுமேன மையும்படைத்து விளங்குந தீர்த்தங் கோடிகுல, * முத் தா ரணம்பண ணிடுந்தெரிசித் தோாகரும் பரிசித் தோர்தமகரு, மெ த்தா சமுநதீர்ந திடச்சித்தாக சமுத மழைபெய் தெய்தியதால். (எ)

படிமேற சிததா முததீர்த்தம் பணிநது முழுகு மவர்பாவ, மடி வே றற மரமபோலவீழந் திடுமோா துளிநீ ரருநதினர்தா, மிடிவே தனைதீர்ந தளகைநகா வோதன் மிருபாக் கியமபெறுவாா, வடிவார் கூநதன் மனைவியுநன் மகப்பேற றினையும் பெறுவாரே. (அ)

திகழுஞ் சிததா முததீர்த்தந் தனையோர் வலஞ்செய் திடுமவா தாம,புகழு மேருப் புடைசூழும் புவிமு வலஞ்செய் பலன்பெறுவாா, நிகழ்பூம் புனலிற படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னளித்து நின்றுள்ள, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகபெறுவார் (க)

நித்தஞ சித்தா முததீாதத நியமம் புரிநதே யாடினாதாம்
பதது நூறு மிரம்பிரம கததி முதற்பா தகந்தீர்வர்
சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கமும்பெறுவாா
முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால. (கo)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவிவே ரகழ்ந்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரின்ப வீடு நல்கத், தோற்றியிடு மிருடியாதம் முறைமை கூறுந் தூயசருக் கந்தனையீண் டுரைத்தேன் றொல்சீ, ரேற்றமுளா ந்திதீர்தத மனைத் துஞ் சூழ விருந்தெண்ணி யெழுந்துகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

* உத்தாரணம் - உயர்வித்தல்.

கங்கைமிகு பாவந் தீர்ந்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திடுவன் றமியன் மாதோ. (கக)

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம் - உஎக.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கவிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குகு வளைநது திரிந்திடும் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யேம வதியொடு தூயபொன் முகலி. (க)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தருபிர யாகையே முதலா
மிந்தமா நதிகள் பராசர தீர்தத மிந்திர தீர்த்தமீ தன்றி
நந்திதன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்தத நலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீத்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம் ()

வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தமிவை யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோா கால முளரிமல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடபா வங்களெங்க ளிடத்தின் மூழ்கிப் பறபலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வநது, குழியினமற் றவைதீர்க்கு முபாயங் காணோங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை போன்று. (ஙு)

நின்றனமென் றவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொரு முகூர்த்த நினைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பண், வென்றிதரு மொருதல முண் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றைய லம்மை, யென்

றுமினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் ஞுக வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ் சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௪)

பொங்கியிடு மகிமைகூ றரிதாய மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத நற் றீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவிர பரிநதுநீ ராடியெழும் பொழுதிற் பாங்க, ரெங்குநிறை திமிரமிர விலைக்கண் டோடி யிடுமெதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல வநதே, யுங்களிடத தினி ன்மூழ்கி ஞோர்தம பாவ மொழிததிடுசத் திபுமுங்கட் குண்டா மெ ன்றுன (ரு)

வேறு

அண்ணலங கமலப் பொருட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்த லு நதியுந், தண்ணறும் புனல்சூழ் தீரத்தமு மெழுந்து தற்பர வயித் திய நாத, புண்ணிய னமருந் தலந்தனில் வந்து பொருந்துசித் தாமுத தீர்த்த,முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவ ம்யா வையுமே. (௬)

சீதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம யாவையுஞ் சேர்ந்து மேல் வயித்திய, நாதனை வணங்கி யறுமதி பெறறு நற்றல நயம்பெறச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினா பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தரநாள் விளங்கிமே லதிகமா மாதோ. (௭)

தவப்பெரும் பலப்பே றெனத்தழைந் தருமை சார்ந்தசித் தாமுத தீர்த்த, நவக்கிர கங்கள் படிந்தெழுந் தனேக நல்வரம் பெற்றன நீங்காப், பவச்சுழ லூக்கித் தியக்குமா றுடர்க்கும் பலித்திடு திசாபலன் மிகுந்தே, யுவப்பினைப் பெறவங் காரக னனேக முயர் வரம் பெற்றனன் மாதோ. (௮)

வேறு.

மடலவிழ கமலப புநதே ஞரைப்பதை மனததுட் கொணடு
கடலபுடை சூழும் பாாமேற கஙகைவந திதனின் மூழ்கித
திடமுறப பாவந் தீாநத சருககமீண் டுரைத்தே னிபபாற
படாபுகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருககஞ் சொலவேன்.(௬)

கங்கைபாவநதீாந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ_ திருவிருத்தம - உ௮௮

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மனனும் வாய்மைசூழ முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிக்கமு தாமெனப் பகுததே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான மியமுழு வதுமிந்
நனனெ றிககதி யாம்பெற நவினறரு ளெனமுா (க)

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவா கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ சேரமா வாசை தன்னி
லரும்புகழ நிறைநத சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள
பெரும்பிணி தீர்வ ரன்றோ பிதிர்மகிழ கூர்வ ரனறே. (உ)

தூய்யசற் றுலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினீ ராடின்
வையக முழுதுஞ் செங்கான் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
பையர வணிந்த நாதன் பதநிழ லினிது வாழ்வார். (௩)

விருச்சிக மாதந் தன்னின் மேவிய சோம வாரந
திருத்தமா கியநற சித்ரா முதறசெழும புனலின மூழ்கிற்
கருத்தினி னினையு மிட்ட சாமியம் பெறுவா வெளளிய
பொருப்புறை குவாபே ரின்பம் பொறபுறப் பெறுவா மாதோ. ()

ஓதிய தனுமா தத்தி லுதிததிடு பருவந தனனி
லாதிரை சேரு நாடசித தாமுத மாடி ஞோகள
கோதிகந் திலகு தேவா கடன்கழித தாசர் சோவாய
வார்திரைக கடல்சூழ் வையம புரநதுநீ டூழி வாழவார். (ரு)

எழுவகைய பட்ட பாவி யாயினு மகர மாதஞ
செவவிசோர் திலகுஞ சிததா முதபபுனல் செவவாய் வார
மொவ்விய மனத்த ராகி யொருதின மூழகி ஞோக
ளவவரும் பாவ நீஙகி யளவிலபே ரின்பஞ சோவார். (சு)

வேறு

மகர மாதந தனிலாதி வாரஞ சித்தா முததீர்த்தந
திகழ முழுகு மவராறிவு சேரும் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்
புகழ்சோ திதிநற பதினைகிற புனித முறுமப் புனல்படிநதோா
சகல தனமு நவமணியுந தமது மனையிற சோநதிடுவார். (எ)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றையை லம்மைசந் நிதிமுன் றூய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்ரா முதப்புனல் பொறபு வாய்ந்த
மகரநன் மாத மெந்த வாரமே யெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுகு வோர்வாழ் செல்வநற் கதியுஞ் சேர்வார். (அ)

வேறு.

எழுந்து மகர மாதமுழு தினுநற சித்தா முதத்தீர்த்த
மழுந்தி முழுகி யேறுமவர் பெறுமபே றம்மா வெண்ணரிதாஞ்
செழுந்தீம் புனலம் மாதமதிற் செவவாய்க் கிழமை யுததமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார்.(கூ)

மன்னுரு சித்தா முதத்தீர்தத மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செயத கோதானம புகழ்மா மறையோாக கினிதளித்தாற்
சென்ம வந்தி மிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நன்மை மிகுபுத் திரன்றனைநா னிலமு மகிழப் பெறறிடுவார். (க0)

வேறு.

எஙகளு யகிமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர்த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்கள பாவமோர் கோடி செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவனைக கண்டகா ரிருள்போற நீர்நதிடுந திருநிலம புரந்து, பொஙகொளி சூழும் விமானமே லேறிப புகழ சிவ லோகமேற் புகுவார். (கக)

உகந்தொறும் பெயர்வே றுள்ளதாய் மகிமை யோங்குசித் தாமுத தீர்த்த, மகரந்தனின் மகிழ்ச்சி நலகுநன் மீனத் தமர்ந்தவுத தரத்திலா டினர்தா, மிகபர மிரண்டி னெய்துநற் பலப்பே றெய துவ ரிந்தமா நிலத்திற், பகர்ந்திடு மிராச சூயமோர் பதினு யிரஞ் செயும் பலன்பெறு குவரே. (கஉ)

வேறு.

மீன மாதந் தனில்வருநல் வெள்ளி வார முத்தரஞ்சேர்ந்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ரரியசிவ
ஞானம் பெறுவர் கிருச்சரமோர் பதினு யிரநற் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய சிவலோ கமும்பெறுவார். (கங)

மீனமாதப் பௌமதினம் விளங்குஞ் சித்தா முதப்புனலிற்
றானஞ்செய்வோர் நூறுகுலந் தம்மைக் கரையேற றுவர்காமி
மான முடனே யமாவாசை பருவ மதிசூரிய * கிரண
மான தினமப் புனன் மூழ்கு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம். (௧௪)

மாக மாதம் பங்குனிநன் மாத மேட மாதமதி
லேக மாதம் பூமிசுத னெழில்சேர் சித்தா முதநீரிற
றேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்சோ குவர்மிகுந்த
போக மன்றிக கிருசசரமோ ரையா யிரஞ்செய் புண்ணியமே.(௧௫)

இடப மாதம் பருவதினத் திணையும விசாகந் தனிலெழுந்தே
யடரு மினிய படித்துறைசூழுந் தழகார் சித்தா முததீர்த்த
முடனற் புனிதம் பெறததோய்ந்தோ ருலகிற சகல பாககியமுந்
திடவிற பனபுத் திரன்றனையும் பெறுவா சிவலோ கமும்பெறுவார.

வேறு.

விளங்கிடுந் துதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங
கிளாந்திடு நலன்சூழ் செவ்வாய்க் கிழமையின் முழுகு வோர்நல்
வளம்பெறு கல்வி வாய்ந்த புதல்வனைப் பெற்று வாழ்வா
ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற பெறுவ ரமமா. (௧௭)

புவிநிறை தீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
செவியினுக் கமுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழித்து மேன்மை
கவினுறுங் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
தவிருறு திலக மூழ்கிற் சகல்பாக் கியமுஞ் சேர்வார். (௧௮)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
நற்புகழ் பலடைத்த செவ்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
பற்பல போக வின்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார். (௧௯)

* கிரகணம் என்பது கிரணமெனத் தொக்கது.

துகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தூயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழ்ந் திலகு சூத மாதவ னருள்செய மாதப்
பகாபலச் சருக்க வாய்மை பகுத்துரை செய்தே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலனபெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உ0)

மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ஙூ0அ.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித் தாமுதநீ ரேற்றுந்து பிதிர்க்கள் கடன் கரைமேற், றரும விதியாற் செயதிடுவோர் தமகண் மரபிற் கோடி குலம், வருபற பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற், பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தலவைத்தோர் தாமு மனைய பலன்பெறுவார்.

பொங்குஞ் சித்தா முததீர்த்தப் புனித நீரிற் படிந்தெழுந்து, திங் கட் கலைசே ரமாவாசைத் தினத்திற் பிதிரர்ப் பணஞ்செய்வோர், தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செயவோர் பிதிர்களு டன், றுங்க விமானந் தனிலேறிச் சூழ்வர் தூய சிவலோகம். (உ)

திலத்தாற் சித்தா முததீர்த்தத் தீரந் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய வோர், நலத்தாற கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த நறபலமாங், குலத்தாற் பிதிர்க டமைமனத்திற் குறித்தே யாம மிரணியஞ்செய், பலத்தாற் கோடி குலத்தொடும்போயப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினொன் காநாட் பவுமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாந், துதிசேர் சித்தா முததீர்த்தந் தோயவோர் கடல்சூ ழுலகாள்வா, ரதிமாமோக நவமணியா பரண மளிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந் திடற் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால், (ச)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும வாரம் விதிபாத
மயன மருதமோ தயஞ்சோம வார மாகி சேடனுடற்
சயனத் திருமாற் றுவாதசியே * தந்திச் சாயை கபிலைசட்டி
நயமுற் றிடத்தோய்ந் திடிறகோடி யாகஞ் செய்த நறபலமாம். (ரு)

நவமாங் கிரகந் தனக்கினிதாய் நயக்கும் பொருளுங் கண்மணி யுஞ், † சிவநா பமுஞ்சங் கமும்பெருகு சித்தா முதநீர் படிநதெழுந்தே, யவமே பொழுது தனைப்போக்கா தருமா மறையோர்க் களித தவர்தாந், தவமே செயினுங் கிடைப்பவரி தாகும் பேறு தனைப்பெறுவார். (சு)

சேரு மிருபத் தேழ்நாளிற் சென்ம நாட்சித் தாமுதநன், னீருள முழுகி யேறினர்நீ ணிதியம் பெறுவ ரேழ்குலமுஞ், சாரு மரிய சிவலோகந் தயங்கு மாநீர் கிதநதோய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ நிறைந்தே மேலாம் பதம்பெற் றினிதிருப்பார். (எ)

புகழ்சேர் திபுண் ணியகாலம் புனித மிகுசித் தாமுதநீர், திகழ முழுகி யேறுமவர் சேர்வர் நூறு கிருச்சரஞ்செய், நிகழ்நற் பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கமும்பெறுவர், ரிகழ்வர் பிறவி யெனும்பெரிதா யிருக்கும வினைவே ரினைக்களைநதே. (அ)

வேறு.

மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ ழிற் சருக்கந் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், றிச்செலாம் புகழ்ப டைத்துத் திறனமிகுந் திடவி ருந்த, தக்கனல் லருள்பெற றோங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (கூ)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம் - கூகஎ.

---

* தந்திச்சாயை - கிரகணம்.
† சிவநாபம் - சாளக்கிராமத்தில் சிவமூர்த்தம் என்பர்.

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூரு வந்தனி னான்முக னளித்திடும் புதல்வன்
பாரு வந்தருந் துதிசெய்வான் படைத்தன னன்பின்
மேரு வந்தணி பெறவளைத் தெடுத்தவில் லியன்றாள்
யாரும் வந்தனை செய்குவ துணர்ந்தில னிகழ்ந்தான். (௧)

இனைய வாறிகழ்ந் திருந்திடு தக்கன்விண் ணளிக்கும்
வனைக ருங்கழ லிந்திரன் முதலிய வானோ
ரனைவ ருந்நிறைந் திடுமரும் பிரமயா கத்தின்
வினைவி ளைந்திட லறிந்திலன் வெகுண்டுரை செய்தான். (௨)

வேறு.

தாம தக்குணத் தினன்றலை யோடுகை யேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொறும் பலியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் றனக்கிவ்
வோம வேள்விகல் லவிகல்கல் விடுமினென் றுரைத்தான். (௩)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
லென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிதுநிகழ் வேலை
நன்ம கத்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள். (௪)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சீற்றமோ டெழுந்தனன் றக்கனப் பெற்றி
கருதி நந்திநா யகன்சபித் தனன்கணத் தழிய
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் றேங்கினர் விண்ணோர். (௫)

துள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திரா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திடுந் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சென்றபின் வேள்விதான் புரிந்தான். (௬)

அன்ன வேள்விவி லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
துன்னி னூரயன் முகுந்தன்மற் றியாவருஞ் சூழ்ந்தா
ரின்ன காலையி லிமயமீன் றெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றாள். (௭)

ஈன்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிவ ணெய்தத்
தோன்ற லேவிடை யளித்தரு ளென்றன டேயோ
னூன்ற கேள்வியில் லாதவ னவமதித் திடுவன்
போன்ற வொப்பிலை யிலாதநீ தவிரெனப் புகன்றான். (௮)

மலர்ந்த தாமரை வாண்முகம் வாட்டமீ தூரப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு ணையினாற்
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
னலந்த ருந்திரு வாய்மலர்ந் தனையக் தெழுந்தாள். (௯)

எண்ண ரும்பரி சனங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பண்ணி டும்பெரு வேள்விமுன் னின்றனள் பார்த்துக்
கண்ணி ணைசிவந் துரைத்தனன் றக்கன்வெங் கடுஞ்சொற்
பெண்ண ணங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தாள். (௧௦)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றுற்று ணர்ந்துளான் மறையுரைத் ததுபகுத் துணராய்
பெற்ற பெண்ணெனச் சிறுமையாய்ப் பெரிதெனை யிகழ்ச்சி
சொற்ற நின்செருக் கழிந்திட வென்றனள் சிடித்தே. (௧௧)

வலனசு ழன்றிடு மங்கியில் வீழ்ந்தனள் வானோர்
புலன்க லங்கிட நடுங்கினர் பொனவிதழ்க் கொன்றை
யலங்கல் சூடிய வையனஃ தறிந்துவே ணியினு
னிலம்பி னாநிட வடித்தன னெடிதுவெய துயிர்த்தே. (கஉ)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளகைநடு நடுங்க
வென்னை யாளுடை வீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் டாயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுதெதன வந்துநின் றனனே. (கங)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவறிநீ ருகிக்
குலகி ரிவெடித் தெணடிசை நிலங்களுங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி டுங்கணப் பொழுதினிற் செயகவோ வென்றான். (கச)

என்ற மற்புய வீரருள் வீரனெம் பிரான்முன்
னின்ற போதுநன னெறியிலாத் தககனீள் வேள்வி
யொன்று செய்தலுற் றனனிது பொழுதவி யுள்ள
நின்று நல்கெனக் கேளிது மறுத்தன னெனின்மேல். (கரு)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் னவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
மிரியல் போகநீ செய்யென விறைவனீ துரைத்தான்
றிரியும் பாரிடந் துள்ளியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (கசு)

வக்கி ரத்தெயி றிலங்கிடப் பத்திரா மருங்கு
மிக்க வெற்றிறற் காளியின் குழுஉமிடை தரச்சூழ்
செக்கர் வானெனச் செந்துகள் பரந்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்விசெய் சாலையிற் புகுந்தன னம்மா. (கஎ)

வீர னுற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் றிடையிடை குருதிகொப் புளிக்குஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ணின்றதுந் தன்கண்
ணூரக் கண்டன ரழிந்தது வேள்வியென் றனரால். (௧௮)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்சூழ்
நாக மேற்றுயி லாரணன் வெளகின னுப்பண
யாக மீட்டிநல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா ளிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான். (௧௯)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாற்றிசைப் பரப்புஞ்
சாரி டும்படி யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வலி யாரிவ ரென்றுநா யகராயப்
பூரி யாரையென் னியசிறு விதியின்முன் போந்தான். (௨௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வனமை கூறரும் வீரனை யாரைநீ வந்த
தென்ன வென்றன னீச்சரன் புதல்வன்யான யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாங்க. (௨௧)

வந்த னன்னவ னருளினு லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரிறை யாயுளா ரென்றே
பைந்து ழாயணி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
நாந்த மக்கிவ னிசைவுகொ ளுவன்றதென் றுரைததான். (௨௨)

ஆம தன்றென வுரைத்திலர் வாய்திற வாம
லூம ரின்னிருந் தனர்களஃ தன்னியே வீர
னேம மாமிவர் வல்லமை யறிகுவ னென்றே
நாம வெங்கதை யானுன லெடுத்திட வடுத்தான். (௨௩)

அட்ட காசம்வக் தடித்தலு மூர்ச்சைமா லடைந்தான்
மட்டி லாவிறல் வீரன்மேன் மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னையன் சிரம்வெடித் திடமலர்க் குழலா
ரொட்டி நின்றொழி யாதுதண் டணைசெய்வ துற்றார். (உ௪)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைத்தனை யுற்றனர் தக்கனைப் பற்றித
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணித்துக்
கொண்ட வேள்விவெங் கனற்கிரை கொடுத்தன னன்றே. (உ௫)

ஏடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிடும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்சூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோதில்வெண் டிம்பை
சூடி வேள்வியை யழித்துமேற் றுணங்கையிட் டனவே. (உ௬)

வேறு.

ஈங்கிது நிகழ்ந்த தீரே மூலகமு மளந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகரருஞ் சீற்றந் தன்னை
நீங்கிடு முபாயந் தேடி நின்றனக் கிணைவே றுண்டோ
தாங்குமென் றடக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (உ௭)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் சினந்த ணிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்து
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுகந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடியை வாழ்த்தித் தலையினால் வணங்கி னானால். (உ௮)

போந்திடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை
தீர்ந்தயன் முதலா யுள்ள தேவர்சிற் சிலவ ரீண்டிக்
காந்தெரி கனலு நெற்றிக் கண்ணுடைக் கடவு டன்பாற்
சூழ்ந்தினின் னருளல் லாது தக்கனுக் குய்தி யுண்டோ. (உ௯)

உறுதியைத் தெளிந்தா னேனு முணர்ச்சிகூ றறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மறியா துண்டோ
பெறுமப ராதந் தன்னுற பெரியதண் டனையும் பெற்று
னிறுமவ னெழுமவ் வண்ண மிறைவநல் கெனவி ரந்தார். (௩௦)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறுயர் தலத்திற சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
லூறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மறித் தலையி ரண்டும்
வேறுநீ ரெடுத்து வைம்மி னெனவரங் கொடுத்தான் மேலோன். ()

பொருந்திய மாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரரும்புனற் றூய வேற தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி யாவிபெற்றம் மறித்தலை விளங்கத் தக்கன்
பெரும்பிழை செய்த பாவம் பெயர்ந்திட நிற்றல் கண்டார். (௩௨)

நஞ்சமுண் டிமையோர் தம்மை நயந்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் பணிந்தான் றக்கன் றேவருந் துதிக லிப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௩௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசவந் திடுபா வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
னூசற நெடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றுற்
றேசணிந் திலகுஞ் சித்தா முதநிகர் தீர்த்த முண்டோ. (௩௪)

இறந்தவன் பிழைத்து நன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
சிறந்த மங்களமாஞ் சித்தா முதந்தரி சனஞ்செய் தோரும்
பிறந்திடுந் திவலை சேரப் பெற்றபேர் தாமுஞ் சற்று
மறக்குமிப் பிறவி சேரார் மகிழ்சிவ லோகஞ் சேர்வார். (௩௫)

இருவரா லறிய வொண்ணு வொருவனை யிகழ்ந்து தக்கன்
வருவதை யுணரா னுகி மகம்புரிந் ததனுல் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் சொனனேன்
றருமவவா திரண்ய வன்மச சருககமேற் றமியன் சொல்வேன். ()

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம - கூருக.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

தேனவிழ் கடுக்கை சூடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானமற கணித ரெண்ணி யளவிடும யுகத்து ளொன்று
மேனல னளிக்குந் திரேதா யுகத்தினமே தினிது திக்கு
ஞானநல் லனபன் சிததா முதநறும் புனலிற மேயமதான். (க)

அன்னவன் றனக்குச் சித்தா முதப்புன லழகு வாய்நத
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடன டாநத மகிமையைப் புகன்றுன் றூய
பொன்னின்வண் பெயர்ப டைதத புரவலன் றேரா னுன் (உ)

சோதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பதாதி தூளி
காதல்கூர் திசைக ளிறறின் கவுட்குழி தூர்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை சூடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சோந்தான்.. (௩)

வேறு.

வள்ளைவாய்க் கமல நறுமணங் கமழும் வாவியின் றுளிகரு வரு
ந்திப், பிள்ளைவண் டினங்கள் விண்ணின்மே லெழுந்து பெட்புற முரா
ன்றுபரன்க பிழற்றப், புள்ளின மரற்றுங் காமர்பூந் துறையும் புது

மலர்ச் சோலையு நோக்கி, யள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
னளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (ச)

மறையவ ரருண னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர் தில
குநீ ராடித், துறைதொறு நின்று தருப்பணஞ் செய்து தூயகா யத
திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலைபெறு முறுதி நின்றுபாராத
ததிசயித் தனன்பின், னறைகமழ சித்தா முதப்படித் துறையி னல்
லெழில் கண்டுபூ ரித்தான். (ரு)

வேறு.

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
யளிக்திடு மனத்திஞே னளிய ருந்தினன்
குளிர்ந்திடு கன்னலின் கோதில சாறதாய்
மிளிர்ந்தி னிரட்டியாய மிகுந்தி ருந்ததே. (சு)

மின்னொளிர் வேலினன் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே வுறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிடின் முழுதும்விட் டோடக் கண்டன
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (எ)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் றதன்பே ரகலிடத் துதிசெய விளங்கும்
காதல்கூ ரரசன் கதிர்மணிக் குழையுங் கனகமுந் தரளமுந் துகிலும்
வேதமூ துணர்ந்த பூசுர ருளத்தின் விழைவுதீர்ந் திடமகா தானஞ்
சீதள மிலகு தீர்த்ததீ ரத்திற் செய்துநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (அ)

நிணக்கமழ் வேலான் காலைசெய் கடன்க ணெறிமுறை யாற்றி
மே னறிய, மணக்கமழ் பகந்தே னொழுகுசெங் கழுநீர் மலரணி
வயித்திய நாத, னணங்குடன் விளங்கு மாலயம் வலஞ்செய் தைய

னைப பூசைசெய் தருள்பெற, றிணஙகிடு மிகுந்த திருப்பணி செய்
தே யிருந்தனன் பற்பக லஙகண். (க)

நிகர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி நேர்மையா யொப்பமிட் டி
ழைத்த, பகரரும பசும்பொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூர
தளித்தனன் பரவிச, சகராதொட் டிடுதெண் டிரையெறி கடல்சூழ
தரணியிற பகைதனைக கடிநது, புகாதவிாந் திலகு புகழமிகும் வே
லான பொற்புறு தனனகர் போந்தான். (க0)

வேறு.

அனனதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுத்தியே யவ
னகாத் தளித்து, மின்ஞெளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்ட
விண் ணவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்பையா நடனஞ்
செய்திட நறுமணங கமழும, பொன்னிதழ்க் கடுக்கை யணிந்தவெம்
பெருமான் புகழ்மிகு கயிலைசேர்ந் தனனே. (கக)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்சு சாரமாம் பெரு மையைக்கேட் டுள்ள
மின்பமுற் றிடவெ மூந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன நவின்றே னிப்பாற
றனபெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன் (கஉ)

இரணியவன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௯௫.

சதானந்தச்சருக்கம்.

சிறந்திடு சித்தா மூதப்பெரு மகிமை|கேட்பவர் செவிதனக் கினி
மை, பிறந்திட வுரைப்போர் கங்கைநீ ராடும் பெரும்பலன் பெறுகு

வரன்றி, நிறைந்திடு தீர்த்த நீர்தனின் முழுகி யெழுந்திடு நெடும
பலன் பெறுவார், மறங்கிள ரியம வாதையை யொழித்து வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (க)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பினுடன் சித்தா முதனீர் தோய்ந்தெழுந்து
* முத்தம் பசும்பொற் றகட்டினின்மான் முதலாங் கடவு ளுருவெழு
மத்த மலர்தும் பையினறிய மலர்சோத் தளிப்போர் பூதான [தி
நித்த மிருந்த கோதான நிறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இப்பூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே றில்லா தவர்சித் தாமுதநீர்
தப்பா துறைய காலமத்து தன்னிற படிந்து நவநீத
மப்போ தருக்கு நறுநெய்பெய் தருமை பெறுமா விளக்கேற்றி
னுப்போ துதற்கு மிகவரிதா யுள்ளற புதல்வன் றனைப்பெறுவார்

வேறு

வளமலிந் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனன் மாதந் தோறு
முளமகிழ் தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைநல் லுதய காலந்
தளர்வுறு தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னளவிடாப் பாவந் தீரந்தே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (ச)

வேறு.

முக்க ணயக னருள்பெறு முனிவரின் முதன்மைத்
தக்க பகருவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சீலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு ணத்தினன் சதானந்த முனிவர னென்போன். (ரு)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுகிநீ றணிந்துநான் மறைக
ளினன மோலமிட் டறிவரு மிறைவனை மனத்தி
னுன்னி யேசெபம் புரிந்துமேற் றியானமுற் றறைந்தான். (சு)

* முத்தம் - விருப்பம்.

பாநத தீர்த்தமேற் பயிறரும் பசியமண் டேக
மூரந்து மேலெழுந் தறைந்திடு முனிவனுத் தமமாஞ்
சிரந்த ஸில்விழுந் தருதியா னந்தனை நீங்கிப்
புரநத னையெரிந் திடுங்கன லெனப்புமுங் கின்றால். (எ)

தீப மாமெனச் சுடரெழுந் திணைவிழி சிவந்து
கோப வெங்கெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றருந் தீர்த்தமீ தெனறு
மேய்ப சுஞ்செழுந் தவளைக ளொழிநதிட வென்றே. (அ)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ தனையமண் டூக
மின்று காறுமாங் கில்லைமற் றெறும்படைத் திலகு
வென்றி மாதவன விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பிரியா
தெனறும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந தனனே (கூ)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருங் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுகததினும் படைத்திருந் ததனு
ணினைகு வோரதின முழுகுவோர்க ளென்றுநீங கரிய
வினையி னுல்வருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடுமே. (க0)

வேறு.

எதிரிலா திலங்குஞ் சிததா முதப்புன லென்றுந் தோய்வோ
ரதிகமாங் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதிதனைக் கொன்ற பாவந் தீர்ந்திடும் பலிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணி கொள்வார். (கக)

உலகெலாம் புகழு மேன்மை யுளசதா னந்த னென்னு
மிலகிய முனிவன் வாய்மைச் சருக்கமீண் டுரைத்தே னிப்பாற்

குலவெழிற புருடனை றனனைக் கொல்லுமப் பாவந் தீர்நத
நலமிகு சருககை வுணமை நயம்வகுத் துரைப்பன மாதோ. (கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருததம்-௯எஎ.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய நிறைநதகான மீர தேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்று மோர்நகர்
பலவள மிகுநதுபல் காவல் பூணடுறு
நலமலகே மாசுர னகர்கரு நாயகன. (க)

அநநகா தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னனெனறி யொழுகிடு நயமி குந்தவன்
றுனமறை யவாகுலத் துதித்த தூயவ
னுனனரு மவனபெய ருஞ்ச விர்ததியே. (உ)

தொகுமறை யவர்குழாஞ் சூழ்ந்து பார்மிசை
மிகுபுகழ வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின மணம்புரி பாரி யாயினு
டகுதியில் சண்டியென் றொருத்தி தானுளாள. (௩)

சிறியவா யினுங்குல நடத்தை சேருநல்
லறிவுமா சாரமு மின்றி யற்பகற்
பிரியமாய் வலிகதுசை யோகம் பீடுசேர்
நெறியுள பதியுடன் செயநி னைந்துளாள். (௪)

உந்திநீர்க் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
யெந்தவூ ரினுமிது நடக்கு மோவெனுந்
தந்தைதாய் சொல்வழி தள்ளி யெள்ளியே
நிந்தனை பற்பல நினைந்து பேசுவாள். (௫)

விரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மிண்டினாள்
பரபுரு டரைப்பரி சிக்கும் பத்தியாள்
குரவரை நிந்தைசெய் கொடுமை யுள்ளவள்
வரனுடன பொருந்தியே வலிமை செய்குவாள். (௬)

பதிதனை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
னதிகமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
ணிதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாந்
துதிசெயது சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள். (௭)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வன்
னெஞ்சுடைத் தானவ ளாகி நித்திரை
மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வேதியன்
றஞ்சிர மீதுகற் றூக்கித் தள்ளினாள். (அ)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
யூழ்வினைப் புசிப்பினை யுற்ற தாயிடைத்
தாழ்வுறு தவனுட லெடுத்துத் தள்ளினாள்
பாழ்படு கிணற்றிருட் படாத்தை மூடியே. (௯)

உரமிவர் பற்பல சாதி யாயுள
பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதுங் கூடுவாள்
விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையா
டரணியிற் கற்பினர் தமைமா ளைப்பளே. (௧0)

ஈங்கிவட் கிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடாசை யோகஞ் செய்தலா
னீங்கின தெழினிகழ தளர்ச்சி வந்தது
வீங்கிடக் கொடியநோய் மிகவி ளைந்ததே. (கக)

தொட்டணைத் திடுமவர் தூர நின்றனர்
விட்டன ரவளுடன கூடும் வேட்கையை
யொட்டியே விடாதுநோ யுடற மீஇயது
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே (கஉ)

இறந்தன ளடைநதன ளியம லோகமேற்
றிறந்திடா நரகெலாந் திறந்த மூதநினூா
பறந்தமூ தனளபல கறபம் பாவிபிற
பிறந்தன ணூறுபாழ் பிறப்பு நாயதாய, (கங)

இழுக்குடைச் செனனம்வந் தெடுதத தனறியே
புழுச்சொரிந் திடத்துயா பூண்ட லைந்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தண
னொழுககமா சாரமு முள்ள தந்தையே. (கச)

அன்னவன் றன்னுட னடுத்த நண்பினன
மன்னுகங் காதரன மனைத ணிறசெயும்
பின்னும்வே ணியன்பிர தோட பூசையைத்
தனனிரு கண்ணினுற் றமியள் கண்டனள (கரு)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி யன்னவன
வளமனை தனிற்செயும் வள்ளல் பூசையைத்
தளரிடை கண்டபுண் ணியத்தின் றன்மையா
லளவுதொண் ணூற்றினென் பஃது கன்றபின். (கசு)

மனனுசிர் வயித்திய நாத மாநகர்
தனனினூ ரும்பிறப் பதுச ணிததனன்
முன்னாபோ ஞயுட லெடுத்து மூத துட
லின்னல்கூரந் திடப்புழுச சொரிய வெங்கினுள். (கள)

பரந்தன ளந்நகாப் பழைய வேதியன
வரம்பெறு பெயாசுசன மாவென போனமனை த
திரம்பெறு வாசலிற் றிரியு நாயுட
லுரந்தவிரந தேயினை த தொடுஙகி நினறதால். (க அ)

இதினமுனம் வேதிய னெழுந்து போநதுநற
பதனல்கப் பரநதசித தாமு தம்படிந்
ததனரும் புனலெடுத த கததின வந்துசஞ்
சிதமொழிந திடச்செபஞ் செயுநத லந்தனை. (கக)

தெளித்தன னொருதுளி தெறித்து மற்றதின
வெளிப்புற மேடைமேல் விழுந்த தணபுன
லொளிகருநாய் புழுச்சொரி யுடலிற பட்டது
களித்தன நாயுட னீஙகக் கண்டதால். (உ0)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின
மிககநன மாதாசூழ்ந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனள்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் தூய மேனியாள். (உக)

இந்திரன் முதலிய தேவா யாவரும்
வநதருக் துதிசெய மகிழநதி ருந்தனள
முந்துசித தாமுத முழுகுந் தூயவர்
சிந்தைகூர் பலன்றெரிந் துரைப்பர் யாவரே. (உஉ)

வேறு.

நீதிநூ லோதும வாய்மை நெறியுள புருடன் றனனைப்
பாதகி கொன்ற பாவந தீர்நதது பகர்ந்தே னிப்பாற
கோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்ந்த
மேதகு சருகக வாயமை விளஙகிட வுரைபபன் மாதோ. (உரு)

புருடனைககொனறபாவநதீர்ந்தசருககமுறறிறறு.

ஆ திருவிருத்தம்-ச00.

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

ஓதநீாக கடனல லாடைசூ ழுலகி லுதிததிடு சராசர மனைதது
மேதகீங் கிடுபே ரினபமுற றிலக விதநதரு பராணமூ துணர்நத
சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியச் சூழன்மா முனிவரா மகிழ [ஞல்.
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதையொன் றெடுத்தரு ளுதறகிசைந் தன

வேறு.

ஊர்நதுசூ லுனைநதுசங் குயிர்தத நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிரித் தீர மொன்றதிற
சார்ந்தெழி றழைநதநந் தவட மெனனுமூர்
கூர்நதபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான. (உ)

வேதவே தாங்கமுந் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வர்ப் பெறறவ
னுதனைப் பூசைசெய யாதி சைவனற்
கீதமென் சுவைபெறப் பாடுங் கேள்வியான். (ங)

ஈங்கிவை யுணர்ந்தவ னிவைவி டுத்துமேற்
றீங்குசெய் கொள்கைய னாகிச் செங்நெறி
நீங்கின னிந்தைசெய் தானம் யாவையும்
வாங்கினன் சந்திவந் தனம றந்தனன (ச)

தின்றதாம் பூலவா யுடனறி கழங்தெழு
றுனறுழுப புரமெரி செய்த தூயனை
யென்றுமா சாரம தின்றிப் பூசைசெய்
தனறியுஞ் சிவதந்திர வியம ழித்தனன. (ரு)

விலக்கிடும் பிரேதலூண் விரும்பி யுண்டனன
கலக்கநெஞ் சினிலனுத் துணையுங கண்டிலன
குலத்துணை வியின்மனங கொதிப்ப வேசிதன
னலந்தனை நுகர்ந்திட நயந்து கூடினன. (சா)

அனையதீங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
யெனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசிபா
னினைவுசெய் தவணமனை நீங்கி டாதுவந
தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாஙகினை. (எ)

ஊனமாம் பாவநீ டுக்கி ராந்திகோ
தானம்வாங் கினைபிறா தனங்க வர்ந்தனை
ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனை
யானதொன் றிலநகைப் பாம னைத்துமே. (அ)

என்னுயிர் நாதனே யிளைத்து வாடினர்
நின்னரும் புதல்வர்கள் கால நீடின
ருன்னியே யவர்க்குப நயனஞ் செய்கிலை
தன்மமோ விதுவெனத் தளர்ந்து கூறினாள். (கூ)

இஙஙிது வன்றியே யினிய கற்பினாள்
பொங்குகோ தாவிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சஙகரன் றிருவடி தன்னிற பூசைசெய்
தஙகவ னஞ்செழுத் துரைதத்ல விட்டனே. (௧0)

போதுசேர் குழறபொது மகளி ராசையை
யீதுதீங் கெனவிடுத திரங்கு மென்றனேப்
பாதுகாத தருளெனப் பகாந்து கண்ணினீ
ரோதரும் துயருட னுருதது நின்றனள். (௧௧)

அடிததலம் பணிந்தருந் ததியன் ளுள்சொல
மடிததிதழ் கடிததவன் னெஞ்சி னுனெடுத்
தடிததன னுலக்கையா லவனி மீதினிற
றுடிததுவீழந் தனள்பொறி கலஙகிச் சோர்ந்தனள (௧௨)

இரணமுற் றனளுயி ரிருக்கு தென்றுதீக்
கிரணமுற றியறினக கேள்வன் கணசிவங
திரணிய மேனியாள சிரததி டிததனன்
மரணமா யினள்சிவ கணங்கள் வந்தனர் (௧௩)

நாறுபூங் கோதையா ணலஙகொள் கற்பினா
ளேறினள் விமானமே லெழுந்து விண்ணவா
மாறிலாப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராறணி யண்ணல்சே வடிய டைந்தனள. (௧௪)

அத்தகு கொடியனு தரவி லாமையாற்
சித்திரத் தெழுதிய பாவை செய்கையை
யொத்தசை வின்றியே யொடுங்கிச் சோர்ந்தவன்
புத்திர ரவைரு மிறந்து போயினார். (௧௫)

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தினனலகூர்ந தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினனு
குன்மநோய் வநதது கொடிய பாவியென்
றன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர். (கசு)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தளளி விட்டபின்
மனிதர்சஞ் சரித்திடா வனததிற் போயினன்
புனிதமில பாவியைப புலிபி டிதததே (கஎ)

உடறனை யுழுவை வாய்க் கொடுத்து டன்பிடித
தடர்சமன் றூதுவ ரவனைக் கடியே
படர்கொழுங கனறசுடு நரகு பாழ்ந்ர
கிடையிட வருந்தியெட் டுகம ழுநதினன். (கஅ)

பறவையாய்ப பாவியின் வந்து பாரினிற
பிறவினூ றெடுத்தனன் பிறகரு முன்னாநற
றுறைவழி காததிகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சனை செய்தி ருநததால். (ககூ)

நிறைதரு நூறதாம் பிறவி நீள்பொழி
னறைகமழ வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சிறைசெய்சித தாமுத தீாததத தோங்கிய
துறையகத் திருந்ததொன் மரததின் மேலதாய். (உ0)

புராதனம் பிறநதிடு பறவை போற்பிறந்
திராவுநண் பகலினு மிருக்கு நாளினிற
கிராதன்கண் டம்பினு லெய்யக் கேதமுற்
றராவொளிர் தண்புன லுள்வி ழுந்ததே. (உக)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதங் கவினுறு மூன்றுஞ் செவ்வாய்
முதிரசுவை நிறைந்த சித்தா முதப்புனல பட்ட போதி
னதிகமாங் கொடிய பாவ மனைத்தையு நீங்கித தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டுநன் மகிழசசி கூர்நதே (உஉ)

ஒளிமிகும் விமான் மேறி யுயாசிவ லோகஞ் சோநதான்
றெளிபுன னிறைநத சிததா முதசசெழுந் தீரததந் தோயவோா
நளிர்கட லாடை சூழு நலனுல காளவர் யாவு
மெளிதினிற் பெறுவ ரெனறே யிசைததனன் முழுது ணர்நதோன்

பததிசெய பாரி தனனைக் கொனறிடு பாவந் தீர்நத
சுததமாஞ் சருககந் தன்னைத தொகுததெடுத துரைததேன மேலா
முததமா தமையி கழசசி யுரைததிடு கொடிய னென
சததிய சனமன் செயகைச சருககமேற் சொலவன் மனனோ. (உச)

பாரியைக்கொனறபாவநதீர்ந்தசருக்கமுறறிறறு.

ஆ திருவிருததம்-சஉச.

சத்தியசன்மச்சருக்கம்.

இலகிய சூதமா முனிவ னெண்ணிலா
நலமிகு நைமிசா ரணிய மேவிய
வலகினமா தவர்செவிக் கமுத மாமெனப்
பலனுயா காதையைப் பகர லுற்றனன். (க)

முத்திமா நகர்தனின் முதன்மை யாகிய
வுத்தம மதுரையி லுயர்ம றைக்குல
நித்திய கனமவே தியரை நிர்தைசெய்
சததிய சன்மனீள் கொடியன் றன்பெயர். (உ)

சைவநிந் தனைசதுர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையறு தினமுஞ் செய்குவ
னையன்மான் மியஞ்சொலும் புராணத் தன்பிலன்
வைதுது டனனுசெய்வன் சொல்லு வாதமை. (௩)

அன்னபா னுதிக ளனைத்தும விற்பன்மேன்
மன்னிய சிவத்திர வியம றைப்பன்மற்
றினனவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சறறு மோர்கிலன். (௪)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
ரிரவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற
பரவிய கெடுதிதான் செய்யும் பாதகன். (௫)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுநதிடு கண்ணினன் புவன மீதினிற
றகும்படி யன்றிநீ யுண்ணுந தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே. (௬)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுகி லன்றினங்
கிருதநிரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிருப்பிட மாகுவ னெண்ணில் பாவமும். (௭)

கங்கைநீ ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லங்கவன் செய்திடு மநீதம் யாவையும்
பங்கையா சனன்பகுத் தெண்ணற் பாலவோ. (௮)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
கனனிய ரெனவெழில் கொழிக்கும் காஞ்சினி
யென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைகொ டுத்தவன்
பின்னரா ருயிரம் பொன்னைப் பெற்றனன். (க)

சேர்ந்திடு திரவியஞ் செலவிற் போகுதென்
றோர்ந்துதன் வயிற்றினை யொடுக்கிப் புத்திரர்
சோர்ந்திட நெருப்பெனக் கடுஞ்சொற் சொல்லுவ
னோர்ந்தவன் கெட்டகய நோயநி றைந்ததே. (க0)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
றனைவினிற சமன்விடுந் தூதர் கொண்டுபோய்
நினைவரி தாம்பெரு நரகி னீந்திடா
தினையவே யவன்றனை யழுத்தி யிட்டனர். (கக)

கொடிற்றினைக் காயச்சியே கொண்டு வந்துடன்
முடித்திடப் பிடுங்கினர் துள்ளி யார்த்தெடுத்
தடித்தன ரிருப்புமுட் கதையி னலனுப்
பொடிப்பட வரிந்துவாய் புகுத்தி யிட்டனர். (கஉ)

ஈங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலமித்
தீங்குறு நரகினிற் கிடந்து தேம்பினன்
றூங்கிடா துடைசிவ நாபந் தன்கையா
லோங்கிவிற் றனனிரந் தொருவன் கேட்டனன். (கங)

தரித்திர னுனவே தியன்ற னக்கவன்
மரித்திடு முனமனத் தொடுகொ டாமலே
யுருத்தன னெடுத்துச் கடவென் றேதினன்
பிரித்ததப் புண்ணிய நாகம் பின்னிட. (கச)

உற்றபுண் ணியமமுத தாதவி செய்தலான்
மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சுற்றுயர் சோலையிற் றூய பாதிரி
முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே (கரு)

திருந்துசித தாமுத திர மீதினி
லிருந்தன னெடிதுநா ளிருகரு மேலவையி
னரும்பொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்
வருங்குகன் றிருவிழா மகர மாதநாள் (கசு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி னுதய காலம
விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி விதித்தவெண் ணீற ணிந்து
வளம்பெறு மண்ணல் கோயில வலஞ்செய்து வந்து விணணை
யளந்தபா திரியி ழற்கீ ழருஞ்செபஞ் செயநி னைந்தே. (கஎ)

குண்டிகை யிருந்த சிததா முதனறுங குளிர்நீ ரள்ளி
வண்டிசை மிழற்று நீழற் சுசிபெறத தெளித்தான் மன்னு
மொண்டுளி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரததின் மீது
பண்டுறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே. (கஅ)

வேறு.

எறும்பிகும் பிரம யட்சதா முடல்விட் டிலகுதிவ வியவுரு வாகி, யுறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையா பரண, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தணிந் திலகு நவமணி மகுடமுந் தரித்தே, மறுவின்மா தவனைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததுங தீர்த்தமும் புகன்றன். (ககூ)

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்யான் செல்குவ னென்றே, யேறினன விமானத் திலகுபூ மாரி யிமையவா மிகபபொழிந்தனாவெண், ணீறினை யணிந்த சிவகண மனேகா நெருங்கிய கவரிகாலசைததாா, மாறிருங கூந்தற் கன்னியா மரம்பை நனனடம புரிநதனண மாதோ. (உ௦)

இந்திர னெதிாகொளை டெழுநதன னிவ்வா றிலகுமவிண ணவருல கதனைச், சுநதா விமானத திருநதுசெங கமலத துணைவிழிக கடையினு ஞேககி, யுநதியங கமலத் துதித்திடும விரிஞசனு லகமாவுலகமு நீஙகி, வநதுமேற் சிவலோ கநதனைச சேர்ந்து மகிழ்ச்சி பூத திருநதனன மன்னே (உக)

வேறு

உயர்நதவர்க கிடையூ றென்று முரைததிடு தீமை தீாநதே
யியங்கிய சத்ய சன்மச சருக்கமீண டுரைததே னிபபா
னயாநதருங குணதத ராகி நானிலம் புகழு மேனமை
தயங்குநன் முனிவர் தீாத்தச் சருக்கமே யுரைபப னம்மா. (உஉ)

சத்தியசன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௪௬

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசோ சூத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ தியகதை யதனின் முற்றுறப்
பின்னரு மொருகதை பேசன் மேயினன். (க)

நற்புகழ் வயித்திய நாத மாநக
ரிற்றகு முனிவர்தந் தீர்த்த மெய்துநற்
பொற்புறும் பூருவ மதனிற் போற்றிடும்
விற்கிடை மூன்றினில் விளங்கி யென்றுமே. (உ)

இந்தநற் றடவிரட் சகன்புள் வேந்தன்மேல்
வந்திடு முயாமிரு கண்டு மாதவன்
சுந்தர விருடிதொன் மரமவி ருக்கமாளு
சந்திர சேகரன் றகுமெய்த் தெய்வமே. (௩)

வடவிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க்
கடன்முறை கைதொழு தியற்றி யாவணித்
தொடர்புறு மூலநாண் மூழ்குந் தூயவ
ரடர்வினை தவிர்சிவ கணங்க ளாகுவார். (௪)

விரவுநன் மகரமா தத்தின் மீதினிற்
பரவிய சுக்கில புக்க பஞ்சமி
வரமிகு சுக்கிர வாரங் கூடுநா
ணராபடிந் திடிற்சிவ னுருவ நண்ணுவார். (௫)

அன்றியு முனிவர்தந் தீர்த்த மாடுவோர்
வென்றிசேர் மிகுபரி மேதஞ் செய்திடும்
வன்றிறற் பலன்றனைப் பெறுவர் மற்றும்வந்
தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தளருவார். (௬)

புகுங்கொடு நரகுசேர் * புரூண கத்தியு
மிகும்பிதிர் கத்தியும் வீர கத்தியுந்
தகும்பதி கத்தியுந் தாச கத்தியும்
பகுந்துபாற் றிடுமுனி தீர்த்த நீர்படின். (௭)

* புரூணகத்தி - கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுடுத்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்கி
யிகலகடிந் திலகு மேலா மெழிறலைழ் திருநத நல்ல
புகழ்பெறு முனிவா தீர்த்தம் புகன்றன னிப்பா லென்றுந
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்தச் சருக்கஞ் சொலவேன. (அ)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - சஙச.

வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்.

இத்தகு தீர்த்த மேன்மை யினனமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழ்படச் செய்து செங்கைச
சத்திர மெடுத்துத் தக்கன் றலையினைத் தடிந்து வீர
கத்தியை யடைந்து பூமி யந்தரஞ் சுவாக்கங் காறும். (க)

திரிந்தனன் றீரக் காணுன் றிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின மாறி வாடிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப
பரிந்தியா னெனசெய வேனிப் பாதக மகல வென்றான் (உ)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணுத் துன்பக் கடலினுட் படிந்து யானித்
திரைதனை யொழிந்தே யுண்டி தீர்ந்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனக்கிவை விளம்ப லுற்றான். (ங)

வாரிசூ ழுலக மேத்தும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேலாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
சேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தந் தனைச்
சேரின்வந் தடைந்த பாவந் தீர்ந்திடு மெளிதி னென்றே. (ச)

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயந்து மேரு
வரைத்தடந் தோளான் வெள்ளி மால்வரை நீங்கித் தீர்த்தக்
கரைக்கணுற் றவஞ்செய் காற்கியன் காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தரைக்குண்மே லாம யிந்தன் பராசர னகத்தியன் றக்கன். (௫)

நலமிகு முனிவர் மூழ்கி நற்றவம் புரிந்து மேலாம்
பலனினைப் பெற்ற வாற்றாற் பராமுனி தீர்த்த மென்றே
யுலகினிற் பெயர்பெற் றோங்கு முண்மையு முணர்ந்து வீர
னிலகிய தீர்த் துள்ள வெழிலவளம் யாவுங் கண்டான். (௬)

தூயதா மகர மாதச் சுக்கில பக்கந் தன்னின்
மேயபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமென் னரிய வீர
நாயக னனைய தீர்த்த மூழ்கின னடுங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கத்தி பொற்புறு மகிழ்ச்சி பூத்தான். (௭)

சூழ்ந்துமூ வலஞ்செய் தையன் றுவாரபா லகனுய நின்றான்
வாழ்ந்திடு கலியி னன்னோன் வளரருள் பெற்றுப் பின்ன
ராழ்ந்து மூழ்கினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெல்லாம்
வீழ்ந்திட வெளிதி னின்ப வீடுமேற் பெறுவ ரம்மா. (௮)

விறலடைத் திருந்த வீர பத்திரன் வெகுண்டு நீங்கா
மறம்வளர் தக்கன் றன்னை வதைசெய்ய வந்து சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பெறலரும் பிரம தீர்த்த மான்மியப் பேறு சொல்வேன். (௯)

வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - சகூக.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மஙகள நிறைந்தே மலகு மகிமைசூழ பிரம தீர்த்த
திஙகள்வே ணியன்றன் பாங்கிற சேர்தருந திசையோ ரெட்டி
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமர்ந்திடு திசையி னென்று
பொஙகுமா தவர்கள் கேட்பப் புராதன முனிபு கன்றன். (க)

இலஙகிடு மிருடி வேதன் கதிரவ னினிய தெய்வ
மலாநதபா டலமவி ருககு மிரடசகன் வருசண டச
னலம்பெறு மிவர்கள செய்ய நாணமலர்த தாளவ ணஙகி
வலஞ்செய்து விருககந தனனை வானபுனற படிவா நலலோர (உ)

மருமலாப பொகுட்டின் மேவு மறையவன் வநது நின்று
நிருமிதஞ் செய்து தீர்த்த நீரினுல வயித்திய நாதன்
திருமுடிக் கபிடே கநதான செயதருச் சனையுஞ் செயதே
யருமக மொனறி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (ங)

செப்பினை திருந்த தென்னத திகழநதிடு தனத்தாண மின்ன
லொபபிடு மிடையா ளன்ன நடையினு ளுலக மீதி
லெபபெரி யோருங கலவிக கிறைஞ்சிடும வாணி தனனோ
டப்பெருந் தீர்த்தம் பாரதநதே யனேகநல வரஙகொ டுத்தான். (ச)

சிறந்திடு தீர்த்தஞ் சூழுந் தீரமேற் செயத மேனமை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையன தருளபெற் றப்பா
லுறைநதிடும் பசிய பொற்சூட் டோதிம மூர்ந்து பாரிற
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போந்தான. (ரு)

அனையகா ரணததான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவர் வேத விக்கிர யஞ்செய் வோனு
மினையுமுவ வேதந் தன்னை மறந்திடு மவனு நீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாமுந் தீர்வார். (சு)

மனனுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தனனி
னனமைசேர் பிரம தீாத்த மூழகினற் றனஞ் செயவோா
பனனிரண் டாண்டு மேலாம் பரன்சிவ நிசியிற பூசை
தன்னையன புடனே செயவோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றுயவார்.

மட்டவிழ்ந் திலகும் பொறறு மறையுறை விரிஞ்சன றீர்த்த
மட்டமி சேர்ந்த செவவாய்க் கிழமையி லமூநதி மூழ்கிற
சிட்டரா குவர னேகம் வேளவிசெய பலனைச் சேர்வா
ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெழிற் பலனுஞ் சேர்வார். (௮)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் றீர்த்தந் தன்னை
வண்மையாய் வலஞ்செய வோர்கள புவிவலஞ் செய்த பேறு
நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம பெறச்செய தென்று
மணணறன கயிலை நீஙகா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (௯)

குருமனை யாளைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
வருசகோ தரன்றன் பாரி மலாக்கரம் பிடித்த லணைந்த
பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வளை யிதழி னூறற்
பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்ந்திடும் பிரம தீர்த்தம். (௧௦)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரநதரும் வயித்திய நாதற்
கங்கிதன் றிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
மிங்கிதன் பெருமை யென்னு லறிந்தவா றிசைததே னிப்பாற்
பொஙகுசூ ரியன்றன் றீர்த்தச் சருக்கமேற் புகல்வன் மன்னோ. (௧௧)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௭௪.

சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஓங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துறைபெறுந் தென்பான் மனனும்
பாங்காவிற் கிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு ளாதந்
நீங்கரு மகிமை பெற்று நிறைந்திடுங் கிரக தோட
மாங்கதின மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும். (௧)

சூரிய சாலை வாயிற் கொடுத்திடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிந்து சிறப்பொழிந் ததனமேல வந்து
வாரிசூ ழுலக மேத்தும் வயித்திய நாதனு சார்ந்தே
யாரிணை மலர ணிந்த வண்ணலைப் பூசை செய்தான. (௨)

இறைவன தருளான முன்ன மியலொழிந் திருந்த மேனி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின ததனமே லனனே
ளுறைதரு மிடத்திற் றீர்த்த மியற்றிமே லொளிர்வ ரங்கண
முறைபெறக் கொடுத்த வாற்றுன முதன்மைதான மிகுந்த தம்மா.()

கண்ணுவ னிருடி தெய்வங் கதிரவ னந்தி கேச
னண்ணியங் கதனை நாளு மிரட்சைசெய நலனை யுள்ளோன
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே லிவர்தாள் போற்றி
வண்மைசேர் விருக்கந் தன்னை வலஞ்செய்து மூழ்கின் வாழ்வார.

முந்திய வருக்கன் வார மூழ்கிநீ றணிந்தே யன்னோன்
மந்திரஞ் செபித்துப் பம்பி வளர்த்திடு மரசி னீழ
லந்தணர்க் கினிய தான கோதுமை கிருத மாதி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம். (௫)

கதிரவன் றீர்த்த மீது கனிந்துநால் வருணத் துள்ளோர்
துதிபெறுங் கடக மாதச் சுக்கில பக்க மூழ்கி
லதிகநற் பலன ளிக்கு மாதிவா ரதனின் மூழ்கி
னிதிமிகப் பெறுவர் கங்கை தோய்ந்திடும் பலனுஞ் சேர்வார். (௬)

மஙகள கரமா மிந்தி ராதிபர் வாழவு நல்கு
மிஙகிது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினித ளிகசும்
தஙகுகோ கதநி யாதி பாதகந் தீனவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவனறன ஞய தீர்த்தநீ ராடி னம்மா. (எ)

திகழ்தரு மிராம தீர்த்தத் தென்றிசை தன்னின் மனனி
மிகுதிறல் வரஙக ணலக விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழ்பெறு சூரிய தீர்த்த மான்மியம் புகன்றே னிபயான்
மகிழபெறத் தகக தீர்தத வண்மையை வகுத்து ரைப்பேன. (அ)

சூரியதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சஅஉ.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலே யுலகம் போற்று மகிமைசேர் வயித்திய நாத
னிலகுபூங் கோயி னின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
னலகிடிற் குரோசப பாதி யெல்லேயி னமுதம் போனறு
நலமிகுந் தக்கன் முன்ன நயந்துசெய் தீர்தத மாதோ. (க)

வேறு.

இருடிகாத் தியாயன னிலகு தெய்வநல்
லருணமிகும் விநாயக னதனி ரட்சகன்
கருதருங் கந்தன்வாழ் விருக்கங் கூவிளம்
வருமவ ரீவாதமை வணக்கஞ் செய்துமேல். (உ)

வளர்நதிடு தருவலஞ் செய்து வார்புனல்
விளஙகிய கன்னிமா சத்துண் மேவிய
விளமபிறைப் பக்கா ணவமி யெய்தியே
கிளர்நதிடும் குருதின முழுகல் கேண்மையாம். (ங)

தாமகங் கனிவுற முழுகிச் சார்ந்திடு
மாமறை யவர்மன மகிழப் பாறயி
ரோமசெய் தணமெல முதவிற செய்பவம்
போமருஞ் சிவத்துரோ கமும்பின போகுமே. (௬)

வீடனை சைவசாத திரம்வி பூதியைத்
தூடணஞ் செயதிடுந் துரோகி யாகிய
கேடனை யபபுனற படியிற கேதமாய்
வாடனைந் திடச்செய்து வறுமை தீாகருமே (௭)

அன்பொடு தககனற் றீர்த்த மாடின
பினபிதா தருப்பணஞ் செயயிற பெட்புறுந்
தனகுலத தினரொரு கோடி பேர்தமை
யினபுறு சிவபத மெயதச செய்யுமே. (௯)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயிததிய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு பூஙு கோயி, லிலகுமீ சான திககினில் விளஙகி யெழில்வர மெனி தினி லனிக்க, வலன்மிகப் பெறற தககனற் றீாதத மானமியம் பகர்ந்தன னிபபா, னலனமிகும் விததியா தராபெருந திர்த்த நலந்தனை நவிலுவன மாதோ. (௭)

தக்கதீர்த்தச்சருககமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம்-௬அக.

வித்தியாதர தீர்த்தச்சருக்கம்.

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் றீாதத
முறைதெ ரிந்துரைத் தருதமா முனிவரன முதிர்ந்த
நறைம லர்ச்செழுந் தருமிகு நைமிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைததான். (க)

வந்து வானவர் நிதநதொழும் வயித்திய நாத
விநது சேகரன் கோயிலின் விளங்குமீ சானத
தைந்துவிற் கிடை யளவையின் விததியா தரர்நற்
சுந்த ரதிருத் தீர்த்தம்வின் ணமுதெனச் சூழும். (உ)

என்றெ டுத்தெடுத் துரைத்தன னிதுமுனாந தக்கன்
வென்றி சூழபெருந் தீர்த்தநேர் கீழ்த்திசை விளங்கு
நன்றி சேர்ந்திடு மிருடிநற் குணமிகு கபிலன்
வன்றி றறபெறு தெயவம்வாழ் கநதவேண மாதோ. (ங)

வருகொ ழுங்கன விரட்சகன் வளர்நதிடும் வில்வம்
பெருவி ருககமாம பேருல கநதனில் வாழவோ
ரருகி ருந்திடு மிவர்தமை வணஙகியப் புனமேயந
துருகு சிநதையோ டியாமறை யவர்தமக கம்மா. (ச)

கலநத சாந்தநற் புதுமல ரணிந்து * காற் பாசந
திலஞ்ச ருககரை தணடிலந தககிணை சேர்ததே
யிலங்கும் வில்வமூ லந்தனிற கொடுததவ ரெழிலசேர்
நலங்கொண் மங்கல நிறைந்திடு செலவநண ணுவரே. (ரு)

ஆடி யென்றுநற் பெயர்பெறு மயனமீ தணைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ராடினர் நிஙகாக
கோடி பாதகந் தொலைந்துநூற் றெருகுலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன் வாழ்வார். (சு)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகநா ளிலகு
தடநி றைந்திடு தண்புன லாடினர் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடுந் தொல்லுல காளுந்
திடமி குந்திடு புதல்வனைப் பெறுவருஞ் சேர்வார். (எ)

* காற்பாசம் - பருத்திப்பஞ்சு.

அகழ்பெ ருங்கட லாடைசூழ் காசினி யதனி
னிகழு நலமெலா நிறைந்திடு கன்னியா கிரம்பித்
திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ரோயநதிடிற் றிருநதும்
புகழகொள் சுநதரக் கணவனைப் புணர்குவர் மாதோ. (அ)

வேறு.

அகதணிந் திலகு மையன தருள்பெற் றவனியீ தினிற்றிகழ் தரு
மெண்,டிக்கெலாம் புகழுங் வித்தியா தரர்தந தீர்த்தமீண் டுரைத்தன
னிப்பாற, ருக்கவெஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலறகரு மத
னைவிட் டொழிந்த, தக்கசீர் விமான மேறிவெண் கயிலை தனின்மகி
ழ்ந் திருந்தவா றுரைபபேன். (௯)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிறறு

ஆ திருவிருத்தம்-௪௯௮

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சோ வித்தியா தரன்மிகுந திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணததினுள் குமுத வதியெனுந் துணைவிதன் னுடனெ, கிளர்நதிடுங் கங்கை மாநதி யதனிற கெழுமிமூழ் கியிஞ்சலக் கிரீடை, துளங்கிடு மினிய துகிறனை நீத்துத் துணைவிழி சிவந்திடச் செய்தான். (க)

அன்னகா லயினிற் றேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு கங்கை, நன்னதி யாடப் போந்தன னன்னோர் நற்றுகி லின்றிநீ ராடு, மன்னிய விளையா டலையரு வருத்துக் கண்டனன் வளர்வெகு ளியி னாற்,றன்னையே ரரியா னுழுவையாய்ப் போகத் தக்கதென் றுரைதத னன் சாபம். (உ)

ஆங்கது செவியிற் புகுதுமுன் னடியே மையகின் சாபம்விட் டொழிந்து, நீங்குநா ளெந்நா ளருளசெயென் றிரந்து நின்றன னெடியமா தவன்பின்,பாங்கரி னின்ற வித்தியா தரனைப் பார்த்துநீ பாரி தன் னுடனே, யீஙகிது வுரைததா யென்பெருந் துயரங் கேளெடுத துரைபபனென் றிசைததான். (௩)

ஆர்த்திடுந் தரங்கக் கருங்கட லுடுதத வவனியிற றம்பதி புணர்ச்சி, பார்த்தவன் செய்த புண்ணிய நசிக்கும் பாய்புலி கரடியாயப பிறப்பன்,போரத்துடுத் திடுநல லாடையில லாமற் பொறகொடி நீயுஙிற் றலையான், றீர்ததநீ ராட வநதிடு மிடததிற றிட்டியாற் கணடபா தகததால். (௪)

செய்திடு தவங்கள் யாவையு மின்று சீரண மாயின வன்றி, கையுநன் மனததா லண்ணலான் வயிறறின் வருமவா நநதிசங கரன்மே, லுய்தர வுபதே சஞ்செயுங குரவ னுண்மைசேர் சீடனின் ஞோர்க, ளெய்துநல லிடததி னிடைசெலு மவர்க ளியற்றுபுண் ணியமுமவீ ணுமால். (௫)

முற்றிழை கணவ னுடன்றனி யிடத்தின் முறுவல்செய வநுததனைக் காண்போன், மறறவாக ஙிடையூ றியற்றுவோ னீரின் வளர்நதிடு செளுகமா குவனே, யுறறிருந் துழல்வ னெனவிவை யெடுத்தேயுரைத்துநீ வயித்திய நாத, நற்றலந தன்னிற் றும்பிரபரணி நன்னெநீ திரநண் ணிடுநாள். (௬)

அவனுறை கங்கா தரன்றனைப் பசிநோ யகலநீ பிடித்திடப் போவாய், சிவனுரு வான மறையவ னனைய தீர்த்தநீர்ப் புரோட்சணஞ் செய்வா, னிவளுட னீயும் புலியுரு வொழித்தே யெய்துவை நின்னுல கென்றே, தவமிகும் வயித்திய நாதநற் றலத்தைச் சார்ந்தனன் றன்பவந் தீர்க்க. (எ)

தெண்டிரை சுருட்டிச் சுழித்தெழுந் தோடித் திகழ்ந்திடு கங்கைமா நதியி, ெறெண்டிறை யதனி ளுெறடு பெண்ணி னுருவமையுழுவைய தாகித், தண்டகா ரணியந தனிறபல ஞான்று ஈஞசரித தனைபினஞ் சிறைநல், வண்டுறை பொழில்சூழ் வயிதிய நாத மாநகாச் சேர்ந்தனன் மாதோ. (அ)

உறைநதிடும் வயிததிய நாதனுக் கீச திசைதனி லொருகுரோசத்தி, னிறைந்திடு மனைய தீர்ததத் ரததி னியதிசெய மறையவனறன்னை, யறைந்திழுத தருநதப போநதனை பாாததே யருமறையவன்புரோட் சணஞசெய, நிறைநதிடு துளிபட டதுபுலி யுருவமிரண்டும்விட் டொழிந்திடக கணடான். (௯)

தாங்கரும புகழ்சோ தாம்பிர பரணித தனைபு[illegible]ல் பட்டவக்கணததின், வேஙகையா யுறமப பாவமு நீஙகி வேதியன் விரைகமழநறிய, பூங்கழல பணிந்து விமானமே லேறிப் பொறபுறந் தன்றுலகணைந்தா, னீஙகிது நிகழநதே யிருததலால் விததியா தரனெழிற்றீாததமென் றனர்முன். (கo)

வேறு.

பததி பூருவ மாகவே பாரினிற் பிறநதோர்
விததி யாதர தீர்ததநீர் முழுகிடின் விளங்கும்
புத்தி ரன்றனைப் பெறுவதும் புகழ்பெறு வதுமோ
முத்தி வீடுமே முழுவதும் பெறுகுவர் மாதோ. (கக)

வேறு.

கலந்துகண் பிலகு பாரிதன் னுடனே கரைபொரு கடல்புடைசூழ்ந்த, நிலந்தனிற் சுதரி சனனெடுஞ் சாப நீங்கிய சருக்கமீண்டுரைத்தேன, வலம்படைத் திருந்த விசயதே வர்கணான் மகிழ்சசி

பூத தெழிலவர நல்கப், பலந்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின்
மானமியம் பகர்குவன மன்னோ. (கஉ)

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ருகo.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம.

சொல்லரும் புகழுசேர் சூதமா முனிவன் ருெடுகட லுடுத்ததொல் லுலகி, னல்வள மிகுநத நைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திருந்த, செல்வமா தவர்கள் செவிககினி தான தெள்ளமு தம்பொழிந் தெனச்சூழ், வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுதது விரித்துரை செய்தன்மே யினனால். (க)

வேறு.

அறபுத வயிததிய நாத வணணரு
ளுறறபூங் கோயிலகு முதத ரநதனிற்
பொறபுறும் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்கிடை மூன்றினில் வில்வ தீாததமே. (உ)

வியன்புக ழிருடியாம் விசுவ தேவர்நன்
னயம்பெறுந் தெய்வமிந் திரனற பாலகன்
பயங்கர வுருவுள தண்ட பாணியே
யுயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ முண்மையே. (ங)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தூயதாம்
வில்வமூ லந்தனி லன்னம் மேதகு
நல்லகோ தானமே நயந்து செய்திடற்
பல்கிடு மொன்றினுக் கனந்த மாம்பலன். (ச)

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமெண்
டிசைதொறும் வில்வம்வைத திடையிற செவ்விதாய்
நசையுறுந் தீர்த்தமொன் றியற்றி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர னந்தநாள். (ரு)

ஆதலா லதன்பெயர் விலவ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திடு முலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற கயிலை மால்வரை
மேதகு விமானமே லேறி மேவுவார். (சு)

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்தத மூழ்கியே
பளிங்கெனத திருந்திய மனததிற பண்புட
னளிந்திடு மனையவ ரையன் பூசையை
விளிந்திடா திலகுநல் வில்வ மேந்தியே. (எ)

நித்தியஞ் செய்துநன் னியம மாகவே
சித்தியாம் விலவநற றீர்த்த திரமேன்
மத்தியா னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முத்திசேர்ந் திடமுயன் றியற்றி நின்றனர். (அ)

சிலபகல் கழிந்தபின் றேவ நாயகன்
பலனுறும் வரந்தனைப் பரிந்த ளித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழில்வ ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத முறறி ருந்தனர். (கூ)

அழகிய வில்வம்வாயந் தருகி னின்றிடு
நிழறனின் மூழ்கினர் நெடிய கங்கைநீர்
சுழன்மிக வருபிர யாகை தோய்பல
னுழல்வினை யொழிந்திடப் பெறுவ ருண்மையே. (கo)

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்த்திடும் விலவமுக கிளையி னணிதம்
புத்திபூ ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுத்தரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (சக)

வளர்ந்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு விலவதீர்த தத்து மானமியங
கிளந்தனன கௌதம தீாதத மேன்மைமே
லுளந்தனின் மகிழ்பெற வுரைததல் செயகுவேன். (சஉ)

விலவதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ருஉஉ.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கிடு மிராம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிகழி லந்துவிற கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற றூய கௌதம தீர்தத மன்னுந்
தங்கிய பவமாங் காடு தனககதின் றீபபோன் மன்றே (க)

சேருநல் லிருடி மேலாங கௌதமன் றிகழுந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளாவி ருக்கஞ்
சாருமா மிரமம் மூலந தனிற்றில தானஞ் செயவோர்
பாருறும் போகந் துய்த்துப் பரகதி பெறுவ ரம்மா. (உ)

கைதரும் பலனு முள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழற்
கொய்யுளைத் துரகங் கைம்மாக் குளிர்பசும் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செய்வோ
ரெய்தரும் போகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ: (ங)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பக்க
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போனறு
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோயவோா
மண்ணுல காள்வா நீஙகா மதறுகா பாவம் போமால். (௪)

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன தீாதத மான்மிய
நலவள முரைததன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்ந திடநதருங் கபில தீர்ததமேற்
சொலலுவன் றூயசொற பொருளவி ளங்கவே. (௫)

கௌதமதீர்த்தசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம-௫உஎ

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் களிந்தருள வயிததிய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாஙகரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்ததம்
வியனுறு மமுதம் போனறு விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தருதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென்போன், மிகுபுகழ் நிறைந்து விளங்குசண டீசன் விருக்கமா மலகநீ முலிற்கீழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தாள் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு மந்திரஞ் செபித்தோர், புகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய போகமும் பெறுவார். (உ)

அலகிடின் மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டமிதனி லீனைய, நல மிகு தீர்த்தந தோய்நதுகோ தான நறுமணங் கமழத்தி யயனக், குல முறை யவர்கட் களித்திடி லொன்றுக் கனந்தமாம் பலன்கொடுப் பே னென், றுலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னொழி குவன் முழுகினப் பாவம். (ஙு)

பெருமைசேர கபில முனிவரன் வளர்வெண் பிறையணி யண் ணலைத் துதிசெய், திருநிலத் தெவர்க்கும் விழைநதன நல்கு மெழில வரம் வாங்கின னதனு, லருமகப் பேறில லாதவ ரனைய தீர்த்தமாங் குடைசெயுந் தினத்திற், கருதிடு முதய காலமூழ் கிடினற் கல்விசேர் புதல்வனைப் பெறுவார். (ச)

வேறு.

எந்தைதான் மறவா தேத்தி யெண்ணருந் தவம்பு ரிந்து
சிந்தைகூர் கபிலன் றீர்த்தச் சிறப்புரை செய்தே னிப்பால்
வந்துமூழ் கினர்தம் பாவந தீரதுநன் மகிழ்ச்சி நல்குஞ்
சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (ரு)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ருநஉ.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நாதற் கெழின்மிகு மருத்துவன் றிசையி, லைந்துவிற் கிடையிற் சோமநற் றீர்த்த மமுதமா மெனத்திக ழ்ந் தொளிரும், வந்ததின் முழுகு வோர்தமை யொழிந்து மன்னுபா தகமகன் றோடு, முந்தைநாட் சித்தர் முதப்புன றோய்ந்து முழுமதி தவம்புரிந் திருந்தான். (க)

மன்னிய குருவின் மனைவியைப் புணர்ந்து வரும்பவந் தீர்ந்திட வன்றோ, வன்னெடு நதித்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம் புரிந திருந்த, பின்னெழுந் தருளி வயித்திய நாதன் பேறளித் தருளினன் பிரிந்து, துனனுபா தகங்க டீர்ந்தனன் மேலாந் தூயநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (உ)

தொல்லுல கதனின் மூழ்ந்தா ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சூழு, நல்வரங் கொடுததுத தனனுல கதனை நண்ணின னற்றைநாண முதலா, வெல்லைகண் டதன்பேர் சோமநற் றீர்த்த மெனறுரைத் தனரிதற் கம்மா, வல்லறீ ரிருடி வருபரத் துவாச னவிாமதி தெய்வமாகுவனே. (ங)

பாலக னிரிட னெனுமுனி வரன்சூழ் பலனறரும் விருக்கமந் தார, மேலதா மிடப மாதமுற் பக்கம் விசாகநாண முழுகிடிற பிதாவை, யேலவாா குழனல லன்னையைக் கொன்ற பாவமற் றெனைய பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிந்திர னயன்மா லுலகம்வீற றிருந்துவீ றுறைவார். (ச)

வேறு.

மறையவாக கன்ன தான மனனுகோ தானந் தீர்ததத
துறையகத் திருந்து தீரத தோங்கிமேல் வளர்ந்து நின்ற
நறைகமழ் விருக்க நீழ னயந்துசெய தனர்கள் பாரமே
னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீடூழி காலம் வாழ்வார். (ரு

நன்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று
மன்னிய சோம தீர்த்த மாண்மிய முரைத்தே னிப்பாற்
பன்னரும் புகழ்ப டைத்த பாாசர தீர்த்த மேன்மை
தன்னையிவ் வுலகிற் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன்.()

சோமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகு திருவிருத்தம்-ருஙஅ.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மடுத்திடுந் தென்பால் மாது
பங்கினன் றனைனை யேத்தும் பராசரன் றீர்த்த மன்னு
மங்கள ஞான தீர்த்த மாகமுன் மற்றம் மேலோன்
பொங்கவே செய்த வாற்றுற் பொற்புறு மப்பேர் பூணும். (௧)

வேறு.

பகர்ந்திடு மிருடி பராசரன் றெய்வம் பண்புசேர் சண்டிகா யகன்சீர், புகழ்ந்திட வரிய விரட்சகன் வருணன் பொலிவுறும் விருக்கமா மிரமா, மகந்தனி லன்பு கூர்ந்திவர் மலாசசே வடிபணிந் தாமிர நீழன், மகம்புரி பலனும் வெண்ணிறக் கோவை மறையவர்களித்திடின மாதோ. (௨)

புண்ணிய தீர்த்தம் படிந்துநீ றணிந்து பொற்புறு கந்தவேண் மனுவை, புண்ணிறை யன்பாற செபித்திடி லொன்றுக கனந்தமாம் பலன்களுண் டாகு, மணமிசை மன்னா திரவியங் குரவர் மனைத்திரவியமப கரிப்போ, னண்ணிடும் வேதம் விற்பவன் முதலோர் மூழ்கினு நலன்பெறு குவரால. (௩)

நினைத்தவக் கணத்திற பாவகோ டிகளை நீங்குவா நவநிதி முதலா, மனைத்தையும் பெறுவ ரட்டசித் திகளு மவர்நமக் கேவல்கேட் டிருகதுந், தனைத்தகுந தெய்வந் தேடினுங் காணுச் சங்கர னுருவரெண்ணி, யினைத்தென வளவாப் பராசர தீர்த்த மதினொரு பொழுதுமூழ் கினர்தாம். (௪)

ஐப்பசி மாதச் சுக்கில பக்கத் தமர்ந்திடு தசமியி லினைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினு யிரமரும் புரவியா கஞ்செய்
நற்பலன் பெறுவ ரன்னது மன்றி [illegible]லரும் கயிலைமால் வரையைக்
கற்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காத[illegible] ரின்புறூழ் றிடுவார். (௫)

வேறு.

வார்கட லுலகினின மகிமை பெறறெழிற
பேரூறு பராசரப பெருஞ்சி றப்பெடுத
தோபெற வுரைததன னிராம தீர்த்தநற
சீர்பெறு சருக்கமேற றிகழக கூறுவேன். (௯)

பராசரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௫௪௪.

இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.

அலகில்சீர் வயித்திய நாத வணணலவீற றிருக்குந தானத்
திலகிடு நிருதி பாகத தெய்துமவிற் கிடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீர்த்த நவிலும்வா னமுதம் வந்து
நிலமிசை யிருநத தென்ன நிறைந்துதான் விளஙகு மாதோ. (௧)

மததநாண மலர்சேர் வேணி வயித்திய நாதன மனனு
முத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோர் கூறச
சித்தர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணததான் முனன
ரத்திருத தீர்த்தஞ் சித்த தீர்த்தம தாயிற் றமமா. (௨)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் ததநிற் கிராமதீர்த் தப்பெயர் வரவு, தனையுரைக் குவன்முன் றசரத னரிமாத் தாங்குபொற் றவிசின்வீற் றிருந்து, புனைமணி மௌலி யரசர்வந் திறைஞ்சப் புகழ்படைத் தயோத்திமா நகரி, [illegible]யென வருள்கூர்ந் துலகளித் தனனோ ராறுபதி னாயிரம் வருட (௩)

வேறு.

திங்கண்மும் மாரி பெய்யத் திருநிலம் புரந்து செங்கோல
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாயந்து புரவலன செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம ளிக்கு மரசிளங் குமர னினறித்.
துஙகநல் வேள்வி வேதஞ் சொல்லுமந் திரததாற் செய்தான். (௪)

புத்திரன் றனனை வேண்டிப் புரவலன் செயும்யா கததி
லுத்தம மான தூய வோதனம் வந்த வாற்குற
சிததரன மகிழ்சசி கூாநது தெரிவைமூ வருக்கு மீநதான
பததினி மாாக ணான்கு புதல்வரைப பயந்தா ரனறே. (௫)

அரசுசெய யுரிமை வாயநத வனையரின் மூததோன் சேடன்
பரவுபாற் கடற்று யின்ற பைநதுழாய முகுந்தன் வந்து
தரணியிற பிறநதான் றேவா தந்துய ரகற்ற வனனோற்
குரமிகு மிராம னெனறே யுலகெலா முரைப்பச் செய்தான. (௬)

ஆங்கவ னிளையர் தம்மோ டாயுதப் பயிறசி யானை
யோங்கிய குதிரை யேறற முரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வித்தை வெல்ல வல்லமல் லுயுத்தம் பார்மே
லீங்கிவற கிணையே தில்லை யென்றிடக் கற்றா னம்மா. (௭)

விறன்மிகும் விசுவா மித்திரன் செய்திடும் வேள்வி தன்னை
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கலலுருச் சாப நீங்கி
நறைகமழ் குழலசேர் மாது தன்மனை நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலைமூ துரைச்சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலை யென்னு மாநகர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவில்சீர் மகிமை பெற்ற வில்லினை யரசர் மைந்தர்
தளர்வுற தெடுத்து நாணேற் றுநா[illegible]க் குரிய னின்ன
விளநலம் பெற்ற மாதென் றிசைபெ[illegible]வுரைத்தி ருந்தான். (௯)

இனமுறுஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியனென் றிசைத்த வாற்குற
கனமிகு தனுவைக் கையி லெடுத்தநா ணேற்றக் காணு
முனமது முறிந்த வாறருன் முழுதுல காளும் வாயமைச
சனகனவன் புதல்வி தனைத் தரும்புக ழிராமற கீந்தான். (க0)

எழினலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற பரசு ராமன் வந்துவில் முறித்த வெற்றி
பழுதெனப் பகர்ந்தென் விலலைப் படியிசை வளைத்தி யேனீ
முழுதுவில லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான. (கக)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நாலவரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் துலக ளிபபத
தனனுளத தெணணும் போது தயங்குகை கேசி வந்தே
யெனனினைந் தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கெனறுள்.()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றுன் மன்னவன மறுத்தல செயயான்
விரவுபே ரின்னல் கூரநதான் விளைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவணைத் துயின்றே னன்பு மிகுமிலக் குமணன் சீதை
தரைவரப் பன்னுட் போநதான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (ககூ)

ஆயிடை யுபய காவே ரியினடு விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தாளு மிறைவன்பூங் கோயிற் பாங்கர்க்
காயுவெங் சோபச் செங்க ணிருதிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயுமப் பலன ளிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ்ந் திருத்தல் கண்டான். (கஞ)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனுந் தமகல் வன்மிகு தீர்த்தநீ ராடி,
மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலர்த் தாளினை வணங்கித்,
தன்குலப் பிதிர்க டருப்பணஞ் செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சிகூர்ந் த

னன்சூழ், துனபநீங் குவாபே ரினபமும் பெறுவார் தூயநீ ராடி
னா மாதோ. (கரு)

இலஙகிடு மிருடி சுதீட்சணன் றெயவ மிராமன்மற் றிரட்சக
னென்போன், வலங்கொளசீ ரிலக்கு மணனவளா விருக்கம வன்னி
யம மூலமீ தினினை, னலம்பெறு காரான் வருடைகுங் குமஙகோ
ரோசனை தகிரவ நீதந், திலங்கள் மறையோர் செய்கையிற ருனரு
செயிறபல வென்றுகோ டியதாம. (கசா)

வேறு.

அன்னதா லுலகினி லிராம தீர்ததமாம்
பனனரும் புகழப்பெயா படைத்த தோபெற
வின்னுமித தலநதனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான மியாக விறறுமேல். (கஎ)

இலகுசீ ரிராம தீர்ததததின் மேன்மைகன்
னலநவின் றனனினி நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியஞுந் துசீல வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற பண்பு கூறுவேன். (கஅ)

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ருகூ௨.

துசீலச்சருக்கம்.

பண்டரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
னண்டருல கத்தினு மனர்தரல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுயித்திசை தழைத்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டின புரப்பெருமை கூறவரி தாமால். (க)

வேறு.

ஒண்டுறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி னூடுபோய்
மண்டுதீம் புனறவழுந் தேறி வாலவளை
தண்டர ளமுழுமுயிர்த திலகுந தண்பணைக்
குண்டின புரததிலவாழ் மறைசகு லத்தினன். (உ)

பழிபடு சிதனை யொழிந்த பணபினன்
வழிபடு பன்னெறி யொழுகும் வாய்மையா
னெழின்மிகு மெகிய சீல னென்றுதா
மொழிகுவ ரனையவன் முறைமை யாமபெயா. (௩)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலகு மன்னவன்
பணணிய தவப்பலன் பலிதத தாமென
நண்ணினண மனைவியந் நலத்தி னளபெயா
புண்ணிய வதியெனப் புகல்வர் யாவரும். (௪)

உத்தம குணதின ளுமையி டத்துநற்
பத்தியுள் ளவள்பதி விரதை கேளிர்கண
மித்திர ராகமே தகுந லததினள்
புததிரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள. (௫)

தொட்டனைத தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசீலனென றிளமை யெய்தினன்
விட்டுயிர் நீங்கிமே லுலக மெய்தினர்
இட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன. (௬)

ஓவிய மெழுதரு முருவி னளொளிர்
காவியங் கண்ணினள் வயிற்றிற் காய்கொடும்
பாவிவந் துதித்தன னென்று பாருளோ
ராவிசோர்ந் திடத்துடித் தழுதி ரங்கினர். (௭)

காளையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேளைபார்த் தாசுகம் விடமெ லிந்தனன
வாளைநேர் விழிப்பொது மகளிர் வேய்ங்கிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசீலன் சாலநாள. (அ)

பொருடனக் கின்மையாற் புகுந்தி ராவினிற்
றிருடாப்போ னீள்கடைத் தெருவி னிறறனன
தருகிறே னென்றுதாம் பூல மாதியாய்ப்
பெருகிடும் யாவையும் பேசி வாங்கியே. (கூ)

ஏவண விழியினுட் கிந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோன்பொரு ளடுத்துக் கேட்டபின்
றுவணக் குரங்கெனத் தாண்டித தந்தநுண்
டோவணக் கஞ்செயா துரைததி யென்றனன. (கo)

இல்லையான் வாங்கின துணைடெ னிறகணைக
கொலலைநீ காட்டுதி யுறுதி யாகவே
யெல்லைகண் டென்கைநல லெழுததுங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன். (கக)

கொடுத்தன னென்றுபொய சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுக்குமோ வாணிகஞ் செயும வறமிது
கெடுத்திடு நினைவென வறியிக் கேடினி
விடுத்திடு வெனக்கொடு மொழிவி ளம்பினன். (க௨)

இல்லறம் புரிந்திடு மியல்பி னுருவறை
வல்லரண் புகும்வழி பார்த்து மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தளித்து வேசியைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினன். (கங)

மன்னுபுண் ணியதினம் வருத காலையி
லிந்நதி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிறசெபஞ் செய்தி ருந்திலன்
புன்மதி யினரைநண் புற்று நின்றனன் (கச)

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன்
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையா சார கீனன்வா
றெடுத்துரைத் தந்தணர்க் கிடுக்கண் செய்தனன. (கரு)

வேறு.

கன்மனக கொடியன் காலங் கழித்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததனாற் றேசந் தொறுமபுகுந் துயிதது மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான.

உபதிர வசத்தாற றேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னு
ளிபப்பரு வனத்தி னெல்லை கடந்துபோய வயித்திய நாத
சுபத்தலத திராம தீர்த்தத் தாயதீ ரததைச சார்ந்தான். (கஎ)

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதின டுங்கி விழுந்தன னனைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி டிந்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட னனைய வீழ்ந்தான் (கஅ)

வல்வினைப் பயனால் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி னமுத முண்டோ ரொளிமிகு முடலின் வாயந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னுன்மறை யவர்கள் வாக்கா
லெல்லைகா ணரிய தீர்த்த மகிமைகேட் டின்ப முற்றான். (ககூ)

அளிந்திடு மனத்த னான துசீலனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சித்தங் கிடைத்தலாற் றிருந்தி வாய்ந்த
பளிங்குவெண் டிரைகொ ழித்த பரவைசூ ழுலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (உ0)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி னிலங்கிடு மிராம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந் தாடினர் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமேற பொருந்தி மன்னுவார். (உக)

குலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறருங்
கலதிசூழ் துசீலவே தியன்செய் காதையி
னலாபுக ழுரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பகுத்துக் கூறுவேன். (உஉ)

துசீலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருசச.

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய நாத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
விற்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகந் தருவ தீர்த்த
முற்பக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்பார்க் கவன்சூழ் தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருதி பார்மேல். (க)

தழைத்திடும் விருக்கம் வாய்ந்த சண்பகந் தருநல் வாச
மிழைத்தசந் தனந் ரந்த மிலகுகுங் குமம டுத்து
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமூ லத்திற் றுனங்
குழைந்துதான் செய்யி னென்று கோடிய தாகப் பல்கும். (உ)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிதிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞான்றின்
விதியுட னனைய தீர்த்த முழுகினர் வேண்டும் போகஞ்
சதுரபெறப் பெறுவ ரையன் சரணமும் பெறுவா சாறறின். (௩)

அடுத்திடுந் துலாமா தாந்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திடுந் தீாதத மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டு
தொடுத்திடுங் கங்கை தோய்ந்த தொகுமபலன் பெறுவ ரன்றிக
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால வரைமேல் வாழ்வார். (௪)

ஆரணம் புகழ்ந்து போறறு மனையநற் றீர்த்தந் தனனைத
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தக்கோர்
காரணங கூறிற் கும்ப முனிவரன கையி லேந்து
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டிகை யினைமுன் வைத்தான. (௫)

நண்ணிடு மவணிற் றீர்த்த நாயகி யாங்கா வேரி
யுண்ணிறை காதல் கூர்ந்தே யொருதின மகிழ்ந்து வாசம்
பண்ணினள மறறை ஞானறு பதிந்தகுண் டிகையெ டுத்துப்
புண்ணிய முனிவன் சைய மாலவரைச் சாரல போநதான. (௬)

வேறு.

கோதி லாப்புகழக் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருககமீண் டுரைததன னன்றே
ஞேது சாபம்வந் துறறகந் தருவர்கள சாபத்
தீது நீங்கிடு சருக்கமேற செப்புவன் மாதோ. (௭)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௧௧.

கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளர்ந்த ழைந்து
மன்னுமவ் வரையி லையன் மலரடி வணங்கிப் பூசை
தன்னையன் புருகச் செய்தான் றமனிய வுலகி னின்று
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகந் தருவர் வந்தார். (க)

கருத்தமை காத லோடு கடமுனி வரன யர்ந்து
மிருததிசை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீணு
யிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற றெய்வ முண்டோ
வுருச்குறைந் ததுமி தஞ்செய துளக்கென நகைத்தா ரம்மா. (உ)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் னோர்கள்
சிவன்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தன கோப வெந்தீ
நிலந்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிடு மவரை நோக்கித்
தவம்பெறு முனிவன் வாக்காற் றனித்தனி சபித்தான் மாதோ (௩)

உத்தர வெழில்கொ ழிக்கு முருக்கொள்சுந் தரன்சிறந்த
சித்திர வருணன் மேனமை திகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சுத்தமாம் வனப்பு வாய்ந்த சுவற்சகன் றூய வர்க்குப்
புத்தமு தனைய சிதநி ராதனென் புகழ்ப டைத்தோன். (௪)

ஈங்கிவ ரைவர் தம்மை யேகநேத் திரம்வி கர்ண
மூங்கைகான் முடஞ்ச ரீர முழுவதுங் கராள மாகித்
தாங்கருந் துயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேங்கியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க லுற்றார். (௫)

அழகினைப் பெற்ற தன்றி யறிவினைப் பெறுத யாங்க
ளூழதுயித் துயர நீங்க வுனதரு ளலது காணேம்
தழல்விழி யையன் செய்ய தாமரைத் தாளின் வாய்ந்த
நிழலினைப் பிரியா நெஞ்ச நிறைந்திடு முனிவ வென்றார். (௬)

என்றவ ருரைத்த லோடு மிரங்கிய வுளத்த னாகிக்
கன்றமை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த லால்யான்
றெனதிசைப் போதும் போது திகழ்ந்திடும வயித்திய நாத
வென்றிகூழ் தலததின் முன்னம் விருப்பமுற் றிருநதே னோர்நாள்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிற
கோபயிட லரிதா யாகி காவிரி யொளிரு நீவி
ரிப்பொழு தெய்தி மூழ்கி லெய தும்இச் சாப நீங்குஞ்
செப்பருந் திவ்ய தேகந் திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான். (அ)

வ ரமுனி வானை யேத்தி வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சுரநதி யதின்வி ளங்கித் தூயநாந தீர்த்த மூழகி
யுரமிகு பாவ நீங்கி யொளிசெய்நல் லுருவம் பெற்றார்
பரவுகந் தருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப கர்ந்தார். (கூ)

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செந்தளி ரடிபணிந் தேத்தி, யைவ ருநதுணை வியருட னலங்கு பொன்னுல கிலின்னமு தென்னத், துய்ய நல்லிசை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த தம்முல கின்கண், ணெய்தி யின்பமுற் றெய்தரி தான பேரின்ப மேற்பெறப் பெற்றார். (கo)

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கிற் கண்ணிழந்தோர் செவிடர்கைகான் முடம தானோர், சுந்தரமாக் தரப்பெறுவர் செங்கோல் வேந்தர் துணைபிரியா நண்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச், செந் திருமங் களம்பெறுவர் கல்வி வாய்ந்து திகழ்ந்திடுபுத் திரன்றனைப் பெறுவர் சீர்சா, லந்திமதி யணிந்தபிரான் கயிலை யென்னு மரியமால் வரையின்பம் பெறுவ ரன்றே. (கக)

வேறு.

பிறங்குதன் னுலகந் தன்னிற பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச
சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற
கறங்குதெண் டிரைகொ ழிக்குங் கடலுடுத திலகும பார்மே
லறந்தழை மிருத சஞ்சி வனநல முரைப்ப னம்மா. (கஉ)

கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம் - சுOரு.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

நிருமல வயித்திய நாத னீள்புகழ்
பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முததரத்
தொருகுரோ சந்தனி லுலகம் போறறிடு
மிருதசஞ சீவனத் தீரதத மேவுமே. (க)

இருடிகா சிபனதற் கிலகுந் தெயவநேர்
பொருவருந் தூர்க்கைமேற பொருந்தி ரட்சகன்
வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ ளர்ந்திடு
தருவருச் சுனமெனச் சாற்றுந் தொல்லைநூல். (உ)

ஈங்கிவர் தமைவலஞ் செய்தி றைஞ்சியே
யோங்கிய தருவினைப் பணிந்து யர்ந்திடு
தேங்கமழ் நறும்புனற் றீர்தத மூழ்கியே
யாங்கமர் தருவணி நிழல கந்தனில். (ங)

சீரணி தாம்பிரத் திலகி வாய்ந்திடு
பூரண கும்பம்வித் துருமம் பொற்புறும்
வாரணி வனமுலை மடந்தை யாதியாய்த்
தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம். (ச)

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாங்குற
விரவிய பருவநீ ராடின் மேன்மைசூழ்
தரணியிற் சந்ததி விருத்தி யாநதனந்
திரமுறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவார். (ரு)

ஆதிமத் தியார்ச்சுன நாத னென்றதிற
சோதிசூ ழிலிங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம
பேதியா தன்புமேற பெருகப் போற்றுவோர்
மேதினி புரந்துபே ரின்ப மேவுவார் (சா)

வேறு.

விடம்படு வேதை தீர்த்திடுங் கலுழன் விளங்குமித தீர்த்தமீ தமுத, கடந்தனை வைத்து வயிந்திய நாதன கமலநாண் மலர்ப்பதம் பணிந்து, நடந்தன னெடுந்து வேகமாய வினதை நணணிய பயந் தனை நீக்கத், தடந்தனி லமுத மிருதலா லமுத தீர்த்தமென் றுரை த்தனர் தக்கோர். (எ)

மலக்குரம் பையைநித் தியமென நினைந்து மாநிலந் தனிற்பழி பாவங், கலக்குநீள கொடிய பாதகஞ் செய்யுங் காதகன் முதறபல தியோர், நிலக்குமி முன்ன மியற்றுமித் தீர்த்த முழுகிடி னீஙகுமெண் ணருஞ்சீர்க், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் வாழ்வார் குறைவில்பே ரின்பமேற் பெறுவார். (அ)

வேறு.

இருநிலந் தனிலுயி ரிறந்த யாகையை
யருமறை யவனெடுத் தழுந்தத் தோய்த்திட
வொருகணந் தாழ்ந்திடா துயிர்பெற் றுய்தலான்
மிருதசஞ் சீவன மெனவி ளம்பினர். (கூ)

நககசீர் பெறுதறு மாதஞ் சார்ந்தமுற்
பககற சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கமோ யொழிப்பரா வணியின் மேன்மையிற்
புக்கிடுஞ் சதுர்த்தியின் மூழ்கிற போம்விடம். (க0)

வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்துளோர் மகிழ மான்மியம்
விளங்கிய மிருதசஞ் சீவ னந்தனைக்
கிளந்தனன் சனார்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுளங்கனிந் திட வகுத் துரைத்தல் செயகுவேன். (கக)

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம்-கூகச.

சனார்த்தனச்சருக்கம்.

தேசுயர் காசிப கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசுர ரூன்மறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசும்வள புகழ்மிகும் வில்வ நல்வனம்
பேசுமூர் சனார்த்தன னென்று பேருளான். (க)

மருக்கமழ் வில்வநல் வனத்தில் வாழ்ந்துநா
ளிருகருநாள் வயதொரெண் பதினெ ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
வுருக்கமு மிரக்கமு முரைக்கற் பாலவோ. (௨)

இந்தமா நிலந்தனி லிருக்கும் யாவருஞ்
சிந்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செவ்வி வாய்ந்திடு
சுந்தர னெனப்பெய ரிட்டுத் தொல்புக
ழந்தண னருமறை யோதி வைத்தனன். (௩)

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வண்புகழ்
விளங்கிடு மந்தக ருறையும் வேதிய
ரிளங்கும ரர்கள்புடை சூழ வெய்தினன்
கிளர்ந்தெழு வனந்தனிற் கிருக நீங்கியே. (ச)

தொல்லைநான் மறையுணர் தூய வேதிய
னில்லறந் தனினித மியற்று மாகுதி
பலகநற சமிதமொடு பசுந்த ருப்பையு
மெல்லைகண் டொடித்தெறிந் தெடுகெகப் போந்தனன். (ரு)

நலம்பெறு கானகத திருந்த நற்பலா
சுலந்திடு சமித்தினை யொடிக்க வேதியன்
புலன்கலங் கிடமரப் பொந்தி னினறெழுந
திலங்குமுள் ளெயிறறராத் தீணடிற் றெனசெய்வான. (சா)

விடந்தலைக் கொண்டது புவியில் வீழ்ந்தனன்
றொடர்நதுவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைதத தவனபி தாவுட
னடந்தது பகர்நதுதம் மனையை நண்ணினர். (எ)

வாய்புலர்ந திரங்கியே மனைவி தன்னுடன்
சேய்கிடந் திடும்வனத் திற்சென் றெண்ணரி
தாய்மிகுந் திடுமருந் துயர மாழ்ந்துகண்
பாய்பெரும் புனல்பாந் தோடப் பார்த்தனன். (அ)

அந்திவான் பிறையணி யண்ண றன்பதஞ்
சிந்தைசெய் திருந்துபின் றேறி ஞனிவன்
முந்தைநா ளினிரு விழியை முன்னினு
ஞெந்திடக் குத்தலால் விளைந்த நோவென. (கூ)

சேருமிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
பாருளோா துயருறப் பாம்பின் வாயின்முட்
சாரும்வன் கொடுவிட மாகத தாக்கலா
லாருயி ரிறந்தன னெனவ றிந்தனன். (க0)

பண்ணிய பாவமீ தொழியும் பார்மிசை
வண்மைசேர் வயித்திய நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத தலந்தனி லென்று பூசுர
னுண்மையாய விளஙகிட வுற்று ணர்நதனன் (கக)

வேறு.

நிறைபுகழ வில்வ வனததினுக கடுதத நிருதிதன் றிசையினி னி லகண், டறைதரு குரோச மூனறினில விளஙகு மறபுத வயித்திய நாத, னுறைதருந் தானத திலகுமுத் தாததி னொருகுரோ சத்தின் முன் னுரைத்து, நறைகமழ்ந் தொளிரு மிருதசஞ் சீவ னாநதனை நண ணிட நயநதான். (கஉ)

இல்லற மியற்றும் பாரியின் வரமுன் னிறந்திடும் புதல்வனை யெடுத்தே, யொலலையிற் போந்த மறையவ னனைய வொளிர்நறும் புனறனை நோககித், தொலலைவல வினையால் வநதிடு காயஞ் சுசிபெ றத தோய்ந்துசெல குவனென், றல்லலகூா துயரத் துடன்முழு கினனுங் கடைந்தசே யுடலையுந் தோயததான். (கங)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறும்புன லுடலிற் பட்டவக் கணந்தனிற் புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுநதோ னெனவெழில் கொழிப்பத் தோற்றினன் றுயமா மறையோன், வெயில்விரித் தெழுந்த பரிதி யைக கண்ட விரைகமழ் தாமரை யெனநன், மயிலியன் மனைவி முக மலர்ந் திடததன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான். (கச)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சுன வண்ணல் சேவடிப
போதினைப பணிந்துளம் பொருந்து மன்பினாற்
கோதில்வண் டுறுதசெங் குவளை நாண்மலர்
வேதியன் சாததிவே னாரின் மேயினான. (கரு)

கல்விசோ புத்திரன கற்பு வாயந்தெழின்
மலருகா தலியுடன வரஙக ணல்கிடு
நலலசித தாமுத தீாதத நான்மறைச
செலவவே தியனவலஞ செயது மூழ்கினான (கசு)

வேறு.

மனாளுமூ வலஞ்செய் தருள்பழுத திருநத வயிததிய நாதனை வணஙகி, யனனையா யுலக மளித்திடுங் தைய லம்மைசெந தளிரடி பணிந்தே, பின்னுமப் பாஙக ருறைகட வுள்தம பிறங்குபொற றுளிணையேத்தி, நன்மைசோந திலகு கூவிள வனத்தி னனமறை வேதியன் போநதான். (கஎ)

வேறு.

அருந்திற னுலகினி லதிக வண்புகழ்
திருநதிய சனார்த்தனச் சருக்க நற்சிறப்
பிருந்தவா றென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சூலதீர்த் தத்தின் மானமியம். (கஅ)

சனார்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ககஉ.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கணிதநூல் பகுதத்துணாத நுங் கறபந்தோறு, நல்வளஞ்சேர் மகிமைநிறை வயித்திய நாத னலந்தருபூங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெலலேயினிற் சுவேதாரா க்க வனத்தின் மன்னி யிலகிடுமீ ரேழுலகி னினிய தாகிச, சொல லரிய புகழுநிறைந்த சூல தீர்த்தந் தூயவமு தெனவிளங்கிச் சூழு மாதோ. (க)

வேறு.

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிசுக் கிரனற் றெயவ
நித்திய வயித்திய நாத னீடிரட் சகனே ரம்பன்
கொத்தில கியவி ருககங் கூறிடின் வகுள மென்பா
சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் தருமாதம் விசேட மாகும். (உ)

கவின்கொள்வா னவர்க டார காசுரன பொருதும் போரிற
குவிந்துமோ கிதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனா குலவுஞ் சீவன
றவிர்ந்தனர் சிலர்க ளன்னோர் தமக்கருள் செய்வா னெண்ணி
நவின்றிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா னுதன். (ங)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்த்தம தாயிற் றென்றுந்
தனையொழிந் தோடாச் சூலை நோய்தவிர்ந திடுஞ்சா வாத
வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு
நினைவரு முத்தி நல்கு நிறைந்தநீ ராடின் மாதோ. (ச)

வேறு.

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புச் சொல்லிய
கோலமான் மியந்தனைக் கூறி னேனினிச்

சீலநல் கிடும்பெருஞ் சேட தீர்த்தமெக
காலமு நிறைபுகழ கருதிக் கூறுவேன (ரு)

சூலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஅஎ.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொருத்தமாஞ் சூல தீர்த்தப் புறத்தின்விற் கிடைதா னென்றின்
மருதநதுவின் றிசையிற சேட தீர்த்தம்வான் கஙகை மானு
முருககிளர்ந் திலகுந் தூய வொளிமிகு மிருடி யென்போன்
கருத்தமை தவஞ்செய் நன்மார்க கண்டேய முனிவ னுகும். (க)

சிறநதிடுஞ் சேடன் மேவுந் தெய்வமா மிதனைக காப்போன்
கறங்குதெண டிரைசு ருட்டிங் கடறனை யுடுத்த பார்மே
லறந்தழை கல்வி நல்க வமைநதிடு புதனே யாகும்
பிறங்கிய விருக்க மெனறும் பெருங்கடம் பென்பா மேலோர். (உ)

தோய்தயிர் நறுநெய் நென்மாச் சூழ்சருக் கரைதாம் பூல
மேய்நறுஞ் கிழைநல் லாடை யிலஙகுகம் பலநால் வேத
வாய்மையந் தணர்க்குத் தான மன்னுநீ ராடிச் செய்வோர்
காயபசி யதனுல் வாடா காசினி புரந்து வாழ்வார். (ஙு)

வேறு.

பரவிய சேட தீர்த்தநீர் முழுகிப் பரிந்துவெண் ணீற்றினை யணிநதே, யரவர சுகந்த மனுவினை யீரை யாயிர முருச்செபித் திடின்மேல், விரவிடு மநேக விதவிடக் கிரு மேவுகுன் மாதிநோய நீங்குந், தரணிகண் முழுதுங் கோன்முறை செலுத்தித் தகுதிசேர் புகழ்படைத் திடுவார். (ச)

வேறு.

துதிபெறுஞ் சேட தீர்த்தந் தொடுகட லுலகினை மீதின
வதிதருந் தநுவன மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தி மூழ்கி
னதிகபாக் கியங்க ளுண்டா மடுத்தபஞ் சமிநீ ராடி
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி நீடூழி காலம் வாழ்வார். (ரு)

நேத்திர மொருமூன் றுள்ள நின்மல னருளிச் செய்த
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெற் றுணர்ந்த தூயோர்
சூத்திரன் சாலை யன்னந் துய்த்திட லாகா தோங்குந்
தீர்த்தநீர் மூழ்கிற் றீருஞ் செய்யுமப் பாவந் தேய்ந்தே. (சு)

மனைவிதன் சேட முண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்சூத் திரனற் றன்ன சேடம் விதித்திடு சிராத்தச் சேடந்
தனைநுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீ ரதனின் மூழ்கி
னினைவினிற் காணு தோடி நீங்குமக் கணத்திற் றானே (எ)

கூறிடுஞ் சேட தீர்த்தங் கொடியபா தகங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிக்குஞ் சாந்தி ராயண விரத மெண்ணி
நூறுசெய் திடினுஞ் சேட நுகாபவந் தீரா தோங்கி
வீறுமப் பவமுந் தீர்க்கு மெனிலதற் கிணைவே றுண்டோ. (அ)

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி பாயக் காணு மனப்பய மதங்கொள் யானை
தனபுழைக் கரத்தாற் பற்றித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந் தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும். (கூ)

வேறு.

திருந்துவண் புகழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியந்தெ ரிந்த
பொருந்திடப் புகன்றே னிப்பாற் பொருவருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தே

யிருந்தவெண டிசையின மேனமை யிலகிய சருக்கந் தன்னை
யருந்தவ னுரைதத வண்மை யறிந்தன பகாவ னம்மா. (௧0)

சேடதீாததசசருககமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருததம்-௬௭௭.

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.

சிநதைகூா பலனசோ சிததா முதசசெழுந தீாத்தந தனனி
லிநதிரன றிசைமி லிந்திர தீர்ததந் ரிலகுந தென்பாற
சநததி தனைய ளிததுாத தமைழநதிடுஞ சருவ தீாததஞ
சுநதர மிகுகு மேலபாற சூழதரும பிஞக தீாததம். (௧)

வேறு.

அததிக் கொழிநத வடதிசையி லமரு ஞான தீாததமவளா
பததிப பிரத மெனுநதீாததம பரவி யிடும்பா வகனறிசையின்
முததி தீாதந நிருதியினின முறைமை பெறுமா ருதறிசையிற
சிததி தருமங களதீாததந் திருநது மமுத மெனததிகழும். (உ)

ஈச திசையிற றருவாச தீாதத மிலகி யிடுமிருநான
காசை யினுமித தருதீர்தத மகைமயுஞ சிததா முதமகிமை
பேச வெளிதோ விவைசகிருடி பெருமை பெறுநற சதக்கிருது
வாச மலாவா முயனகபிலன வளருங கநத வேண்மாதோ. (௩)

வேறு

வயிரவக் கடவு ணாநதி வானவன மாணி பததிரன்
செயிரொழித திலகும் வாயமை திகழ்பரா சரனுந தெயவ
முயிரினை யடிமை கொள்ள வுரியவன் வயித்திய நாதன்
றயிரிய வனந்தன் காவற் பாலக னென்ப தக்கோர். (௪)

மலர்சுவே தார்க்க மனனி வளாநதிடு விருகக மாமிந
நலமிகு தீாதத மூழகி நாணமறை யவாகருத தானந
திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெற் றிடவே செய்வோர்
பலன்றனை யெணணி யாவா பகுததறிந துரைபபா பாாமேல (௫)

வேறு.

ஆரும் பிதிர்கக ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பககரு
சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிசோ
சாரு மகர சஙகராநதி தகுமா வணிமா தபபிறப்புப்
பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரணடும் பலனசோ தினமாகும (௬)

எழிலசோ தீர்த்த முழுகினரெண சிததி பெறுவா வசுக்களெணம
ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறககிக் காம தேனுவினை
விழிநீர் ததும்பப் பிடித்திழுதத மிகுதோ டததின் ஞெடகொழியும
வழிவா னவாதங் குரவனருள் வாககா லுணர்நது போநதனரால. (எ)

போநத வசுகக ளெணமரும்ப் புனித தீர்தத மெட்டினும்போ
யாழ்ந்து முழுகு மககணமுன் னடுதத பாவம விடககணடாா
சாந்தங் கமழு நறுஙகூந்தற் றையல பாகன் றருளின்மல
ரேந்தி யிறைஞ்சிக காதலுட னினிய துதிபற பலசெய்தாா. (அ)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவருநன்
னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைநத தீர்த்த மிதின்முன்னம
வாசம் புரிகா ரணமதனல் வழங்கு மவர்பே ரிஃதனறித்
தேசமுழுதும் வசுக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.

வேறு.

வண்மைசே ரெண்டிசை மகிமை கூறிய
வுண்மையாஞ் சருக்கமீன் டெடுத்து ரைத்தனன்

விண்ணுலகாளுமிந் திரனை மேலொரா
ணண்ணுசா பந்தவிர்ந் திடுந லனசொல்வேன். (௪௦)

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௫௭.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்தி ரனொரு வாசமா முனியிடுஞ் சாபம
வந்து வானுல கந்தனை நீங்கிமண் ணுலகிற
சந்த நாண்மலர்ப் பொழிலபுடை சூழ்தல மெங்குஞ்
சிந்தை வெந்துயா கூர்ந்திடத் திரிந்தனன மாதோ. (௧)

ஒருத லத்தினுந் தீர்ந்திடக் கண்டில னரிய
குருவ னுக்கிர கஞ்செய வுளங்குளிர்ந் தெழுந்து
மரும லாபபொழில் சூழ்ந்திடும வயித்திய நாத
னருமை யாம்பெருந் தலந்தனை யடுத்தன னம்மா. (௨)

அடுத்த வாயிரங் கண்ணினுக் கரியபே ரினபக்
கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குணதிசை யதனி
லெடுத்து ரைத்திடு மியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
விடுதொ ழிந்தது விளைந்தது மயிர்ப்புள கிதமே (௩)

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு மாகமா மாதந
தனனின் மூழ்கியே சாபநீங் கிசசத மகவான்
பினனா மண்டல மொன்றெழுத் தைந்தையும் பிரியா
துனனி யேயருஞ் செபம்புரிந் துறைந்தனன் மாதோ. (௪)

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வணங்கியன்னோ னனையதீரத், துத்தாதிக் கினைநோக்கி யுறைந்துசெபம் புரியுமிடத்

துமையோர் பாக, னெத்திசையும் புகழ்வயித்திய நாதனெழுந் தரு
ளிமனத் தெண்ணு நின்ற, வுத்தமநல் வரமளித்து மளிப்பனெனக
கருணைபுரிந் துரைத்தல செயதான. (ரு)

ஐயனுரைத் திமெழுத வாசகத்தை யுணர்ந்துமல ரடிமேற் ருழ்
ந்து, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயான் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில, வெய்யவசு ரரைவெல்லும் விறலவரமும் யான்விரும்
பி முழுகுந் தானம், வையகமிந் திரதீர்த்த மெனவழங்கும் வரமு
மகிழ்ந் தருள்செய யென்ருன். (சு)

அடியேன்மற றருசசனைசெய யைஙகரனறன் கமலமல ரடி
யை வாழ்த்திப், படிமேவுந் துவாரபா லகாதம்மைப பணிந்துபுகுந
துனது பாத, முடியாலவந் தனைசெய்வோர மொழியரும்பூ ரணபல
மு முதனமை யாக, மிடிதீரப பெறலவேணடும் விரும்பாதிட் பலம
பெறவே வேணடு மெனருன். (எ)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றத, தண்டளிரகற் பகநறுந்தா ரணிந்திலகு மகபதிதான சா
ற்று மாற்றங, கண்டிறைவன கருணையினு லவையனைத்து மளித்த
னன்பின் காதல் கூாந்தே, யணடருல கத்தணைந்து பகைவரைவென
றரசாட்சி புரிந்தா னம்மா. (அ)

வேறு.

உநதிநீரக் கருங்கட லுடுத்த பாரமிசை
யிந்திரன சாபநீங் கியச ருக்கமென்
சிந்தையி லமைந்தன தெரிந்து கூறினேன
வந்தனர் வாசன்மான் மியமவ குபபன்மேல். (கூ)

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூகூகூ.

துருவாசர்பிராந்திதீர்ந்தசருக்கம்.

ஆதலினிந திரதீர்த்த மெனவகில முரைததிமேற் றவனைச் சேறி, யேதமிகக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாசமுனி யிலகு மஞ்சொற், பேதமுற வேசிததப் பிராநதியா யினனதனுற பிறைசேர் வேணி, நாதனுறை தலநதோறும போந்துபுகழ் சோவயிததிய நாதஞ் சார்ந் தான (க)

இசைநிறையு மகிமைபடைத திலகுசிதநதா முததீர்ததந் தனிலீ சான, திசையதனின் மூழ்கியே றினனபிடித்த பிராநதிதான றீர்ந்த தறமு, வசைவிலருந் தவமபுரியுந் துருவாச தீாததமென வகில மெ ஙந்து, நசைபெருகு மகிழ்ச்சிமிக வுரைத்தனர்மற் றஃதனைதது நல்கு மாதோ. (உ)

கருத்தமைநது காதல்கூர்ந திலகுசித்தா முததீர்த்தக் கரைமே லாறு, கிருததிகைபபெண் ணிருந்தனாமற றவாகளறு வருஙகிளர் பூம் புனலின் மூழகித, திருததமிகு மனையசித்தா முகதீர்ததந தனி லாறு தீர்ததந் தங்கள, பொருத்தமுறும் பெயரதனுற புகழபெறவே யமைததுவளா மகிழ்சசி பூததாா. (ங)

கன்னனறங் குதலைமொழிக் கார்த்திகைமா தர்களமைத்துக் கவினுந் தீாத்தந், தன்னின்முழு கினரிட்ட காமியம்பெற றிருப்ப ரது தனைக்கண் டோருஞ், செங்நெல்வயல் வளந்தருபார் முழுது மொரு குடைநிழற்றிச் செங்கோ லோச்சி, மனறுபுக ழரசாட்சி செலுத்திநீ டுழிநாள் வாழ்வர் மாதோ. (ச)

வேறு.

வண்மைசேர்ந் திடுந்துரு வாச மாதவ
னண்ணிய பிராந்திதீர்ந் ததுக வின்றன

னண்ணலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்
லுண்மையை யினியெடுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (ரு)

திருவாசாபிராந்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஎக.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான
மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூரும் வயித்திய நாத மென்னு
மெங்கணு யகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி
யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (க)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெய்வ மெழில்பெறு சங்கர னிதனை, நலமிகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல நாயக னத்திர தேவன், பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ பானிறை கஞ்சபாத திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி னென்றுகோ டியதாம். (உ)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் றிருவுளத் தெண்ணி யோங்கொளி வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி * சர காண்டமா வனத்தி, னெல்லையி லண்ணோர்க் களித்ததின் மிகுந் தே யிருந்திடு மிருத்திகை யதனை. (ங)

சீரண மாகி யவர்புவி விழுந்து சிதைந்திடு மங்கமியா வையுஞ் சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலச்,

* சரகாண்டம் - நாணறகூட்டம்.

தோணி முனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை
வைத, தாரணி யண்ணல சேர்த்தலா லதனபே ரங்கசந தானமென
றுரைததார். (௪)

இனையநற் றீர்த்த மிருத்திகை யெடுத்தே யெழிலபெறத் திரட்
டிவைத ததனை, வினைகடாங் கிடவே விரும்பின ரருநதின் மிகும்
பெரு வியாதியே முதலா, மனையநோய் நீங்கு மஃதலாற தீரா வினை
யெலா மககணந தீருஞ, சினவிடைப் பெருமான றிருவடி சேர்நது
திருந்துபே ரின்பமுற றிருப்பார. (௫)

சித்திபெற் றிடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழதிருச் சாந்தி
லொன் றதனைப், பததியில் லாத படிறருக களிததோர் பாழ்நர கத
திடை வீழ்வார், குத்திரம பேசி யிகழ்பவா கொடிய நரகினி லழுந்
துவர் குளிகை, முததியைப் பினன ரளிததிடும போக முழுவது
முன்னளித திடுமே. (௬)

புதல்வரைப் பெருத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தநீர்
முழுகி, யுதவிசெய் திருசசாந துணைடையைக கரைததே யுண்மை
யா யருந்திடி னலல, பதமுத வனேக பாககியம பெருகும் பரிவுறு
புதலவரைப் பெறுவாா, கதமிகு பகையை வெல்லுவர் குளிகை கை
யினி லிருந்திடி னம்மா. (௭)

உறுபய ஞன குளிகையைக கடல்சூ ழுலகினில் வாழ்பவ ரரு
ந்தின், வறுமைதீர்ந திடுந்துன் னிமிததமாங கனவும் வாய்ந்திடும்
வலியவே தாளங், குறுகியே நடுங்கி யோடிடுங் கொடிய சூனியங்
குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே ரின்பப்பேறுமேற்
பெறுகுவர் மாதோ. (௮)

கொங்குலா வியபூங் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந் திடிற் றீர்கக, மஙகலி யத்தைப் பெறுவாபன னிரண்டு வாரம தருந் திடிற பெருரோ, யிஙகினி யிருக்கு மிடமில்லை யென்றே யெழுந்தூதா ளடசகுழுப் பிணிநீத், தஙகையி லதனை யைநதின மெடுததே யருந திடி னனைதனையும் பெறுவார் (க)

இனபமே யளிக்கு மிடபநன் மாதத் தெழினமிகு பருவநீ ராடி, மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலாத் தாளினை வணங்கி, யன்பொடு தியோ தனஙவே தனஞ்செய் தவரரு வினையெலாந தீா நதே, நனபுகழ மிகுமங கலம்பெறு குவர்மே னண்ணுவா கயிலை மால் வரையை. (௰)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ மேதகு தினம்பல முழுகி, யேதமுற் றிருந்து சிதைந்திடு மஙகத துடனெழுந் தெணணரும் புக ழ்சேர், சிதநீ ராடி வயித்திய நாதன் றிருவடி வணங்கியொன் பது நாட், காதல்கூர்ந தருச்சித தங்கமவாயந இலஙிக் கவினுறக் களித தன மன்றே. (கக)

சீதவான் புனல்சூ ழுங்கசந் தான தீர்த்ததீ ரந்தனி லுள்ளங், காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூங் காமிக வைத்தவா மறை யோர்க், காதர வாகு மன்னசத் திரம்வா ழுகரமன் புடனமைத் தளி ததோ, ரேதநீங் கிடவே யெண்ணில்பல கோடி குலங்களை யேற்றுவ ரெளிதின். (கஉ)

வேறு.

செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் செறிந்திடு பாவநீக் கிடுதல், லங்கசந் தான தீர்த்தநன் மகிமை யறிந்தன புகன்றன னி

ப்பார, பொங்கிய வெழிலசோங் திடுசிவ தன்மன் பொருந்திய பிரம ராட் சசுதா, னீங்கொழிந் தோடு மானமிய மதனை யெடுத்துரை செயகுவன் மாதோ. (கரு)

அங்கசந்தானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூஅச.

சிவதன்மன்பிரமராட்சசுநீங்குசருக்கம்.

அங்கசந் தான தீரத்தமுன னினரு மளவிலா வின்பமே பெறு வா, ரிங்கிதன் மகிமை தனிலொரு கதையா னிசைந்திட வியம்புவன் கேண்மின், றங்குபூ ருவத்தின வயித்திய நாத தலந்தனிற் பிறந்த வன் றரைமேற், பொங்குமா மறையோ தியபரத துவாசன புகழ பெறு கோத்திரத் துதித்தோன். (க)

அகலிடந் தனிறகுழந் திலகுமா சார மனைததையு மறிந்தவ னன்றிச், சகலசாத திரமுந் தெரிந்தவ னெழுதாச் சதுர்மறை முழு துணர் பெரியோன், புகலுவ ரவனபோ சுமதியென றனனேனை பொருந்தும்வை சாகமா தனுசோ, பகலினி னிரவி னிருளகடிந் திலகு பருவநாட் பரிவுகூர்ந் தெழுந்தான். (உ)

இலகவே தியன்மே லங்கசந் தான தீர்த்தநீ ராடியே வெளளி, லிலகுமூ லத்தி லிங்தெழுந் தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திரு நதா, னலகைபோற பிரம விரட்சசு நுகர வடுத்தலி னச்சமுற் றன னே, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைததா னனைந்ததம் முனி யுட லமமா (௩)

அக்கணம் பிரம முனியுட னீங்கி யணிமணிக் குண்டலங் கிரீட, மிக்கநன் மணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தநல் லா

டை, திக்கெலாம விளங்குந திவ்விய தேக மிசைதிகழ்ந் தொளிசெ
யச சேணிற, புகழிளம் பரிதி யெனவிமா னதநிற பொறபுறத் தோ
னறினன மாதோ. (ச)

அருமறை யுணாந்த சுமதிமா மறையோ னதிசய மிதுதவிா்ந
துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலாமுக நோககிநீ
யாா்இன, பொருவரு குலம்யா தெவவுழை யிருந்து போநதனை
போககரும பாவம் பெருஇடப் பிரம ரடசசா மாறும் பிரிந்தொழிந
ததும்பக ரென்றான். (ரு)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற
புகழ்பெறு பூசுரா குலதநிற் போந்துளே
னிகழ்பெயா வளாசிவ தனம னெனறுதா
னிகழ்செயா துலகுளோா ரெடுதது கூறுவாா். (சு)

சிநதைவே றுகியே திரிந்து நானமறை
யந்தணா செயகட னனைததும் விட்டியா
னிநதனை பேசிநன் னெறியொ ழித்தனன்
வநதனை செயசிவ பூசை மாறினேன. (எ)

வினைவச மென்கொலோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்சி ரணம தாகியே
யனைவரு மிறநதன ரரிய கறபுள
மனைவியு மிறநதனண் மண்ணி ழந்தனன். (அ)

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
னருந்தன மனைத்தையு மபக ரித்தன
னிருநததி லொழிந்தன யாவுஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துநள் ளிரவினிற் கொண்டு போயினார். (கூ)

எள்ளின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந
தள்ளின ருரினிற றலைமை பூண்டவா
வெள்ளிடி விழுந்தியா னிறந்து வெந்நர
குள்ளன வொழிந்திடா தழுந்தி யூறினேன். (௧௦)

வேறு.

எண்ணருங கால நரகினிற கிடநதே யேறினன் கரையினமே லதன்பின, மண்ணினிற பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழுநாட் சிவநிசி யதனி, லண்ணலகனி மணிமா லிகையினை மறையோாக கபுந்திபூ ருவமதா யளிதத, புண்ணியப் பலனு லினையதீ ரத்திற போநதுனை பிடிததிட நினறேன. (௧௧)

தீாத்தநீ ரளித தெளிததலா லிலகு திவ்விய தேகம்யான பெறறேற, ஞர்ததிநீங கினனின னருடகிட ஞனே லையனற சிவகணங் குழும்ப, பார்ததுநின் றனரென வரவினை வெளளிப பருப்பதஞ செலகுவ னென்முன், வோர்ததிடா தமபொற கவரிஈா லசைததாா விண்ணவா பூமழை பொழிநதாா. (௧உ)

தெண்ணிலாத தவழுந் திருமலை யன்ஞென் சோாந்தபின் றிருந்தும்வான் புகழ்சூழ, மண்ணுல கதனிற சுமதிமா மறையோன வளங்கெழு தீர்ததமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல பெருகிட வுரைததா னுயர்செழுந் தீாத்தநீா கண்டோா, ரெண்ணில்பல் யாகப் பலன்பெறு குவாமே லெழுநதுமூழ னோ்பல னெனிதோ. (௧௩)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைந் தோடித்
திரித ரச்செயும் பிரமராட் சசுசிவ தன்மன

பிரியு மான்மியச் சருக்கமீன முரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நற்றிருச சாந்துண்டை யுண்மைமே லுரைப்பேன்.(கச)

சிவதனமனபிரமராடசசுநீவகுசருககமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம் - ருகஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்முறைமை கூறியசருக்கம்.

இலகுசந் தினத்தில வலருசெய்து முழுகி யெழில்கொளவெ ண்ணீறணிந தெழுதா, நலமிகும வேத முழக்கொலி திகழ நலங கொளவாத தியமெழுந தியம்ப, வலகிலா மகிமை யஙகசந் தானத தடத்தமை மிருத்திகை யெடுத்தே, திலகபாத திரத்தில வைத்து மேலையன திருத்தமாஞ் சநநிதி யதனில. (க)

எழிலபெற வனைய பாத்திரந் தனைவைத் திலகுமைந் தெழுத தையுச சரிதசே, யொழிவிலோா பதினொ யிரமுருச் செபஞ்செய் தொளிமிகு விபூதிகுண் டத்திற், பொழிதரும் விபூதி யெடுத்ததிற சேர்த்துப் புணணிய தீர்த்தநீர் வார்தது, விழிமகிழ் திருச்சாந் துண்டைசெய் தமைத்தாண் மீதுசாற் றுவதுால விதியாம். (உ)

உததம வுருக்கொண் டிருந்திடு முமைதன் னொளிமல ரடிதனி ற் சாததி, வைததிடு திருச்சாந துணடையை யெடுதது மரத்தினூற் செய்தபெட் டியினைச், சுத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதிமேற சுபதினந் தனிலதை யெடுததுப, பததிமீ தூரு மன்பர்கட் களிததாற பலித்திடும் போகமுத் தியுந்தான். (ந)

உரமிகுங் குனமங் காசநோய் பெருநோ யோங்கிமே லிடுஞ் சனி வாதம், பரவும்வெண குட்டஞ் சுரந்தலை வலிநீ ரிழிவுபா ரிகுந்

தெழும் பிளவை, விரவிடுந் தீரா வினையெலாந் தீரு மிக்கபே ரின
பமு மளிக்குங், கரமதிற் றிருச்சாந் துண்டையை யெடுத்துக் கனி
வுட னருந்தினாக் கன்றே. (௪)

எண்ணிடு நியம மின்றியே குளிகை யெடுத்தருந் தினார்க்கெ
லாம் பலித்த, முண்மைபா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு
முடலபுள கிதமா, நண்ணும்வே தாளம வநசனு காது நலமிகு சித
தியுண் டாகு, மண்ணலார் திருச்சாந் துண்டையை நியம மாகவே
யருந்தினா தமக்கே. (௫)

தேசுறு குளிகை மகிமையை முழுதுஞ் செப்புதற் கரிதரி தெ
வாகரும், வீசுமவண் புகழ்சே ரங்கசந் தான வைபவம் வியாசர்தன
னிடத்தி, லாசுதீர்ந் திடயா னுணர்ந்தன னதனைப் ரவணியிற் புகன
றவர் கேட்போர், ரீசுர னெனவே மானமழுக் காள கன்றடமுக் கண்
ணுமெய் துவரே. (௬)

வேறு

கொழித்திடு மகிமை வாய்ந்த குலவிய திருச்சாந் துண்டை
வழிச்சிறப் பெடுத்துச் சொல்லுஞ் சருக்கமீண் டுரைத்தேன் மாருச
செழிப்புறு சரகாண் டத்திற் றிருவவ தாரஞ் செய்யு
மெழிற்றிருச் சருக்கந் தன்னை யினியுரை செய்கு வேனே (௭)

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௭௦௫

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குழைத்துவிண் படருங் கோடுசூழ் தருக்கள் குலவிய நைமி
சா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவம்புரி முனிவ ரிருந்திடு நாப்

பணி னிலகித், தழைத்தகண் டிகைவெண் ணீறவெருளி நிறைந்த சவு
னக முனிவர னெழிலசே, ருழைக்கரத தண்ண லுரைததிடு புராண
முணர்முனி வனோதவொழு துலரததான். (க)

அயயகே ளெமககுச சிவபெரு மான்றன் னருள்புரி சரிதமாத
தொகுத்தே, யுயயுமா றுரைத்த காதையில வயிதிதிய நாதனென்
றுமையொரு பாகற, கெயதுகா ரணமு முலகமீன் றளித்தாட் கில
கும்வா லாமபிகை யெனும்போ, வையகந் தனனில் வநதகா ரண
மும் வகுத்துரை செய்யெனப் புகன்றுர் (உ)

அவவுரை செவிககின் னமுதமாய நிறைபே ரானநத மாகியே
நீங்காச், செவ்விவாய்ந் திருந்து தெளிநறாறு வுணர்நது திகழ்ந்திடு
சூதமா முனிவன், கவவைவெண் டிரைசூ ழுலகினுக் கிதமாயக கை
தனி லதிரக சியமா, யிவ்வகை யெடுதது வினவமுன் னியறறு புண்
ணிய மெனகொலோ வெனறே. (ங)

முனிவரை வியநது வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியமுழு
வதும்யா, னினிதறிந திலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவொளிர் தீர்தத
மற் றிதுமேற், புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென றறிந்துபூ தல
ததுள வனததிற், றனியிருந் தனேகந் தவம்புரிந திடினுஞ் சாற்றுத
லரிதரி தாமால. (ச)

தன்பெரு மகிமை தானறி யாத தற்பர மறிவனோ வறியே
னென்றனக் கமைந்தே யிருந்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெய்வே
னிதுதான், முன்பெருந் தவஞ்செய வியாசன தருளான் மொழிகுவ
னென்பதே யன்றி, யின்பவா ரிதியா மையன்மான் மியமா லயனு
மின் னமுமறிந திலரே. (ரு)

வேறு

பூரு வந்தனிற றாரகன் புரிநததண் டனையான்
மேரு நோயுய மெலிந்தனன் மகபதி விண்ணோர்
யாரு மோலமிட டெழுநதன ரிரசிதக கிரியைச்
சாரு முன்னரிற படிநதுயா சாறறரி தாமால (௬)

அனைய ருற்றிடு மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்மின்
புனையும் பொனனிதழக கொனறைவே ணியனபுகல பிறிதொன
றினையி லாதவ ரிருநதன ரிதற்குமுன் னசுர
னினைவ ருநதவம புரிநதுநீள் வரநிறை நாளின். (௭)

அணண றனவடி வனநதமென றறிநதிலன மனததி
னெண்ணி யேசிறு பிரமசா ரியைஙக ரிருநத
* வண்ண மறறவன் வாஙகின வரஙகளில வடிவா
கண்ணு தற்பிரான புதலவனைத தவிர்வது கருதான. (௮)

இறந்தி டாவரம் வாஙகின னெழுநதுபோர் புரிநதான்
மறஙகொள் கணணிஞன செமபஞ தியரன்றி வலிய
திறந்தி கழநதிடு படைததலை வாகளுடன் றேவா
புறங்கொ டுபபது கணடுபுன் னகைபுரிந தனனே (௯)

ஈது நிறகமற றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
ரூது சூழ்மலர்க குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பறபல நாட்புணர்ந துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருநதொரு சூழ்ச்சியெண ணினரால். (௧௦)

எணணும் வானவ ரங்கியங் கடவுளை யேத்தி
நண்ணு மெம்மனோ துயரம தொழிப்பது நாடி
யுண்ணி றைந்திடு காதலா னினையுணர்ந தனம்போயக்
கண்ணு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா ணுதியால். (௧௧)

* வணணம் - வடிவு.

அன்ன வேலையில வெளகியே யம்பிகை பிரிவா
ளின்ன வாறுசெய யெனறன ரென்செய்வா னெழுந்து
நிமை லனவரும வீரியம் விடுமுன நினமுன
பொனன வாளுசுணம ளைமுலைப் புறமபகன் றனளே (கஉ)

இதமு யிாககெலா மளிததிடு மிறையவ ளிணையில
கதமி குநதிடக கணசிவந தெரிகவின வாடும
வதன நோககியே வியோகநீ வரசசெயு மதனா
சிதநி றஙகொளும வீரியந் தாஙகெனச் சீறி. (கங)

அய்யன் கொணடிடுங கோபவெந நெருப்பினுக கஞசி
வெயய செநதழ லவனெடுத தனனுடல் வெதும்பி
யுய்யு மாறில னுகிவா னவர்சகுரை செய்தே
தூய்ய கங்கையில விடுததனன சூர்கிளை தடிய (கச)

திஙகண மூன்றினமேற சரவணத தொதுககின டிகமு
மங்கண மாநில மதுதனிற காவிரி வடபான்
மங்கு ரேய்பொழிற சூழ்சர காண்டததின் மன்னும்
பொங்கு * நூபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில. (கரு)

ஆரும் வண்புகழ்க் கஙககதா னெதுக்குமஞ் ஞானறிற்
சாரும் வெண்டிரை யாற்றனித தனிபிரிந் தம்மா
சீரு முநதிரு வுருவமோ ராறதாயத் திகழ்ந்தே
யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான (கசு)

ஏறு சீர்பெறுஞ் சிற்றுரு வாகியே யிருநத
வாறு மோாவடி வாகவக் காாத்திகை மாத
ருறு காதலிற காததன ருமையுட னமலன்
கூறு தறகருங கூடனமா நகர்குறித தெழுந்தான். (கஎ)

* நூபுரநதி - கொள்ளிடம்.

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பரந்து பாரிடஞ் சூழ்தரப் பல்லிய மொலிப்ப
வரந்த ருஞ்சர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தனமுலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள். (கஅ)

ஆரணம்முணரா தறிவரும் புராதன வடிவத
காரணா தனை யறிகிலேன சிலீமுகங் கறுத்துப்
பூரணகுட நிறைந்துமேற பொழிந்தெனத் தீம்பால
வாரணம்பயி லிவ்வுழை வருவதென னென்றே. (ககூ)

வேறு

பனிவரை யீன்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்து நாதன்
குனிசிலை நுதலாய் கேணின் குமரன்மூ விரண்டு பெண்க
ளினிதுகாத் திடவெ ழுஞ்சீர்ச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப பொறபுறத் தவழதல செய்தான். (உ0)

சாற்றருங் கொடிய ஞான தாரகா சுரனை வென்று
கூற்றினுக கிரைகொ டுப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாயச் சுரந்து தீம்பா லெழுந்தது குமர னுண்ண
வேறறடங் கண்ணாய் நலமென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழ்ந்த குழந்தையைக கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றூங்கித தனஞ்சுரந தொழுகு தீம்பா
லொளிர்நுத லளித்தா ளுச்சி மோந்தன ளுயுத்தந் தன்னிற்
பிணிதிவெம் பகைவா காட்டப் பிறங்கெழிற புயந்தை வநதாள். (உஉ)

இந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மானுந் தாரகன் வலிமை மாற்றுந்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் றன்னருள் பெறுமி னென்றாள். (உங)

வேறு.

பொன்னுலகந் தனிபுரக்கும புரந்தரன்விஞ் சையருரகர் பொ
ற்பு வாய்ந்த, கின்னராகந் தருவாமுனி வராமிடைந்து புடைசூழ
ந்து கிளாந்தி யார்கரு, முன்னைவனுக் குபதேசஞ் செயுமுருகன முள
ரிமலாப் பாதம போற்றி, மனனினரன் னையுமையன் வாவும்விடை
சனிலேறி மகிழ்ச்சி பூத்தாள் (உஅ)

வேறு.

தனனிக ரரிய மேன்மை தகுசர காண்டந் தன்னிற
சென்னியா றுள்ள நாதன திருவவ தாரஞ் செயபு
நன்மைசேர் சருககந் தன்னை நவின்றன னிப்பா லெனறு
மன்னிய சிறபபு வாய்ந்த வரம்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன். (உகூ)

திருவவதாரச்சருக்கமுற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம்-எகூ0

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொல்லை நான்மறை துதித்திடு மண்ணலுந் தூய
வலலி யங்குழ லுமையுமீ ராறுதிண் புயமுஞ்
செல்வ நான்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல ளுகிய குமரனைச் சிந்தைவைத் தெழுந்தார். (க)

அண்ணல் சிந்தனை செய்திட வளர்ந்தன
னெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நண்ணு மாயிடை யிருந்திடு நற்புகழ் படைத்த
புண்ணி யத்தலங் கண்டுமேற றென்றிசை போந்தான். (உ)

பொனனணி மாநதித தெனகரை பொறபுற விருநத
தன்னை நேரருந தலபபெரு மகிமைசாற றரிதான்
முன்னாீ யெனையு மயூரமாயப பூசைசெய முறையான
மன்னி யோஙகுமா யூரமா நகரென மாதோ. (ரு)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித தலததினி லுறைவோர்
வருபி றபபில ருருததிர ருவாமா ருது
பெருகு காவிரி யிடபதீாத தமபடி பெரியோ
ரருமை சாற்றரி திடபவா கனாகளா குவரே (சு)

என்று நாதனவாய மலர்ந்துரை செயதன னிரணடு
குன்றெ னத்திக ழிளமுலைக் கோமள வலலி
மன்றல சேர்மல ரெடுததுமா யூரநா யகனை
யன்று பூசைநன் னலம்பெறச செயதன ளம்மா (ரு)

புனித மாநதுலா மாதநாண் முப்பதும் பொன்னி
யினிய தீாததநீ ராடியெம் பிரானறனை யிறைஞ்சிப
பனிம லாக்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுநது
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கணடுள மகிழந்தாள். (சா)

அங்கண் மாநிலந துதிததிடு மஙகளாம் பிகையோா
பங்கி னுனபதங காாததிகைப பரிதிநா— பணிந்து
கொங்கு சோமல ராலருச் சனைசெயது குளிாநீ
ரெங்க ணும்பொழிந் திலகுமம் மாதமாங கிருநதாள். (எ)

கற்ப முறறது கண்டசா யாவன மிறைஞ்சி
வெற்ப ளித்திடு மன்னைவெண் காடனை வணஙகிப்
பொறபு வாய்ந்திடு பூந்தரா யன்னலைப போறறி
யற்க ளத்திறை யுடனருச் சுனநக ரணைநதாள். (அ)

மலர்நதி டுங்கமு நீர்நறு மலரினு லம்மை
யிலங்க ருச்சுன நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்து
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதனுண் மலர்த்தா
ளலங்கல் கொணடருச் சனைசெய்து மகிழந்தன ளம்மா. (கூ)

கொண்டல் சூழுமண் ணிப்படிக் கரையொடு குறுக்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வாரகுழ லாள்சுவே தார்ககநல் வனத்திற்
கெண்டை நீள்விழி மகிழ்ந்திடக் கிளர்நதுசூழ்ந் தனளே. (க0)

போது சூழ்குழற் கார்த்திகைப் பூங்கொடி மாதர்
பாது காததிட வளர்முரு கேசனைப பரவி
யோது மெய்பபுகழ வானவ ருடனபொரு தொழியா
வாது செய்திடு தாரகன றன்வலி மாற்றி. (கக)

புரந்த ரன்புகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பறபல வளித்துநீ வளர்நதிடு தலத்திற்
பரந்து வைகினர் நினைத்தவர் பாவநீங் கிடுவர்
கரங்கு வித்துனைக் காணபவர் கண்ணுத லாவார். (கஉ)

அட்ட சித்திய மாலயன் பதங்களு மன்றி
யிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டு வார்குழல் கனிவுகூர்ந் துரைசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகியே வாவிநண் ணுதலால். (கங)

திலக நல்குசித் தாமுதத் ததித்திடு கிருமி
யிலகு மேனைய யாவையு மிமையவ ராகி
யலகி லாதபே ரின்பமேற் பெறுமென வளித்தா
ளலனு யிர்க்கரு ளண்ணலு நல்வரங் கொடுத்தே. (கச)

அயிலி லங்கிடும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வெளகிடச் செயுமெழி லன்னையை வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர காண்டத்திற் கவினபெற விருந்தான் (கரு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்ந்துபொன் னுலகில வீறறிருந தெழில
பெற விளங்கும், வண்மைசோந் திலகு வரம்பெறு சருக்க வளமெ
டுத தியம்பின னிப்பாற், கண்ணகன புவியிற் றலப்பெரு மகிமை
காட்டிய சருக்கவாய் மையினை, யுணணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூரநிட
வறிந்த வாறெடுத துரைததல்செய் குவனுல். (கசு)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எசகூ.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழ்ந் திலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றோய்ந்திட
வாடக நகர்தனிற் போந்த ரும்பெறல்
வீடகங் கனிந்தருள் பிரானை வேண்டினுள். (க)

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தளிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைசூழ்
தருமமா நகருறை தரும நாயகன்
திருவடி யருச்சனை செய்து போற்றினுள். (உ)

கந்துக புரந்தனைக கண்ணுற றன்புடன்
சுந்தரப பசுபதி யீச னைததொழு
தெந்தையோங காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன சரணம் போறறினாள் (௩)

விருப்பமீ தூரவெற பரசி பொறபுறு
திருப்பனந தாளுறை சிவனை யேததியே
யிருட்பொலி கண்டனோ டெழுந்து சார்ந்தனள்
மருககமழ் பொழிறறிரு மஙக லககுடி. (௪)

பொறபுறு பூதவ னேசன பொன்னடி
நறபுது மலரசொரிந தேததி நலலெழில்
விறபுரை நுதலினாள விளங்கு கோடிகா
வறபுத வமலனை யடிப ணிந்தனள். (௫)

மாவடு வெனநலம் வாய்ந்த கண்ணினா
ளாவடு துறையுறை யண்ணலைத தொழு
தேவடுத திடுமிடை மருதி னெம்பிரான
பூவடி பொன்னடி பணிந்து போறறினாள். (௬)

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கள்சோ
மடந்தைபா கனைவலஞ் செய்து றைஞ்சிவண
டடர்ந்தபூம் பொழினமிகு திருவை யாறனைப்
படர்ந்தபே ரன்பினாற் பணிந்து போற்றினாள். (௭)

பாங்கர்சூழ் தலங்களும் பணிந்து பைந்தரு
வோங்கெழிற் றிரிசிர புரதது றைந்திடு
தேங்கமழ் கொன்றைவே ணியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினாள் வணங்கி நின்றனள். (௮)

திலகவா ணுதலதன் மேறசி றநதிடு
மலர்சொரி வனமகொள்வாட் போகக மாமலை
யிலகுமீம கோயநல்வெண் ணுவ லெமபிரா
னலமிகு பொன்னடி நயநது போற்றினான் (கூ)

பொன்னிமா நதியிரு புறதது சூழநது நிந
தனனைநே ரருளுசிவ தலஙகளா யாவையு
மன்னைபோர் தேததிமற றனேக மாந்தல்
மனனுதற பரனையும வணஙகிப போறறினார். (௪0)

இருவாதே டரியவெம பிரானி தநதருந
திருவிளை யாடலசெய கூடல சேரநதுள
முருகிட மலர்விழி மகிழ வொணணுதல
பெருகுகா தலிற்றலப் பெருமை யுனனினாள். (கக)

வேறு

வழிமதுக சமழும் பொன்னிதழக கொன்றை மலரணி வள்ள லொன் றுரைததான், கொழிதமிழ்க கூட லுரைந்துசுந் தரனுங் கோலம்யான் கொண்டினி திருபப, னெழில்கொழித திலகு மஙகயற் கண்ணி யிடததமர்ந் திநநகாப புரநதே, செழியர்கோ னரசு செலுத்தென வமமை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (கஉ)

கவினமிக வளர்கல் யாணநற கோலக் காட்சிகண டிமையவர் முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின் முழுகியே மகிழ்வார், செவிதனக் கமுதாய்த துதிதரு தலாத்திற் சேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற, குவிமுலை மாதர் மைநதர்கள் வணங்கிற் குலவுகா மியமிகப் பெறுவார். (கங)

ஈதலா தனைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தறுவினிற் பூமி
காதலன் வார மிரவிவா-ரத்திற கண்டுபோற் றினர்பல னெடுத்தே
யோதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாமெனக் கைக்கு
பூதலந் தன்னிற றலம்புக ழோங்கிப் பொற்புறுங் கூடல்கே தாரம்.

திகழ்திரு வானைக் காநிறை மகிமை சேர்திரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயித்திய நாதமிவ் வைந்துட் புண்ணிய நகரமாங் கூட
லகமகிழ் தருமக் கூடன்மா நகரி னதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்
மிகபர மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்று னெழுந்தது துந்துபி விண்மே

மலர்மழை வானோர் பொழிந்தன ரம்மை யையனு மகிழ்ந்து
றைந் ததன்பி, னலகில்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழவ மதிர்ந்திட வானோ ரேத்
தொலி கடலென முழங்க, நலமிகு கயிலை சார்ந்தரி சுமக்கு நவமணி
யாசனத் திருந்தார். (கசு)

வேறு.

கவின்பெறு முயர்தலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந டங்கிடக்
குவிந்தவந் தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினந்
தவிர்ந்திடாப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன். (கஎ)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எகஅ.

போர்புரிசருக்கம்.

இனைய வேலையிற் றாரகா சுரனெனுங் கொடியோ
னனைம லர்ப்பொழிற் கற்பக நாட்டுறை மகவான்
றனைவெ ருக்கொளத் தறுவனைத் தடுசேர மாரி
தனையில் வான்பொழிந் தெதிர்ந்தெனச் சொரிந்தெதிர்த் தனனே.

அளவி றந்திடு மசுரவெம் படையெழுந் தனேக
வளம லிந்திடும் பொன்னால கழித்தர மகளிர
களப குங்கும மணிசதிடு கொங்கையிற கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செயதலா லிரங்கிவாய் புலர்ந்தார். (உ)

சுந்த ரத்தறு வளைத்தழற கணைபல தொடுத்தா
னிந்தி ரன்வரு மசுரனமார் பிணிலிடு கவசஞ்
சிந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிறைமுகப் பகழி
பொந்து பட்டிடத துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (ங)

வேறு.

தத்துந்திரை யெறியுங்கட றனையொததிடு தியோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்தடு மாறிததிசை தோறுஞ்சுரர் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (ச)

வரமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புறு வானோர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ரமற்றனர் திகழ்மற்புய வலியக்
கரமற்றன ரலைமொய்ததிடு கடலிற்கிளை யானோர். (ரு)

குடலைக்கழு கொடுபேறபல கொடிபற்றி யெழுததே
கடலுக்கிடும் வலையொப்பிட வடருற்ற கறிதத
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருதிப்புனல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுறறிடு சிரமொய்த்தது முடுகி. (சு)

இத்தன்மைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
தத்தந்தலை வருமுற்றனர் சரமாரி பொழிகதார்
மொத்துந்திரை யெறியுங்கட லெனமூண்டெழு தியோர்
சித்தந்தடு மாறச்சுரர் தெய்வப்படை தொட்டார். (எ)

வாசவசமழ் தருநீழலில வாசஞுசெயு மிமையோர
பாசங்களை பிறைவாயதிகழ பாணங்கள விடுத்தார
ராசங்கயி லாவாயுத முசலங்க ளெடுத்தே
மோசஞுசெயு மசுரனாறலை வருமொயமபொ டெறிந்தார (௮)

சுராதொநத வயுததஞுசெயது தொடாதீயவா தமபா
லரமஙகைய ரிருகொஙகையும வழிகணபுன லதலப
பரசும்பல படையும்படு களமெஙகு மதிாநத
முரசஙகவிழ தரவறறது முனைவைததிடு துவசம (௯)

இர்தத்துட னிரதத்தலை வாகணமுடடின ரிலைவேல
கரபததிர மதஞுவிடு கவசததை யறுதசதே
யுரமுறறுறு கணைததொரு விடவிட்டனா புவிமேற
சிரமிறறுட லுருளபபொரு சிலைபறறி விழுந்தார். (௧௦)

புரவிப்படை யொடுபெறபல புரவியபடை பொருதி
யிரவிறறிரி தீயோருயி ரியமறகிளை யிடுமேற
பரவிக்கிரி தனையொதசெறும் படுமாமத கரிசக
கரவிறகர வனையோர்தலை காலாலிட றியதால். (௧௧)

தோலாவர மகிழ்வுறறுறு துயர்செயதிடு கொடியோன
காலாள்பரி கரிதேரிவை களுமற்றன கணடே
மேலாகிய துயரத்தொடு விண்ணோர்க ணடுங்க
வாலாலமெ ழுநதோடிடு மதுபோல நடந்தான். (௧௨)

வேறு.

மலர்தலை யுலகிற் றவம்பல புரிநது மந்திர வேள்விக ளியற்றி, யிலகுபுண் ணியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வானவ ருட னே, குலகிரி போலுந் தாரகன் பகைமேற் கொண்டுபோர்க் களங்

தனிற் சேனை, பலவிறந் ததனாற் சுகசிரன பாதம பணிந்துபற் பல துதி செயதான. (௧௩)

சிலைவளைத தனந்தங் கணைகளைத தொடுததுத திகழும்வினை ஞருருஞசியே வளாந்த, மலைகளைப பிடுஙகி யெறிநதுகோ ழரைமா மரஙகளை முறிததெதி ரெறிந்தா, கொலைபுரி யயிலவேல விடுததுவா னவாதங கொடுஞ்சம ரிறபல ரிறநதாா, சிலைகலங கினராய்க கணை யுட றுளைப்ப நினறனா சிலரெனப புகனறன. (௧௪)

உணவினைத தேடி விளிநதனா சிலாமற றுண்டுறு நா வேலைடி னா சிலாமே, லிணரெரி போயநத கணைணின ராகி யினறிடு தநதை யைத தாயைக, குணமிகு புதலவா மிததிரா தம்மைக கூவினா சிலாசில ரெனறே, இணைநொழு கிம்மவேற முருகன பினனு நினறி லை யெடுதெடுத துரைததான. (௧௫)

பனைததிடு பராரைத் தருவிறகுப் பலம்போ பதிநதிடல பற வைகட கிறகு, துணைதெழு கொஙகை மாதாகட குலகிற் றொலைலை நால கறபெனச் சொலலு, மணைததிடாக குழந்தைக கழுகைபுற பசுவிற் கரீசர்கட் கடாநதிடு படைமே, ரிணைததிட வரியா யிறநத தாற் படைமே லென்செய லாவதென் றிரங்தான். (௧௬)

பிருகுசஞ் சேவி மந்திரஞ் செபிததுப் பெரும்படைத் தலைவரை யெழுப்பி, யொருதனி யிரததம் புவிவிழி லசுர ரொனறுபல் கோ டியா யெழுந்து, பொருதிட வளித்தான வானவர் குழுமிப் புகழ்பெ று சரவணப் பொய்கை, வருமுரு கேசன் மலரடி போற்றி வந்தனை செய்தனர் வருப்பார். (௧௭)

வேறு

சீர்நி றைந்திடு தேவ ரசுரரும்
போர்பு ரிந்த சருக்கம் புகன்றனன்

சார்கொ டுந்திறற றாரகன் றன்சிரம்
பார்வி ளங்க விழுதல் பகாவன்மேல். (கஅ,

போர்புரிசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - எஅக.

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தரன் பொருதிற லிழந்தே, யற்பக னீங்காத் துயரமீ தூர வடர்பெருங் காற்றினா லடிபட், டிறறிடும் பராரை விருக்கமென் னரிதா யெங்க ணுங் கிடப்பது போன்று, பறபலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க. (க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானா ரபயங் கொடுத்தணி மணிமுடி சூடி, யேறுகத் தருளு மையன தருளா லிலங்குசே னாபதி யாகிக், கூறுபல் கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே றனேகங் கணைதொடுத் திலகும் வேற்கிரை கொடுப்பனென் றெழுந்தான். (உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழியவா னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமசை பசும்பொன் குலவிய மங்கல நாணன், னலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ நவிலுமெ ண் டிசைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் றிருநோக் களித்திடும் பணிசெய வன்றே. (ங)

அனற்பொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் படைபல சூழத், தனக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமாந் திருந்திடு தார

கன் மருங்கிற், சினத்துமுப் புரத்தை யெரித்தவெம் பெருமா னளி ததிடு தெய்வநா யகனறன், வனபபுறும் வெற்றிக் கொடியொடும வந்து வலன்றரும் பாசறை வதிநதான். (௪)

இததகினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிய புகும் பொழுதிற், கதத்தொடு சிவநத கணணின ளுகிக் காரணம் யாதென வினவ, மதபபெருவ கொடிய செம்பனு முதன்மை மநதிரி சங்கரன் சுதனற, பததினை வானோக களிததிட வேணடிப் படை யெடுத் தனனெனப் பகர்ந்தான். (௫)

கணபபொழு தேனுந தாழ்த்திடத் தகாது கருதுதி நின்னுயி ருண்டு, நிணததினை யெயிற்றிற் கிரையிடுங் கால நேர்நதெதிர் நின்றன னென்றே, வணக்கமோ டினைய மாறறமு முரைத்தான வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில கொடிய னேறினன் கவச மிட்டுவில் லெடுததன னெதிர்ததே. (௬)

அந்தரத் தமரா சூழந்திட நிறை வையன்மேல் வைந்துனைப் பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வான்படை யெடுத்தான் றேவர்தங் கோ மக னுன, விந்திர னுடனே செமபன்வந் தெதிர்ததா னிலகிய தனஞ் சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றெமபன்வா லெயிற்றுக் கயிட பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (௭)

நிருதிதன் னுடனே முரனுடற் றினன்முன் னின்றிடும் வருண னே டெழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணைபல தொடுத்தனன் சரபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன் புகன்றிடு குபேரனே டெதிர்த்தான், சுருதியாய்க் கிடுமீ சானன் முன வெகுளி சூழ்சுர தெற்பன்மிற் குனிததான். (௮)

ஓதரும் புகழ்மேன மண்டலக கிறைமுன ஞற்றனன் காலக
ணிலகு, பாதலத ததிபன் றன்னுடன் கால நேமிபற பலபடை தொ
டுத்தான், காதக ரூன சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணக்கிலாக்
கொடிய, பாதக மிகுந்த சணடனீள் சுசண்டன பாரயிற் றனிததனி
குனித்தார (௯)

தூசரன முதலா மெழுவாகள சூலங் தோமர முதறபல படை
களை, வாசவ னீரே ழுலகினுக் கதிபா தஙகள்மேற் செருடுதசெதி
வளைத்தா, ரீசனார் புதலவன் புனனகை புரிந்தே யிவாகளைக கடற
கிரை கொடுததான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழவாயப் பிளந்
திதழ் கடிதசெதி ரெழுந்தான. (௧௦)

வேறு

அரனா மகனு கியவை யன்மலர்க
கரமீ திலெடுத தனன்விற் கடுநோ
சரமா ரிபொழிந் தனனன னவைதைத
தூரமூ டுருவிப புறமோ டியதே. (௧௧)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறவோ னருள்செம் மல்புயத்
தேவின் சிரமைந துபுதைத் திமையோர்
கோவின் குலிசத தையொடித தனனே. (௧௨)

சூலப் படைதோ மரமா கியெடுத
தேலக் குழல்பா கனெழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்விடுத் திருள்கூ
ராலத் தைநிகர்ப் படைர்ந் தனனால். (௧௩)

வேறு

மங்குன் மீது மறைநதுபின் வநதுவில்
றஙகை விற்குனித தாயிரம வெஙகணை
சங்க ரனபுதல வன்றட மாரபினிற
பொஙகு சோரி பொழிய விடுததனன. (௧௪)

மாயஞ செயது வலியவில் வாஙகியா
காய நின்று கணைக டொடுததனன்
சேயன பாகிய தேவா பதைததுயிா
சாய வேததரை மீதில விழுநதனர் (௧௫)

படைதத லைவர் பலரிறந தாரகளபோ
ரிடைகக ணினறயி ராவத மெணணிலஙே
ருடைபபெ ரும்வலி மாறியொ டுஙகியே
துடைபப ருநதுப ரத்தொடு சோாநததே. (௧௬)

வெய்யன ரேறொடு சாரதி வீழ்ந்திட
வையன வாளி தொடுததன னனனவன
கையி லேந்து சிலைவெங் கணையுடன
வைய மீது குதிததெதிா வநதனன். (௧௭)

தொல்லை நான்மறை தேடருந தூயவ
னலலை நேரசு ரனறுணை யஙகையில
வில்லை நாணுட னிற்றிட வெங்கணை
யொலலை விட்டுயிர் பார்மிசைத தள்ளினன் (௧௮)

இரகக நீத்த கொடியவ னெனனும்வல்
லரக்கன் வாளெடுத் தண்ணனமுன் வநதனன்
சிரக்கம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுநதிடக்
கரத்தி ரள்வலி காட்டி யுடற்றினன். (௧௯)

தரணி நின்று பொருதிடு தாரக
னுருமி ரண்டு பிளவுபட் டோதநீர்
பரவி யேறும் பரவை படிந்திட
வுரன ளித்த வயிறபடை யேவினான். (உ0)

வேறு.

எண்ணரிய விமையவர்தந் துயர நீங்க விந்திரனபொன் னுலகுபுரந் திடசசு வேத, வண்ணவயி ராவதமும் புகழசேர் சங்க மாநிதியும் வளர்பதும நிதியும் வாசத், தணமலர்ககற் பகதருவு மகிழசசிகூரத் தாரகா சுரனவதையாஞ் சருக்கஞ் சொனனே, னண்ணலசரீரிவாக் களித்த தூய வருமைமிகு சருக்கமே னுரைப்ப னம்மா. ()

தாரகாசுரசஙகாரசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-அ0உ.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

எண்ணில்வா னவர்தமக் கிரங்கி நோக்கிய
தண்ணளி மலாவிழிச சண்மு கப்பிரான்
வெண்ணிலாத் தவழந்திடும் வெள்ளி மாலவரை
யண்ணலை யகங்குளிர் தரநி னைந்துபின். (க)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் சூழ்ச்சி யையவந்
தடுத்ததஞ் ஞானமோ கிதர்க ளாகியே
படுத்தன ரிமையவர் பரவை மீதுயிர்
விடுத்துறழ் தாரகன் விழுந்த தோர்கிலார். (உ)

கமரிவ ரிவரென காடித் தேடுகற்
றமர்துணை யின்றியே தனிகி டந்திடு
மமரர்தம் மூர்ச்சையைத் தீர்ப்ப தம்மைபங்
கமர்கண லொழுருகண் ணுதலே யாகுமால். (௩)

என்றுநிச் சயஞ்செயதிவ வுலக மீதினில
வென்றிசோ காங்கே தாரம வேதம்வந்
தனறருச சனைசெயும வனமை யாறுடன
றுன்றுமவெண ணுவலசீா ரூழும் வாஞசியம். (௪)

இந்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழித்ததநல்
லந்திவெண பிறையணி யணண லாமகிழ்
சுந்தரத தலமெனத தணிபு ணர்நததன்
சிநதையி னினைநதெதிற செலகு வேனென (௫)

ஒருமொழி புகனறன னுலக மீதினிற்
குருபர னாகிய குமர நாயகற
கருமையொன் றெளிமையொன் றுவ துள்ளதோ
திருவிளை யாடலோ தெளித றோகிலேன். (௬)

எண்ணுமப் பொழுதச ரீரி வாயகெழுந
தண்ணனி திருவவ தாரஞ செயதிடும
புண்ணியத தலநதனிற போநது நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத துனனியே. (௭)

திருத்தமா நலனகொள்சித் தாமு தததடப்
பெருததகீ ரநதனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சோக்கமே லுரம்ப டைதகொளிர்
மருததுவின் மனுசசொலஞ் ஞான மாயந்திட. (௮)

கயிலைமால் வரைவளர் கணணு தறபிரா
னயிலிணை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பயில்பெரு மகிமைபற் பலப டைத்திடுஞ்
சயிலரோர் விடையுகைத் தவனிற் சார்குவன். (௯)

என்றவக் கணநதனி லிமய மீனறவ
டனறிருப் புதலவனுஞ் சண்மு கப்பிரா
னனறிசேர் வயித்திய நாதஞ் சார்நதெழு
மொன்றிய மனுவினை யுளத்தி லுன்னினை (கo)

ஆருயிர் நாயகன குறிப்ப றிநதுசூழ்
மாருதம் வானவர் துனப முறறுவன
பாருறு மவர்முதற் பலரை யுமமெடுத்த
தேருறை தீரததீ ரத்தி லெயதியே. (கக)

வாரமீ தவாதமைச் சோத்து வைத்தபின
னூரமு தானசித தாமு தபபுனற
சீரணி குமரவே டெளிதது ரைதத்னன
பூரணி புகழசிவ கவசந் தனனையே (கஉ)

அழுந்திய விண்ணவாக் கிரஙகி யன்புகூர்ந
தெழுந்துமுன் னிருடியா கயிலை யெய்தியே
கொழுநதுவெண பிறைபுனற் குலவும் வேணிய்ன
செழுநதனி ரிணையடி சேவித் தையகேள், (கங)

பொன்னுல கழிந்தது பொருந்தும் வானவா
மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பறபல
வின்னல்கூர் வியாதியுற் றனரெ ழுநதிட
வுன்னரு ளனறிவே றென்று காண்கிலேம. (கச)

என்றுநின் றிரந்தன ரபய மீந்தனன்
கொன்றைநாண் மலரணி யையன் கூறுமீ
தன்றியுங் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன
னின்றன ரருள்பெறுங் கால நேர்பெற. (கரு)

கயிலைநா யகனசிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
குயின்மொழி வரமிருத திகையுங் கொண்டுமேற்
றயிலபாத் திரநறசஞ் சீவி தன்னுடன
பயிலவயித் தியனெனப பரிந்தெ ழுந்தனன். (கசு)

வேறு.

எயதிவெகன ணீறு முத்திமண் டபகஙு விளவடி மிருததிகை யெடுத்துத், தூயமற றயிலந் தொட்டுமி ரளிக்குந் தூயசஞ் சீவியைப் பிழிந்து, கையினு லேபன பூசினன வானோர் கணப்பொழு தினிறபிரு சியற்றும், வெயயனோ யொழிந்து திவவிய தேகம் விளங்கவே யெழுநதன ரம்மா. (கஎ)

வேறு.

மிசகமயக குறுமோக வஞ்ஞானந் தீர்நதிமையோர் வேறு ருது
தக்கசரு வாஙகபூ ரணராகி யெழுந்துசயா பரனே போற்றி
செக்காவா னந்தனிலவந துதிசதசிறு பிறையணிநத செலவ போறறி
புக்கவிட முணடளிதத வருட்கடலே போறறியென வேத்தினரா

வேறு.

நண்ணும் பசுங்தே னொழுகிதழி நறுமா மணம்வீ சிடும்வேணி
யண்ண லளித்த வசரீரி வாக்கின மகிமை கூறினனுய்ந்
தெண்ண வரிய மேன்மையவர்ந் திலகு தேவ ருசசனைசெய்
யுண்மை யான சருக்கமான் மியமேல விளங்க வுரைசெய்வேன். ()

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அஉக.

தேவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வமரர்க ளடியேம் வாச
மலரினாற் பூசை செய்து மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
நலமிகு கருணை செய்ய நாதனே வேண்டு மென்று
ரிலகிய குமுத வாசகா லிறைவனன் றெனவ ளித்தான். (௧)

உத்தமன் பின்னு மன்னோர்க் கொருமொழி யளித்தல் செய்தா
னித்தலந் தன்னி னீங்கு மியற்றமுன் வினையால் வந்து
நித்தியம் விடாது காயுஞ் சுரமுறைச் சுரநி கழ்ந்து
பித்தமே லிடுஞ்சு ரம்வாய் பேசருஞ் சுரமும் பின்னா. (௨)

நுனியிய சன்னி வாதத் தோட்டேந் திரநோய் நீங்காச்
சென்னிநோய் சுவாச காசஞ் செவிநுதுணைக் குறும்பி மூலங்
குன்மநோய் சுவேதங் குட்டங் குலைவலி க்ஷயநோய் மேகம்
மன்னிய வக்குரிந் துன்பம் வடிசகுரீ ரிழிவு மன்றி (௩)

நகந்தனி லுறுநோய் தந்த நலிவுநோய் மாப்பை டைப்பு
மிகுந்துய ருறுநோய் பில்லி சூனிய வேதை கண்டோ
ரஞ்சிடுக கிடவே பேழ்வாய் இறந்திடு மலகை வந்து
புகுந்துசற் றிடுநோய் புள்ளூர் புகுந்திடிற் பயந்து போமே. (௪)

என்றெடுத் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணர்ந்து துள்ளுங்
கன்றுழை மழுத்த ரித்த கரமுமுக் கண்ணும் வெண்ணீ
றென்றிய மேனி வாய்ந்த வொளியுமன் புருக்கக் கண்டு
நின்றுபூ நீர்சொ ரிந்து நிமலனைப் பூசை செய்தார். (௫)

பக்குவ மான வன்னம் பழமிள நீர்பா னீய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்கர வணிந்த வண்ணற் கணிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவிண் ணவர்க ளாரா தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (௬)

வசந்தகா லத்தி லங்கு திருவிழாச் செய்து வானத்
திசைந்ததுந் துமிமு ழங்கப் பல்லிய மியம்ப மாத
ரசைந்துன் னடனஞ் செய்ய வணிகொடெனா மலயத் தென்ற
லுசந்திடும் வெப்ப மாற்றி யுறுபதஞ் செயவ மைத்தார். (எ)

தருப்பணங் கவரி தால விருந்தம்வெண் டரள மாலை
திருத்தமா முறைதொ டுத்துத் திகழ்ந்தவெண் குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிந் திலத்து மற்று முளவுப சாரஞ் செய்தே
விருப்புறு சீத ளஞ்சூழ மிகுபணி பலவுஞ் செய்தார். (அ)

வேறு

அருள்பழுத் திருந்த வைய னறுமதி பெற்று மேலாந்
தெருள்வலி யுளராய்த் தேவர் கோனமு மிமையோர் செவ்விப்
பொருண்மிகுந் தொளிர்த யங்கும் பொன்னுல கடைந்து சேர்ந்தே
யிருணிறத் தசுரர் செய்தீங் கினையொழித் திலகி னாரால். (கூ)

வேறு

இலகிய விரதந் தவம்பல புரிந்தே யெழில கரும்புகழ் நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சனை செய்திடு சருக்கப்
பலவள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா லருச்சனை செய்யுஞ் சருக்கமேற் கூறுவன் குறித்தே.

தேவரருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ. திருவிருத்தம் - அ௱க

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னிசை தொடுப்ப வணிகொள்பூந் தாது
றைத் தலரு, மஞ்சரி நெருங்குஞ் சோலையின் மருங்கு வள்ளவாயக
கமலநாண் மதுவார்ந், தெஞ்சலில் சுனைகள் பற்பல மல்க விறை

வறு மிலகுமம் பிறைகயும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ வெள்ளியங் கிரியிலவீற் றிருந்தார். " (க)

தெண்ணிலாத் தவழுஞ் சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன் சிவ கணங்க, ளெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக் கம்வைத் திழைத்த, வண்ண நல லெழிலவாயந் திருந்தவா சனத்தின மன்னிவீற் றிருக்கும்ப பொழுதி, னுண்ணிறை காத லுமையுடன முத்தி மண்டப மொளிசெயப போந்தான. (உ)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசை சார்ந்து, கிளாந்தபூ வலகிப செலநினை பொழுதிற கெழுமுதன னெழிலினை நோக்கி, யளந்திட வொண்ணநேர் மகளிரும் புருட ரைய கின் றனைநிகா சொலல, வளமபெறு மவரு மிலையென வியந்து மகிழ்ந்திரு மாநதனள வகுததாள. (௩)

அற்றைஞான் றையன மனைநாயனை புகழ்சே ரற்புக வடிவுள ராகி, ,நெற்றியிற கணனு நானகுதிண புயமு நீறணி மேனியு நீண்ட, கற்றைவார் சடையு நீலகண் டமுமான மழுவும்வாய்ந் திலி களத் திரமும், பெற்றவ ராகி யனேகர்கண ணுறஅுர் பெயவனே பார்த்ததி சயித்தாள். (௪)

திலகவா ணுதலாள் கண்ணினுக் கெதிர்பின் றேன்றினன் றிரு நதுநல் லெழில்கூர்ந், திலகிடு மிமய மால்வரை யளித்த விளங் கொடி யாரிவ ரென்று, ணிலமிசை வயித்திய நாதநற றலத்தி னெ ழிமுத மலரினுற் பூசை, நலமிகச் செய்த பேரென நவின்று னயந் தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (௫)

அண்ணலே யனைய தலத்தினைப் பூசை செயவரு ளென்றனை ளளித்தான், வண்ணவரா கூந்த லிலகுகோ மளவா லாம்பிகை யுரு வமாயந தொளிசே, ரெண்ணிலபன மணிவைத திழைநதபொன் விமானத் தேறின ளுருத்திர கணஙகள், விண்ணவ ரமா மக ளிர்க ளனேகர் மிடைந்திரு புறதது நிறைந்தார. (சு)

முழவொலி யாழி னிசையொலி வேத முழக்கொலி யமுதமூற் றிருக்குங், குழலொலி மணிமே கலையரம பையாபூங குயிற்குரற பாடலி னொலிமென், மழலைவாயப பசும்பொற சதஙகையி னொலி தா மரையடிச் சிலம்பொலி யெழுநது, தொழவரு மன்பர் துதித திடு மொலியெண டிசைதொறுஞ் சூழநதது தொடாநதே. (எ)

மரகத மயிலபொன் மலையினிற றஙகி வந்தென விமானத்திற போநது, விரவுமா னந்த வொளியுரு வாகி விளஙகுசே தாரமாந் தல ததிற, கரமலர் குவிதது நின்றுகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கனிநதுள முருக, வரவகங் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சனை புரிந்தன ளம்மை. (அ)

திங்கள்வா ணுதலவாய்ந் திலகுமம் பிகைவெண் டிரைநுரை யொடுசுழித் தோடுங, கங்கைசூழ் காசி மாநக ரதனிற் கவுண்மதம் பாயகடுஞ் சீறற, வெங்கரி யுரிவை போரததிடுங கருணை விசுவநா தனையருச சனைசெய, தங்கண்மா நிலததின மகிமைசேர் நைமி சாரணி யந்தனிற போந்தாள். (கூ)

கறபகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாப், பொற்புறும் வேளவி செய்தகத திருளைப போக்கிமெய்ஞ் ஞானசூ ரியன்போன், றற்புத வடிவம் வாய்ந்திருந திமைம் முனிவர ரனே

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழிலகொழித் திலகு மிறை வனை யருச்சனை செய்தாள். (௧௦)

குலவிய குருக்கேத் திரததினி தமாநத கொன்றைவே ணியன் றனை வணங்கி, யலகில்வண புகழ்சோ திருச்சயி லததி லஙகண னிணையடி பணிந்து, பலநதி வேத வாகிய மதனுற பரவிநீ ணதி பல கடந்து, நலமிகுந் திடுபொன் முகலிசூழ் மலைவா னண்ணுகா ளத்திவந் தனளால். (௧௧)

செம்பொன்மால் வரையின றெடுததிடுஞ் செல்வி திகழ்தணி மலைதனில் விளஙகு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளததி யையனைப் பூசைசெய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிசூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரனைநான் மலரா லெழில்பெற வருச்சனை செயதாள். (௧௨)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செயது வணங்கி யருள்கொழித் திருந்திடிம விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து கிளர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிபய மன்றுளே நடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத தாமரை மலர்ச் செங் கைகுவித் தருச்சனை செயதாள். (௧௩)

அள்ளிலை நெடுவேற் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று தென் றிசைசூழ், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகிற குலவுபொற் றோணிவீற் றிருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரீசனைச் செழுந்தேன் மல ரினு லருச்சனை செய்து, வெள்ளெருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு மிகுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (௧௪)

நறுமணக் கமழ்பூஞ் சோலையு நளின வாவியு நவமணி யிழை த்து, [illegible] ரொளிசூழ் விமானமும் விசும்பி னிணிலை யிலகுகோ

புரமு, மெழும்படைத தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதிலு மெழில கொழித திருக்குரால் வீதி, யுறுபெருஞ் செல்வ மாடமா ளிகையு முமையுள முருகிடப் பாரததாள. (கரு)

வேறு.

உளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருகசு வேளுரு ருயரெல்லை மருங்கினித் தெனவென் றனனி, யளபபரிய பரிசனஞ்சூழுந் திடவி மான மதினின்று மிறங்கிவளா வாலை யாகி, வளததினுட னிரு ந்தசித்தா முதகீ ராடி மனனுமொானி நீறணிந்து மணஙகு லாவி, விள ககமிகு குஙகுமரன் னுதலி னிட்டு மேகலைகண டிகைதரிதது விரை ந்து போந்தாள் (கசு)

வேறு.

பெற்றிமிகு சநதிரகாந் தத்ப ககடு பரநதபிரா காரஞ சூழ்ந்து, பொற்றொடியா லயமபுகுநது விளங்குபே ரானந்தப பொலிவு தோ ன்ற, நெற்றியிற்கண படைததிருநத நிமலன்வயித தியநாத னிணைத தாள் போற்றி, யுறறபெருங காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய வுன்னி னின்றாள். (கஎ)

நலன்செய்மணங் கமழ்தருமஞ சனநதயில மான்பால்வெண் டயிர்நல் வாசங், கலநதிடுகுங் குமஙகோரோ சனையிளநீர் கனிதேன் செங் கரும்பின் சாறு, டிலங்குசருக் கரைநறுநெய் யிளவெநநீ ரின்னமபி டேகத் துள்ள, நலங்குதிர வியதொடுசெந தனக்குழம்பு திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (கஅ)

ஒற்றுடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய்ந் திடுமாடை யுடு த்துத் தோண்மேல், பொற்பூண நூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரித்து மணிக் கலன்கள் பூட்டி, நற்போதி னொடுவில்வ நறுந்தொடைய

லலங்கரித்து கயந்து தூப, மெற்போன்று சுடருமணித தீபமெடுத் திலகுநிவே தனங்க ளெலலாம. (கக)

பறபலபொற் றளிகையினிற் பரிகதமைதது பெருந்தீப மெ டுத்துப் பாங்க, ருறறிலகு சோடசகல் லுபசாரத் துடன்பூசை யுரி மை யாக, விற்பொருவு நுதலுமையாள் செய்துவளா வேதவாக கியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத துதிசெய்தாண் முழு வொலிநான் மருங்கு மல்க (உ0)

வேறு.

ஐயன்வாய்த் திடுபே ரன்பினுற் செய்யு மருச்சனை யுவந்தெ ழில் கொழிக்கு, நெய்தவழ் கூநத லம்பிகைக் கிலகு நிததிய யௌ வன மளித்தா, னெய்துதற் கரிய விடதுபா கமுமீக தனனெழின் மகிழ்ச்சிகூாக் திருநது, வையகந் தன்னில வருமவர் விழையும் வரந் தர விளங்கின ளம்மா. (உக)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திட
வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மான்மியத்
துளவள முரைத்தன னுலகு ளோர்க்கரு
டெளிதரு திருவிழாச சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிததம்-அ௫௬.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புறுபூங் கமலமிசை யினிதுறையு நான்முகனிப் புவன மீதி னற்புகழ்பெற் றிடுவேத முதலெண்ணால் கருணவிது மினும் நன்

புற், றற்புதமா கியவயித்திய நாதமணிக்கைந் தெண்ணரிய வமரர் சூழப், பறபலபல் லியமுழங்க வையனிணை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மாதோ. (க)

வேறு.

ஆரணந் தேடிக் காணு வையனே போற்றி மூல
காரண போற்றி யுனனுங் கற்பனை கடந்தாய போற்றி
தாரணி தனனிற ரேனைருந் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வாரணி செம்பொற கொஙகை மங்கைதன பங்கா போற்றி. (உ)

வேறு.

பரிவுமிகப் பணிந்தினைய துதிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று, புரிகருணை யுனதுமலர்ப் பொனனடியை யருச்சனைசெய் துலகம் போற்றுந், திருவிழவு செயவென்றான் றெய்வநா யகன்றிருவாய் மலர்ந்து செம்பொன், விரிசிறகோ திமமூரும் வேதன்முகந் தனை நோக்கி விளம்ப லுற்றான். (௩)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மையையுணர்ந்து வணங்கி மேலோர், நிலைமையெனை யினையதோர் தலத்திலருச்சனைநியமம் புரிந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமுதலாற் றுதிசெய்து தகுதி யோங்கு, மிலைநெடுவேல் விழிகளிபப வரம்வாங்கி யெழுந்து மகிழ்ந் தியற்றும் பண்பால். (ச)

நின்மனததன் புறம்வரம்யா னெவ்வாறு தரத்தகுநீள் வெள்ளி வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுமிப் பொழுதுவிட்டு விடுவன்மகிழ்ந் தன்பர்க் கீந்த, நன்மைபெறும் வரந்தன்னைத் தள்ளியான் விடாதினையே னயந்து மாது, தன்மையியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச் செய்யத் தக்க தென்றான். (ரு)

வள்ளலினித் திடமினிய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் மன்னி யோங்கு, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிகையைப் பணிந்துதுதித்

தனனுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திமெவரம்யான் றருகுவன்கே ளென்றனள பூங கொனறை வாயந்த, வெளளாநதி புணிவயிததிய நாதனேயான பூசைசெயய விழைநதே னென்றுன. (கூ)

அனையவரந் தரத்தகுவ தன்றுநா னிதம்பூசை செய்த லானீ, நினையும்வர ந தருவனென வுரைத்தமொழி தவறுது நினக்கஃ தீந் தே, னனையவிழு மலரெடுத்தே நலனசேருந் திருவிழா ஞான்றி னையன், றனையிலகு மருசசனையான் செயவனிடை யூறுதவிர்ந துய் ய வென்றுள. (எ)

இடபவா கனக்காட்சி தருமைந்தாந் திருவிழா வினில் லங்கு, படவரவந் தரிததபிரான் றனைப்பூசை செயின்யாவும் பலிக்கு மைந்த, தொடர்வுபெறு சிவபூசை தூனதோ டமுநதீருந் தூயன் றன் னை, யுடலின்மயிர்ப புளகமுறத தரிசித்தோர் பலனெண்ணி யுரைப் பார் யாரே. (அ)

ஈனமுறு மானம்வரச் சிவபூசை பணணுகிற தில்லை யென்று ஞானநா யகனையுல குறுதிபெற நனனியமம புரிந்தேன் முன்ன மானதிஞல வருமைந்தாந் திருவிழா வினிறபூசை செயவே யுய்ந்த போனகமற றுளவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியாலென்றுள்

ஆயநறு மலரெடுத்தே யண்ணலிணை யடியிலருச் சனைசெய் போதிற், றூயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரொழுந்தீ பமுநிவே தனமுஞ் சூழ்ந்து, காயநில முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவப சாரம் யாவும், பாயும்விடை யண்ணலைந்தாந் திருவிமாக தரிசனஞ்செய் பலனு னிற்கும். (கம)

தக்கருருத் துரோகமுதற் சகலபா வமுந்தீருந் தன்வா யூறு, மிக்கநோ யழையயுமிழ்தல் வைதல்கோ பிததல்வே றுென்று பே சல், புக்கவா சைமிற்பூசா காலமதிற் புதல்வனைப்பா ராட்டுத் தோ

மகாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்

டன், திக்கிலைவிட் டோரனைமந்தாந் திருவிழாத தரிசனஞ்செய் தவர் கட் கென்றான். (கக)

அம்பிகைசெங் குமுதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின் னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும மலருறையு நான்முகனென னலுக் கிவையின் னப்பரு செயதே, யும்பாதொழு மன்னவனறன னருள் பெற்றத திருவிழா வுபசா ரஙக, ணம்புபெருங் காதலிறை செயத னன்மற் றவைதெரிந்து நவிலவாா யாரே. (கஉ)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருநதெனும் பொ றபு வாய்ப்ப, நனமைபெறு சங்கநிதி பதுமநிதி நவிலரிய மகிமை சூழ்நது, மன்னிவளாந சோஙகுசிரதா மணிதேனு கறபகமற் றளவு மன்றிப், பனனுபுக ழளகேசன படைததநிதி யமும்பரந்து நிறை ந்த பாங்கால். (க௩)

ஒளிசெய்சுதை தீறறியெழில் கொழிகருமணி மாடமுயர்ந் திடு மா காய, வெளிமுகடு தொடும்வீதி விளங்குமனைச் சுவாத்தலமிங் குலிகச் சேறு, தெளிகுழம்பு தோயத்தெழுது சிததிரம்பொற் புறந் தெற்றி தோறுந் தென்றல், குளிர்நிலவி னுடனவீசக் கோதையரா டவர்மகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (கச)

விரவுமொளி வயிரநெடுங் கானிறுததி மாணிக்க விட்டஞ் சேர் த்த, மரகதபபந் தரிறபவள மணிததொங்க லுற்றிமா செறிநது வாய் நத, தரளமணி யெழின்மாலை தொடுத்திளநீர் கமுகரம்பைத் தாறு தூக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி லிருபுறம்பண் புறவே செ ய்தார். (கரு)

வெள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி தோறு, மள்ளிலைவேல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து வைத் தா ரள்ளித், தெள்ளுபனி நீர்க்கலவை தெளித்தனர்பொன் னிறங்

கொள்சிற குளர்ந்து செங்காற், புள்ளலம்பு வாவிதிகழ் செங்கமலப்
போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (கசு)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் றிருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற
மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திடுசுக் கிலபக்கப் பங்குனிமா தத
தின் மேவி, நண்ணியகார்த் திகையாகு மிடபவா கனக்காட்சி யதிதி
நாளா, முண்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரநற் றீர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தல
த்தி லீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வரரியக்கா விண்
ணோர் சித்த, ரன்றியுல கீரேழி னுறையுமவர்க் கினியமங் களமா யா
ரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி
னென்றான். (கஎ)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ
னுலகினுள் ளவர்க ளண்ட கோளகை யுறைவோர் மற்றும்
பலபல வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ
ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட வெழுந்தா ரன்றே. (க௯)

குணகடல் கிழக்கு வாய்மை குலவும்வா ளொளிபுத் தூர்மேற்
கிணைதரும் வடபாற் றென்பா லிலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தமுதாய் வாய்ந்த வுபயகா விரியி னூப்ப
ணணையுநான் கெல்லை சூழ்ந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (உ௦)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவகை பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்கணன் றனக்கி யையந்தே யணிபெறும் யாக சாலை
மங்கள தூம்வி ளங்க வளஞ்செழித் திருந்த மன்றே. (உக)

பஞ்சம சுத்தி மற்று மூளவனு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநாண் மலரோ னுள்ளக கனிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ரங்க ளெழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப ணிந்து திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (உஉ)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலங்குதுந் துபிக லிப்ப வேழிசைப பாட லோங்க
நலங்கொண்மத் தளநதொ னிப்ப கடம்பயின் மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணீலெனத் திகழ்ந்த தெங்கும். (உங)

வேறு.

சிங்கமுகக் கொடியாளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி செஞ் சூட்டுப், பொங்குசின மிருங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடி மகரக் கொடியிப் பூமி, யெங்கும் விளங் கிடுங்கீர்த்திக் கொடியுடனே யெடுத்திலகப் பிடித்தார் விணணோர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்த னர்யா வருமகிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ. (உ௪)

மயில்விசிறி மயிற்பிச்சங் கண்ணுடி சுருட்டிசா மரையீ யோட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக் குடைமா ணிக்கக், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத் துக் குடைபவளக் குடைசெ றிப்ப, வயில்லலகி யிடுமீட்டி படை வாண்மு னனந்தந்தி வர்தநி யார்ந்த. (உ௫)

வேறு.

அல்லியங் கமல மேவு மயன்பரிக் தியற்று மேலா
நல்வர மளிக்கு மைந்தாந் திருவிழா வினின லஞ்சேர்
மெல்லிய லுமைபே ரன்பால் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
செல்வவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னுஞல். (உ௬)

அருமையாய வீதி தன்னி லலங்கரித் திடுந்தே ரூர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சியைப் பெறறு வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந் தனனிற பெரும்பய னளிகரு மையன்
றிருவுளப் பாங்காய வாயந்த தீாததநீ ராடல செயதான். (உஎ)

அலகிலபல் புவனத துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலமிக முசுமன கூறி நவமணி சொரிநது செம்பொ
னிலகிய விமான நலகி யேனைய பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னனனோ ருளள மகிழந்திட விடைகொ டுத்தான். (உஅ)

வந்திடு மனநத கோடி முனிவர்வி ஞசையர்கள் வானோ
ரிந்திர னிலகு மீரே ழுலகினி னுறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாதன் றுணையடிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூாநது திருநதுதம் முலகஞ் சேர்ந்தார். (உகூ)

எண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிலகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ணலுக் கமைந்த தூய திருவிழாய்ச் செய்தே யண்ண
றண்ணளி கூாநது நல்கும் வரமபல வேறறுச் சாாந்த
வெண்ணிறக் கொடிபின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (ருo)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்நன் மகிமை கூறினே
னருள்பொழி குமரநா யகன ருச்சனை
புரிதரு சருக்கநற் பொற்பு ரைப்பன்மேல். (ருக)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அஅச.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அய்யனளித் திடீயினிய வசரீரி வாக்கதனை யனபு கூர்ந்து
தயப்சர காண்டவனந் தனிலிருந்தான் சுருதியிசை மலகச் சூழ்ந்து
செய்யசய சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத திகழ்பூ மாரி[தோ.
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயா ழொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிசையைப் பொருந்து மேலா, நற்புகழ்மங் களம்பெறுதற குரியர்விழை குவரென்றே நய ந்து நோக்கிப, பறபலநன முழவிஞெலி பரந்திடபபே ரன்புநெகிழ் பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் திடவிருந்தா னணைனுமவென் கயி லையகன் றவணிற சார்நதான். (உ)

பங்குனியின் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதிஞென்றிற் பரிதி கீழ் பாற, செங்கதிரபொற் புறவுதயஞ் செயுங்கால மிலகுசெவ்வாய்க் கிழமை சேரும், பொஙகுபுகழ் பெறுதினததிற பொருநதியவா யிலி யநாட் புனிதன் மேவ, வெஙகுமெழில் பெறத்தழைநதே யிருக்கு நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (ங)

இலகிம்பச் சிமதிசைபார்த தெதிர்முகம்பொற புறவிறைவ னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித தாமுதநற குளிர்தீரப் பாங்கர ருள் கொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோர்க் கினிநோக்குந திசை வடபா லெனநினைந்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் றிசைநோக்கி நல்வரந்தந் திடநயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (ச)

வருகுரவர் தமைக்கண்டு மகிழ்ந்துதிரு மஞ்சனமுமலரும் வா சம், பெருகுநிவே தனமும்வகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன் பா லையன், திருமுடிமே லபிடேகஞ் செய்துசெழு மலரணிந்து

திகழ்நல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுகு முபகரண மளித்தொ ளிசெய் தூப மேந்தி. (௫)

அண்ணலருள் பொழிமுகமண் டலமிலகக் கொடுத்தமைந்த தீப மேலோ, ரெண்ணரிமேமீ ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ் செய் திலகும் வாக்காற், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபர வசமாகிப் பண்ணும்* பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையன் விழைந்தன நல் கினனுலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (௬)

அம்பிகையு முச்சிமோந் தன்புகூர்ந் தனள்பசுந்தே னவிழுந் தூய, செம்பதும மலர்போலுந் திருவடியை வணங்கிமுரு கேசன் சேனு, ரெம்பெருமா னேயெனது நாத்துதிப்பக கரமலர்கொய் தெ டுத்துச் சாத்த, நம்பிமேன் பர்க்கருள்செய் தாளிணையென் முடிவ ணங்க நாள்க டோறும். (எ)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித திடநாசி யிலங்குங்கொ ன்றை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிநினது புகழின வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளளித்திடவேண் டினனென்று னைய னல்கித், தனதுதளிர்க் கரதிறுற் றைவர்தான் மகிழ்ச்சிமிகத் தழைந்தே பல்கால். (அ)

எழில்கொழிக்குஞ் சரகாண்ட மிம்பவனத் தமர்ந்திடுநின் றனை யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமென் பினரிட்ட காமியமும் பெறவரங்கண் மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுரத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவமைதெரி யறிவு டைய் புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னுலக முதன்மேலாம் பதவிமுழு வதுநல் கென்றான். (௯)

நின்னைமுனம் பணித்தருளி நின்றுதுதி செய்தநின தருள் பெற்றிய்யா, வென்னெனவணங் கினர்தமக்கித் தலவாசஞ் செயும்பல

மற் றிலகு மேன்மை, பன்னவளர்த் திடுபுரா ணங்கேட்கும் பலன பலிக்கும் பணியார் தங்கட், கன்னியமப் பலனீங்கி விலகியிடு மிஃ தூண்மை யாகு மென்றே. (க0)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பசுந்தே னிகழுங் கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு மான் றயங்கு செம்பொன், வாரதாங்கு களபமுலை வள்ளிதெய்வ யானையிரு மருங்குஞ் சூழப், பார்தாங்கற கரியவிமை யவர்குழாம் பணியவீற் றிருந்தான் பாங்கால். (கக)

வேறு.

அய்யனைக குமரநா யகனை ருசசனை
செய்திடுஞ் சருககமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர வுரைத்தன னொளிருஞ் செஞ்சுடர்
வெய்யவன் பூசைசெய சருகக மேற்சொல்வேன். (கஉ)

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - அகூரு.

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கன்றோன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற
பலகிர ணங்கள் சூழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (க)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவடன் னுமை
மிக்கிலு மெங்கும் காந்தி மதியென வெடுத்து ரைப்பார். (உ)

முருந்துறழ் மூரல் வாய்ந்த விருவரின் முதன்மை பெற்று
வருங்குல மடந்தை சாயா தேவிதன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருந்திடும் பதும பீடத் தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
தருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள் சாயா தேவி. (௩)

கொதித்துளம் பதைப்பக் கோபங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
யுதிக்குமா தவன்முன் னின்றே யுரைத்தன ளவளெ னக்கு
மதித்திடு சமான மாக வெண்ணரியா னிருக்கும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாச னத்தி லிருந்தன ளென்ன லென்றே. (௪)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழந் தவங்கொ டேரி
கூன்குரு டெனினு நக்க குலமடந் தையர்வி சேடந்
தேன்படு மொழிய ளென்னுஞ் சிறந்தில விழிகு லத்த
ளூன்பொதி யவளைத் தீண்டி னுறுகுல நரகில வீழும். (௫)

அன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்கமுங் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வன்றுட் கிழிந்ததண் டனைசெய் யாயேன்
மன்னுமென் னுயிர்வி டுப்ப னென்றவள் வாராய் மின்னே
பன்னிநீ யவளென றுசி யாகவே பார்ப்ப னென்றான். (௬)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனைவிக் கென்றும்
பதிகடிந் திடுதல வேறு படுத்திரு நிடுத றுசர்க்
கதிதண் டனைய டித்தன் மூண்டனந் தாசிக் காமால். (௭)

சேபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தன்னி னீக்கல்
வாசவார் குழலா யன்னு டனைமனைத் தினிநி னைந்து
பேசவ தில்லை யென்று பெருகுதன் கிரணந் தம்மால்
வீசினன் வெதும்பித் தோட்டா வின்முனம் விழுந்து சொன்னாள்.()

கருகிய மேனி கண்டு கதிரவற கெதிரே னினறு
மருகவென் மகண்மேற் காதல் விடுத்திட வந்த வாறு
தெரிதர வுரையா யென்றான் சிறிநீ யிழிந்த சாதிக்
குரியவ னினமோ டென்ன வுரைப்பனென் றுயிர்த்து ரைத்தான். ()

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்தயா னிலகி வாய்ந்த
வுயர்ந்தவர் தம்மைச் சேர்ந் தொழிந்திடுங் களங்க மென்று
சயம்பெறச் சொல்வ தோராய போலுமென் றனைற டங்கண்
வயங்கிழை யுனது மாதை வருந்தியான் கேட்ட துண்டோ. (கo)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை யூன்றதின் மேலி ருந்து
முழுந்துருள் பொழுதி னிறன் கைவிர லாழி யூறுஞ்
செழும்புன னிழலிற பாதத்துத் திகழதரு கணையா லெய்ய
விழுந்தவவ் வாழி கண்டு கொடுத்தனை வியந்து நின்றே. (கக)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி ழுணின்
பேதையெ னிகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொருந கானின்
மீதழற் பொறிகள் சிந்த வெகுண்டுதன சாலை வாயிற
கோதுறக் கடைந்தான் மேனி யெழிலெல்லாங் குலைந்த தம்மா. (கஉ)

என்செய்வான் பரிதி நின்பெண் ணெனக்கதி மோக மாகு
மன்புவைத திடுவ னென்று னவவுரை செவியிற கேட்டு
முன்புநான் முகன ளித்த மூரண்மிகு சாணைச் சுற்றைத்
தன்கையா னிறுத்தி விட்டான் றரிக்கில னுந்த மீண்டான். (கங)

வருந்திய துயரங் காங்கி மதியிரு கண்ணு னோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் வானோர் குரவனை யடுத்து நின்று
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குமுதவாய் முகம லர்ந்து
திருந்துபைங் கிளியின் வாய்ந்த திகழ்மொழி யொன்று ரைத்தாள்.

முன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுதுஞ் சொன்னே
னன்னவன கூர்மை வாயந்த சாணையி னகத்தி லுய்த்து
மனனிய வொளிம மூங்கக கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
வுன்னரு ளன்றி வேறொன் றுளதுகொ லிரவிக கையா. (கரு)

என்னுமன் மொழிகேட் டாசா னிலகிய வயித்திய நாதந்
தன்னினீங் கிடுமென் றுன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதார்
பொன்னிதழ்க கடுக்கை வேய்நத வயித்திய நாதன் பொற்றுள்
பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிநதருச் சனைபு ரிந்தான். (கசு)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
வருந்திநாண் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
திருந்துபே ரருள்ப டைதத தேவநா யகன்ம கிழ்ந்தே
யருந்திற லெழிலு நலகி யரியநல வரமு மீந்தான். (கஎ)

இன்னருத் துளிப்ப வூதி விளரிவண் டெழுந்து பாடு
நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னுள்க டோறு
மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந
தன்னையன் பொடுப ணிந்து தனதுல கதனைச் சார்ந்தான். (கஅ)

மனமிறு மாந்து தோட்டா மஃதொரு ஞான்று வாய்ந்த
தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத
தனதுளங் கொதித்தே யன்று டனித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில. (ககூ)

வேறு.

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
லிறைவனுக் கிரவிநாண் மலரெ டுத்துநற்

றுறைவழா தருச்சனை செயதல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வண்மை சொலவன்மேல். (உ0)

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௯க௯.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகு சோமக னென்றுரை பெறறிடு
மலகி லாற்ற லுடையவ னுய்ந்தபொன்
னுலகில் வாழிமை யோரது யருற்றிடத்
திலக நான்மறை சேர வெடுத்தனன (க)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தபின் மாகட
னஞ்சு போலொளிர் சேறறி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர். (உ)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செயதனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன். (௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன் றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீழப் பொருதனன். (௪)

குருதி சோர விழுந்தபின கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்துச் சுரந்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற னீக்கியே
திருவி ளையகன் செவவிபெ றச்செய்தான். (ரு)

மறைக ளனைகும் வயித்திய நாதன்ற
னறைம லாப்பதம் போற்றி நவிலுநன்
முறைமை யாக முதிர்த்திடு மன்பினு
னிறையும பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (சு)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கனிந்தபி டேகஞ்செய்
தால முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன நிவேதனந் தானல்கி. (எ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
ஊற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்ற மூர்த்த பிரான்றரப் பெறறதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)

வேறு.

நாதனை நறுமல ரான யந்துநால்
வேதம்வந் தருச்சனை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன்
பூதலம் வருகுசன் புகழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (க)

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஉரு.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறுந் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிகு நைமிசா ரணிய, வற்புத முனிவ ரகமகிழ்கூர வமையுமங் காரகன மகிமை, நற்றிறம் பெறவே யுரைத்தன்மே யினணமே னவிலருங் காதன்மீ தூரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை யுணர்ந்தோர் துதித்தனர் குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதிர்ச்சி தருமிரா தந்திர மென்னு, நயம்பெறு கற்பக தனிறபனி வரைசூழ நலன்மிகு தாழ்வரை யதனிற, பயன்றர வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுறு திருவிளை யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விழைவின னாகி விமலன்வெய் யோனைநோக் கினனே. (உ)

அங்கியங் கடவு ணடுவினின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போனற, வெங்கதி ரவன்றன் வெயிலகொதித் திடுமவ் வேலையின் விழித்துமே னோக்கி, யெங்கணு யகன்வீற திருந்தனன் முகத்தி னெழுந்துவேர்த் திடுந்துளி யொன்று, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைவான் கனல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (ங)

உத்தம மான நிலமகள் வாய்ந்த வுபநிட வாக்கிய மதனுன், மத்தகாண் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தென் வருத்தம தறியவே றுளரோ, வத்தனே தாங்கற கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி குரூரமா யடர்ந்த, தெததுணை கொண்டு தீருவே னிரட்சி யிரட்சியென் றிரங் கினின் றனளே. (ச)

இவ்வகைப் புவிமா துரைத்தலு மினிநீ யிரங்குத றவிரெனப் புகன்று, னவ்விசே ரண்ண னவிலுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்த

வண ணமதாய்ச், செவ்விதாய்க் கருமை தீர்ந்திடு குன்றி நிறமுடைத் திகழகதி ரவன்போற, கவ்வைநீக் கடலசூழ் புவியினின் றெழுந்து கறையிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான. (ரு)

மாந்தளிர மேனி மையனன் னவனை மகிழ்ந்துவாய்ந் திருந்திடு குருராஞ், சாந்தநீ செயது புவிககனு கூலந தனைப்புரி தயங்குமங் கள முண, டாநதகு முபய காவிரி யதனுக கமைந்திடு காப்பண்வார் கட லிற, சேய்ந்தமேற றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற விளங்கும். (சு)

பூசுரர் மனையி னித்தியாக் கினிசெய் புகைநறு மணங்கமழ்ந் திலகுந், தேசுநல் கிடுமப் புண்ணிய தலததைத் தெரிசனஞ் செயத வக் கணத்தி, னேசமுற றுளததி னினைந்தன யாவு நிலைமையா யளிக்குமென் றுரைததான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப் பெட்புமீ துரநோக் கினனே. (எ)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வணங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியினீ ராடிப் புதுமல ரால்விசு வேசன், வண்மைசேர் பாதாம் புயந்தனி லிலகு மகிழ்ச்சிகூர்ந தருச்சனை புரிந்து, தண்ணளி முரல்பூந் தருவளர் வயிததிய நாதமா நகர்த னைச் சார்ந்தான். (அ)

தீந்தரு வினைநோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்ந்தசித் தாமுத தீர்த்தந், தோயந்துநன் னிறப்பட் டுடைதரித் திருந்து தூயநீ றணிந்திழை யினிதா, வாய்ந்தமுப் புரிநூ லணிந்திடு மார்பின் மன்னுமுத் தரீயமின் றசைய, வாய்ந்துசே ருருத்தி ராக்கமன் மாலை யற்புத வொளிசெய்ப் புனைந்தான். (கூ)

கனிவுட னெழுந்து சிந்தூர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வண ஙகிப், பனிமதி யணிந்த வயித்திய நாதன் பதாம்புயங் கண்டுகண் களித்தே, புனிதமஞ் சனம்பஞ் சாமுதம பஞ்ச கௌவியம் பூங்கனி யினீ, ரினியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெ டுத்தே. (௧0)

அளப்பருங் காத லுடனபி டேகஞ் செயதுநல் லாடையா பர ணம், வளத்தொடு சாத்தி நிவேதன மளித்து மந்திர விதிமுறை வழாது, விளக்கிய தூப தீபமுங் கொடுத்து மேதகு சகத்திர நாம, மிளக்கமுற் றிடுகூ விளங்கரத் தேந்தி யினிதருச் சனைபுரிந் தனே. (௧௧)

திவவிய மான வனனநெய யொழுகித் திகழ்ந்திடு மப்பூபநற் கனிமற, றிவ்வகை யனேக விதநிவே தனமற் றினிமைபெற றிடநிந் தளித்து, நவ்விசே ரண்ண றனைபபணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதி பல செய்தான், கவவைசூழ் கடலின் விடறுக ரமலன் கண்ணின முன் னெழுந்தரு ளினனே. (௧௨)

பூமக ளினிய புதல்வநின் றனக்குப் பொறபுற வேணடிய வர ங்க, ளேமமெய திடயாந் தருகுவங் கேளென் றிசைத்தன னண்ண லே கினது, தாமரை மலர்பொற றுளினை நினையுஞ் சிந்தைதந் தரு ள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற கிரகநின் றங்க மாகுமா திக்க நல் கென்றான். (௧௩)

அன்னது மன்றி வேண்டின னினைய தலந்தனின் மாதமீ ரா றின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசுர பூசைபண ணினர்தா, நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

ல்வனைப் பெற்றுப், பின்னாவெண் கயிலை சேர்ந்துபே ரின்பம் பெ
றும்வர நல்குநல் கெனவே. (கச)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவரங்க ளனைத்து மளிதந்தே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருந்தனன்மற றெழில்சேர் சித்தா மூத
வடபாற, செங்கோ கனக முகமலர்தென் றிசையை நோக்கி யிட
வுறைந்து, கொங்கார் மலரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (கரு)

இன்னோன் புகழ்சேர் மான்மியமற றின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பனுவல் முறைகண் முழுதுணர்ந்து பதினெண் புராணங்
கரைகண்ட, தன்னே ரரிய சூதமுனி வரன்சூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவர் செவிக்கினிய வமுத மொழியா னவில்கின்றான். ()

வேறு.

இலகிய சுவேதவிற் றெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகந் தனிலொரு கறபம் வண்மைசேர்
நிலமிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தன
னலர்குச னுதிரமே னியினு திததனன். (கஎ)

நடுங்கினர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொடுந்தழ லுருவினி லுதிரங் கூருவ
தொடுங்கிடச் செய்குவ னென்று ரைத்துமே
லடுத்திறற் குசன்கருத தனமயக் கூறினான். (கஅ)

மங்கள வாரநின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுந்துதித் தேத்த நல்கினேன்
செங்கைகூப் பினர்க்குநின் குரூரக் தீர்த்துநீ
பொங்கிய புகழொடு பொலிக வென்றனன். (கக)

வேறு.

எண்ணருந் துயரங் கூர விருந்தசெய குட்டந் தன்னாற்
கண்ணினு லொருவர் பாரார் கடலவிட முண்ட கண்ட
வண்ணலே நினனையனறி யடியனேற கரணு முணடோ
நண்ணுமிக குட்டந தீர நலவழி யருள்செய வெனறுன. (௨0)

மங்கள வுருவ மான வயித்திய நாதஞ் சேர்நது
பஙகுனிச் செவ்வாய் தனனிற பரந்திடு மமுத மென்னும்
பொஙகுபூம் புனலின மூழகிப புராதனன வயித்திய நாதன
பங்கயச் சரணங் கணடு பணிந்திடற றீரு மெனறுன். (௨௧)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சாரநது பிறங்கிடு மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரக் குரிசிலை வணங்கி மறறும்
வேறுவே றிறைஞ்சிச் சித்தா முதபபுனல விதயாற றேய்ந்தான். ()

வண்மைசோ மாசி மாதப் பிறப்பினிற றீரதத மூழகித்
திண்ணிய படிமேலேறும் பொழுதினிற குடடந் தீரநதே
யெண்ணரும் பசுமபொன் மேனி யெயதினன் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக கவச மொன்று புகன்றுய ரீசா னத்தின். (௨௩)

ஓடையொன் றியறறித தூய வொளிசெய்செங் கழுநீர் வைத்துக்
கோடைஞான் றினுநீங் காது குளிர்மணங் கமழும் பூவா
லாடைவெம புலித்தோல பூணட வண்ணலுக கேறகும் வண்ண
நாடியே சாதகி நின்று நலம்பெறத் துதிகக லுறறுன். (௨௪)

கமலநான் முகனுங் காணுக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி யெங்க ளையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம தொழிப்போர்க் கெனறுந் தயையுரி பரனே போற்றி
* துமலறீாத் துயிர்ககுத தோன்றுத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

* துமலல - தும் அலலல்; தும் - துகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தூயனே போற்றி யென்றே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்ந்த
நிருதிதென் றிசையிற் சித்தா முதக்கிறை வடபா னீங்கா
தருகுதென் முகம தாக வமர்ந்தினி திருந்தான் பன்னாள் (௨௯)

வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபந்தவஞ்செய திலதர்ப் பணஞ்செய யாகுதி
செந், திறஞ்சே ரங்கா ரகன்றனை நினைந்தே யளியா தவர்க்கமமா,
விறந்தே யிடும்ப பலன்தனு வினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ்
சேர்ந் திருந்தோர் மறவெவர்வந் தவர்க ளெவர்கது மஃதாமால். ()

அண்ணல் வரம்பெற் றினிதுறையு மங்கா ரகனுக் கிபபலனென்[யிடு
றெண்ணியளிப்போர்க் கெண்ணருநல் லெழினமங் களம்வந் தெய்தி
நண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியுங் கொழிக்கு மனமே னனமகிழ்ச
பண்ணு மதனு லவர்நினைவின் படியே யனைத்தும் பலித்திடுமே. [சி

வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கம்யா னறி
ந்த, நறபெரு மகிமை யுரைத்தன னிதன்மே றுதனைக் கலைமதி விதி
யாற், பற்பல மலர்கொண் டருச்சனை புரிந்து பணிந்துவாய்ந் திடுது
தி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புலிக்கிதம் பெறப்
புக லுவனே. (௨௧)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௯௱௪.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனுக் கிருபத் தேழு
பெண்ணெழில் கொழிக்க வந்து பிறந்தன ரனையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெண்மதிக் களித்தா னன்றான்
கணமணி யெனவி ளங்கு ரோகிணிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் துயரங் கூர்ந்தே யிருந்தனர் சின்னாள் பின்னா
வானின்வெண் ணிலவு காலு மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாய்ந்து திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

பொன்னிளங் கொம்பு போன்ற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னாநின றுரைதத போது முதிர்நதிடு சினதத னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவன் றனைசச பிததா னடுததது கயநோய் வந்தே. (௩)

குமுதவாய் விள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிக்குந் தூய
வமுதமே னியிறக களங்க மடுததது கண்டு பார்மே
னமதுநோய நலிவு தீரு மெததலத் தென்று ணைநதே
தமதுநே ரரிதாய் மனனும் வயித்திய நாதனை சார்ந்தான. (௪)

எய்தரு மகிமை பெற்றே யிருந்திடுந் தீர்தத மூழ்கி
வைதிக விதிவ ழாது சந்திவந் தனஞ்செய் தாய்நத
துய்யநீ றணிநது தூய கண்டிகை தரித்துத் துத்திப்
பையர வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (௫)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமா மலரு நறுஞ்சாந்து
தேசிற் பொலிநத தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவமுது
மீசற் கேய்ந்த பரிசினு லமைத்தே யிளகி யுருகுமன
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (௬)

அய்ய னவன்முன் னெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்கச்
செய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தனனிற்கலைகள் செழித்தோங்க
வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப பருவந தனிலிலகித
துய்ய கலையீ ரெட்டுநிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (௭)

பெண்ணிற் கமைந்த கற்பினராய்ப் பெருகு மெழில்வாய்ந் திடுமினிய
வொண்ணித் திலநன் னகைமாத ரிருபத தேழு பேருமுள
நண்ணப் பனிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
கண்ணொற் றியினிற படைத்தமணி கண்ட னருள்செய் தனனம்மா.

மருந்தாம் வயித்திய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
திருந்தே வரநல கினனவலன்செய தினிய துதிபற பலசெய்து
திருநது முலகு தனைசசோந்து செநதா மரைவாண் முகமலர்ந்து
பொருந்து மனைவி யனைவர்களும் புகழ்சே ருரிமை பெறச்செய்தான.

வேறு.

குளிர்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமான மியந் தனை யெடுத்துத், தெளிதர வுரைசெய தனனிதன் மேற்செங் கதிர வன் மண்டலத் தினிறபோந், தொளிபெற வருவ னெனநெழுந் து யர்ந்து பரந்துவீழ் சடாயுவி னுழுசீ, ரளிதரு மன்பர் முகமலர்ந் திலகு மகமகிழ் கூறாதரப் பகர்வேன். (௧௦)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௯௱௪.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

திருந்திய நான்முக னளித்த செவ்விசேர்
பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கடிந்திடு மம்ப ரீடன்வந
திருந்தபே ரவைமகிழ கூர வெயதினன. (க)

பொனமுடி தரிததர சரிமை பூண்டிடு
மனனவ னருககியந கொடுதது வந்தனை
நனனெறி பெறறிடச் செயதுன னலவர
வெனனவெந குலஞசெயுந தவமென றேததினன். (உ)

இகலபுரி யைம்புலப பகைக டிநதிடு
மகதியாழ் முனிவரன் மனனன வாயமையும்
புகனமொழிய பரிவையும பூரித தனனவ
னகமகிழ தரபபல வாசி கூறினன. (ங)

தரணியோர் குடைகிழ றனிற்பு ரநதிடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொறபுற
நராசுரா தமக்கெலா நல்கு நற்றலந
திரமுற வையனே யருளசெய யென்றனன் (ச)

பூவிரித தோநகுபூம பொழின் மி குந்திடுங்
காவிரி வடகரை தனிற்கண டோாகளகண்
மேவரி தாம்மகிழ கூாவர் விணணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் றேத்துவாா. (ரு)

சிததரன் மகிழ்பெறச் செய்யுஞ் செவ்விசோ
முததிமா ககாதனிற் சடாயு முக்கிளாக
கொததுவாயந் திருந்தகூ விளமெ டுத்துளம்
பததிகூர் சிவார்ச்சனை பணணும் வாய்மையால். (சு)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றுதான்
பேரணி பெறவுரைத திடுமெ னப்பெரு
காரண முணர்ந்தநா ரதவ ருநதவன
சிரணி வேந்தனுக் களிததல செய்தனன். (எ)

மன்னவ னெழினமுனி வரனை நோககியித
தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
னன்மையாங் குலவரன் முறைமை யாதெனப
பன்னரு நன்மொழி பரிநது கூறினன். (அ)

தககனற் புதல்வியாம வினதை தன்னையெஞ்
ஞுக்கெலாம் புகழ்படைத திலகு காசிபன
மிககநன மனைவியாய்க் கொடுதத னன்மிகு
பக்குவ வணங்கரு ணனைப்ப யநதனள். (கூ)

பின்னர்நற் கருடனைப் பெற்றெ டுத்தனன்
முனனவன் மூதறி வுள்ள சேணியை
நனமணம் புணாந்தன னலமி குந்திடு
மன்னவ ளிருபுதல வனைய ளித்தனள். (க0)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
மிகுதிறம் படைததுமுன் பிறந்த மேன்மையான்
புகழ்பெறு சடாயுவென் றுலகம் போறறிடு
மகிமையா னவன்றனக கிளைய வளாளலே. (கக)

சூழ்தரு மிவாசொலற் கரிய நண்புடன
வாழ்பெரு நாளினிற கயிலை மால்வரைத
தாழ்தடஞ் சாரனின் றேறி ஞர்தடுத்
தாழகட லெனக்கிளர்ந் தார்க ளங்குளார். (கஉ)

பையவெய் தவாதமைப் பார்த்தி யாங்களிப்
பொய்மயக் குறுபிறப் பொழிக்க வெண்ணினோந்
தெய்வநா யகனறரி சனஞ்செய வோரகளேச
சைவரா யிருந்துநீர் தடுத்த னீதியோ. (கங)

என்றபின் வாசலி னிருந்த யாவரும்
வன்றிறற் கழுகினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தொன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மையை
நன்றுணர்ந் தறியுமோ வென்ந கைத்தனர். (கச)

கன்மம்விட் டிருந்திடுங் கழுகி னுக்கா
னன்மைசேர் ஞானநல் குவது ண்டாங்கொலோ
வென்னபுன் மதியென விகழ்ச்சி கூறியே
யன்னவர் போவெனப் புகன்ற கற்றினர். (கரு)

பத்திகூர் தரவவர் தமைப்ப ணிந்துநன்
முத்திசேர் நெறித்தனை மொழியு மென்றிரந்
தெத்தனை யோதுதி செய்த தெண்ணரி
தத்துனை நெறியுணர்ந் தளித்தன மேயினார். (கசு)

வேறு

புகழ்பெற நிதஞ்செய் கன்மநன் கியற்றிப் புகலுதற் கரும்பிர வஞ்சந, திகழ்சிவாக கினையா னடப்பதென் றெண்ணு மவன்சிவ ஞானியா குவனமே, னிகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர் திட்டைநீ விவேகமில் பறவை, யிகழ்தரக் கடவ தலதுனை யினை யோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார். (கஎ)

அய்யனுக் கினையைச் செலுத்திடு மவர்க ளறிந்திட வமர்ந்து சம் பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னுவலும் வேதநன் னெறி தனைக் கேண்மின, வைதிக மறையோர் தமக்குமெய்ஞ் ஞானம்

வரும்வழிச் சிவார்ச்சனைப் பலனுள, செய்யவே லரசாக கந்தனா
தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம (கஅ)

ஒழிந்திடும வணிகாக காதணை ரரச ரொளிாமலாப பாதசே
வையினை, மொழிந்திட வரிய ஞானசா தகமா முறைமையி னுதித
தகுத திராசகுச், செழுந்திரு ஞான சாதக மூவா சேவையி னுலவரு
முனிவாக, கெழுந்துசெய யரிய தவததினுன் ஞான மெய்திடுஞ சா
தக மாகும். (ககூ)

நலன்கொள்கந தருவாக கினனிசைப் பாடல் ஞானசா தகம
தானு சித்தாச, கிலஙகுான மவுணங கின்னராக கெழிலவாயந திருந
தபூ மாலைகட் டுசனற, பலனபெறும விததியா தராககுவாத் தியங்
கள பகுத்திசை பெறவடிந திடுத, விலம்புக ழினைய வேயிவர்க் கெ
ன்று நிலைமையாம ஞானசா தகமாம (உ0)

பொருந்திடும் பட்சி சாதிமே லெழுந்து பொறபுறச சாயந்து
தாழ5 தயாநது, திருநதுமவிண மீதில் வடடமிட டேறிச செலவது
தெயவாா யகறதும், வரும்பெரு மகிழசசி கூாதாச செயயு மாத
லான ஞானசா தகமா, மருமபுக ழிலகு மவரவா சாதி தருமமே
யனைவரும் விழைவாா (உக)

என்றுநின் றுரைப்ப விருநதிடு மவர்க ளெழுநதுநீ பறந்திடும
வேச, நனறுணாந தறியக காட்டிய பின்னா ாாதனைத தரிசனஞ செ
யய, வெனறிருழ விடையாங் தருகுவ மெனறு மேலுமொன் றுரை
ததனா பாலு, வனறிற விலகு மண்டலம் புகுநது வருமள வெண
வருக தம்மா. (உஉ)

வியந்துநீ யெழுந்தே யிளையவ னுடனே செல்வுழி வலிமையை
விட்டுப், பயநதுவீழக் கிடின்மேற் செயவதென் னெனருா பரிநது
செய் விரதம்விட் டிடுவோ, னயந்தரு புராண துடணஞ்செய் வோ

னணணிடு நரகம்யான புகுவன, றுயாநதிடும் பாவ மெய்திடக கடவ னென்றுறு தியையுரைத தனனே. (உகூ)

தரிததிடுரு சபதங் கூறியே தரையைத தன்னெழின் மூக்கினுற் கீறி, ‌விரிததுவன சிறகை யுளாந்திரு வருளுசூழ வேகமாய்ப் பறநத னா கதிரோா, னெரிததிங்கிரணந தாஙகரி தாகி யிளையவ னிலகிய கநத, புரிசசர காண்ட வனததினமந் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ பெற விழுந்தான். (உச)

வன்றிறன மகிமை சிறகில வாகத் தாழந்திட வருநதிமே லெ முந்தே, யொனறரை முகூாதநம் தனனிலா காய வெளிகடந தோடி மேற பானு, தனறழ லொழுகு மணடல மணிததாய செருஙகுமவ வளவையிற றழைநது, வெனறிசூழ சிறகு வெநதுசம் பாதி விநதிய வரைதனில் விழுநதான. (உரு)

வேறு.

மணிமந் திரவவு டதகுண் டமு * மிளை யவள்வண் புகழமு தம தாக, வணிதண புனலொளிா தடமும் பிறையர வணியும் பரனை யு மிமவான்றன, கணிதம டெறுதவ மதினவந் திடுமுறை தனையும் வளர்முரு கனையுஞரா,தணியுந் தெளிவுறு பொழுதின னறிகுத றரு மின் பமுமிக வுளதாக. (உசு)

வேறு.

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற கவினுறு படிவம்வா யநதெழுநதே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணாநது தமனிய வல கினி லுறைய, மண்டாபோற் றிடுநல வயிததிய நாத வணணலே யரு ச்சனை புரியு, மண்டுகா தலினுற் றீாததநீ ராடி வந்துமூ வலஞ்செயது பணிநதான (உஎ)

இளையவள் - வாலாம்பிகை.

அதிகமா மகிமை பெறும்உப சார நிறையவே தாகம முரைத்த
விதிமுறை வழாது விருச்சிக மாத மேவுபிற பக்கவட் டமிநாட்
கதிபெறப் பூசை செய்தருள் பெற்றுக் கவின்பெறு தண்டகா ரணிய
முதிர்கனி யருந்திச் சஞ்சரித் தினப முற்றினி திருந்தனன் மன்றோ.

அத்தகு புகழ்சூழ் தண்டகா ரணிய மதுதனிற் றசரதன் றெழில
சே, ருத்தம மான மந்திரத் தலைவ ருடன்பதா திகள்புடை சூழ,
முந்தவெண் குடைநீ ழலிற்சிலை வளைத்து முதிர்சின விலங்கினம் வெ
ருவப, பத்திவாய்ந் திருந்த பெருவலை கட்டிப் பலவித வேட்டை
தான் செய்தான (உகூ)

விரிசுடர் வெயிலின் வெப்பமீ தூர வுண்ணுநீர் வேட்கையால
வருந்திப, பரிசன முழுதுஞ் சோர்ந்திடப் பராரை விருக்கநீ ழலிற
றுயின் றனன்பாங், கரியபுற் றினைக்கா லாலுதைத் தனனு லா ய
கண் சிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்டு வருவது கண்டு பொ
ருப்புவிட் டெழுந்தனன் சடாயு. (ஙo)

திரண்டுகூர் வாய்ந்த மூக்கினு லரவு தீண்டுமுன் கொத்தியே
யழுத்தி, யிரண்டுதுண் டமதாய்க் கடித்தெறிந் தனனவ் வேல்லையி
லரணேடெழுந் தரசன, முரண்டகு காலன் பிடிக்கவந் திருந்தா னெ
ன்றடு கணையெடுத் தனன்முட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்துரன்
மொழியாற புகன்றன னடந்தன யாவும். (ஙக)

உரைத்தபி னினிய கனியளித் தெழுந்தே யுண்ணுநீ ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை தீரப் பருகிநீ வாழுமூ
தூரைச், திரைககடல் போலுந் தானைகள் சூழச் செல்லினித் தமை
யனுங் காத, லரைக்கணப் பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றுபோற் றினனே. (ஙஉ)

குலமுறை மையுந்தான் வநதிடும வரவுங் கூறினன் மகிழ்ச்சி கூர்ந தரச, ணிலகிய வெழிலசோ மார்புறப புலவி யினியதீங கனி புன லருநதிப், பலதுதி புகனறு சடாயுவை மறவாப் பரிவொடு தன் னக ரணைநதா, னலமிகு மனைய சடாயுவவ வனததி னுடபல வுறை நதுசனு சரிததான் (கூகூ)

வேறு

உளத்தினிலவாயக் துருகியபே ரன்பாற கஙகை யொளிரபுனற கோ தாவரிநீ ராடி யுணமை, விளககியரும பலனளிகக மேவும பொ ன்னி வெளளநீா தோயந்துசிறை விரிததது ளர்நது, வளத்தினைகன முனிவராகள் வாசஞ செயயு மகிமையினை யினையதென வகுத்தி யார்சகு, மளபபரிய தணடகா ரணியக் தனனி லைமபதிஞ யிரமவ ருட மிருந்தா னமமா. (கூச)

இனையகலக் தருவனத்தி லிராமன் சீதை யிலக்குமணன் மூவ ரும்வந தனரி லஙகு, மனையர்தமை முனிவராக ளாசி கூறி யாசிரம் தொறுநதுதிததா ரிலஙகை யாளும், வனைகழலகு ழிராவணன்மா ரீசன கூட வரவிரத மேறியவர் வாசஞ செயயு, நினைவரிய மகிமை நிறை தானப பாஙகா நீடுபெருந் தேர்நிறுததி நினறு பாாததான் ()

செஞ்சொல்விடு மாரீசன் சீதை கணமுன் சிறந்தபொனமான் வடிவெடுததுத திகழ நின்றான், கஞசமலாத் திருவனையாள காதல் கூரநது கணவனுடன் பிடிததுவரப் புகன்றாள் கையில், வெஞ்சிலையு மடுகணையு மெடுதது நீஙகா விருப்பமுறு மிலக்குமணன் றன்னை மே வும், வஞ்சியிடைச் சீதைதனைப பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ முநதுவரு மான்பின் போந்தான். (கூரு)

அகபபடும்பான் மையதாகி யனேகந் தூர மகன்றபின்வெங் கணைதொடுத்தா னுசீ தாவென், றிகததிறொடு பரத்தினையு மளிக்கும்

வாயமை யிராமன்வாக கதுபோலக் கூபயிட் டெய்த, மிகப்பெரிய கணையுடனே விழாத தநத வெய்யகுரற சீதைசெவி மேவும் போதிற, றிகைததுமிகப பயநதுசேல விழிநா பாயத திறலசெயிலக் குமணனைசசீக கிரமபோ வெனருள (௩௭)

தடுததுரைததான் கொடுமைமொழி புகனறு ளப்பாற றமைய னிருந இடமிடநதான றேடிச சென்று, னடுததுநினற விராவணன சநநியாசி வேட மதுகொண்டு வநதபிடசை யருநதக கேடடா, னெடுததனன்பின் றன்னுருவ மிராமா வெனறு ளனசெய்வா ளவன்பறறி யெடுத்துத தேரை, விடுததனன்றெண னிலங்கையதில் விரைவிற செலல வெயதுயிாததா டவினையை வெல்வார் யாரே. ()

அரக்கனமடி யினிலிருந்து வருந்திச சீதை யழுதகுரற் சடாயு செவிக கனலிற செம்மை, யுருககிவிட்ட தெனககேட்ப துணர்ந்து தன்கண ணெழுகனலிற சிவநதிடததே ரோடா வண்ணம், பருபதம்போ னிறுததடுத தானப ரநத பாலிநதித தீரமதிற பாவி தளளிச், செருககினெடு பெண்ணைநெடுங் கரையிற சோந்தான் சிறறமிகக் கொததிமுடிச் சிதறச் செயதான. (௩௯)

வாம்பரிததேர் வனடிலபொடி பட்ட தோங்கு மணிககுடையின் றலைகீழாய விழுநது மணமே, லாமபிகவிழ்ந் திருந்ததெனக கிடந்த தமமா வடலகிளர்சா ரதியுமிறந தனன்வில் லம்பு, தூம்புபடு தூணியுநது ளாகச் செயதான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித தடிததான றாயா, டேம்பியழு திடப்பதசன றரையில விட்டுச் சிறகுகா லிரணடுமறுத தெறிநதான மாதோ. (௪௦)

கொடியகணை கழுததுருவி யோட விடடான் குணடலம்போற சடாயுவிழுந் தனன்கோ தண்ட, நெடியவனறன் னருந்ததிக்கற பனையா டன்னை நீணடகரத் தாலெடுததோர் நிமிடப் போதின்,

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவிலங் கையை யணைந்து வளர சோக, வடிநிழலின் வைத்தனனமேற் பறவை வேந் தற் கடுத்தத்தமப ரீடணுக்காங் குரைப்ப தானுன (௬௧)

வேறு.

சிந்தை தளர்ந்து சீதைதனைத் தேடி யிராம னிலக்குமணன், வந்து பாலி நிகிடந்து மணிநீச சுனைகள பரந்திருந்த, கந்த வரை யில வாம்பரிதேரோ கணைவில லொடிந்து படுகளம்போல், நிந்த வித ம்வீழ்ந் திருந்தனகண் டிறகு சிதைபட் டதுகண்டார். (௬௨)

ஒழுக வுதிர முயிர்த்துடலி னுயிருண் டில்லை யெனக்கிடந்த, கழுகி னுருவங் கண்டிவனே காலன் வேட மாறிவந்து, கொழுதி வரிவண் டார்த்றுநெடுங் கூந்தற் சீதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந் தின்று ளிவனுயிரை முடிப்ப னென்று கணைதொடுத்தான் (௬௩)

அன்ன வேலைத் தசரதனுக் கினியோ னியானென் றுரைத்த தற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சீதை தனையிலங் கை, மன்னுங் கொடிய விராவணனறன் மடியி லெடுத்து வைத்து வந்தா, னின்னல் கூறப் பொருதிவிழுந் தேனென் றிவையும் புகன் றனனால். (௬௪)

வேறு.

அன்னால் வாயமை மொழிசெவிப் புகுத வன்புமீ தூர்ந்துள முருகி, யுனனுயிர் விடுஞான் றுறறதான் மனத்தி ணெருசிறு துயரமு நினையேன், முன்னை நீ பூசை புரிந்திடும வயித்திய நாதமா நகர்தனின் முதன்மை, மனனிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ தெனபால். (௬௫)

அற்புத மான விபூதிகுண் டத்திற கணித்துநற் சிதைதனை யடுக்கிப், பொற்புவாயங் திடுமுத் தரககிரி யையினைப் புரிகுவ னென்ற

னன் பூமி, யிறகுறை காலைப பரபபியே தலையைத தொங்கவிட் டிற நதனன் சடாயு, மறபுய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்துபின னம்முறை செயதான. (சசு)

குலவிய மகிமைப புகழபல படைததுக குணங்குடி யிருந்திடு மீரே, முலகுபோற றிடுஞ்சித தாமுதப புனலின் மூழ்கியுத தாககிரி யையபினை, நலமுறச செயத விராமனவெள ளொருககி னீழலி னற பிதா பிணட, மிலகுதாப் பணமும் வேதநன மனுவா லெழில்பெற வியறறினன் மாதோ. (சஎ)

அனைய நியமஞ் செயதுமுடித தரவு மதியுந தண்புனலும
புனையும் வயிததிய நாதனடி பணிந்தன புருவா கிபபூசை
தனையாயந தரிய வேதவிதி தவறு திலககு மணமேடு [தான்.
நினையு மவைதாம் பெறவியறறி நெடுங்கா னகதெதென் றிசைபோந

வேறு.

இலங்கெழிறசீ தையைத்தேடி நடந்திராம னினியதிரு வணை யியறறி யிலங்கை சோநது, வலனகொளகணை தொடுததிரா வணனை கொன்று வநதடுதத வீடூணனுக கிலஙகை வாழு, நலன்கொ ணமுடி சூட்டியருந் ததிககுக் கறபு நல்கியிடுஞ் சீதையுடன் விமான மேறிக, கலநதுரிமை யிருயிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி லயோததிசென்று காதல கூர்ந்தான். (சஅ)

வேறு.

அறக ளத்திறை தன்னை யருச்சனை
பொறபு றச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

நறச ருகக நவின்றனன காலவன
சொறறி றங்கொள் சருககமேற சொலலுவேன. (௩0)

சடாயுவருச்சனைசெயசருக்கமுறறிறறு

ஆ. திருவிருததம-௧0௪௪.

காலவச்சருக்கம்.

நிலமே னியனறனை நிதமும் போற்றிடு
காலவ னெனுமபெய ரிருடி காதையைச
சாலவே சூதமா முனிவன றணமைசோ
சீலமா முனிவரற் குரைததல செய்தனன (௧)

விழுமிய கேள்வியான மேனமை பெறறிடு
மெழுபது சீடாக ளுடனி ருநதனன
வழுவறச் சந்திவந தனமி யறறினன
பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கனறிடின (௨)

இனையவன றலஙகள்சஞ சரித்தற் கெண்ணியே
புனைநலம் பெறறகா விரிப்பு நப்புன
றனைவலஞ் செய்துழும் கினன்பின சார்ந்திடும்
வினையொழி சநதரபுட் கரிணி மேவியே. (௩)

தோயநதன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புய
மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞசிப போநதனன
வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாதியாப்
பாய்ந்திடு நதிததிருப் பதிநூற் றெட்டுமே. (௪)

ஆஙகுள தீாததங் ராடி வணமுழாய
பாங்குறத தரித்திடு முகுந்த னைப்பணிந்

தோங்கிய காதனமீ தூரப் போற்றியே
நீங்குமென மகேந்திரப் பொருப்பி னினறனன் (ரு)

வேங்கையின ருலவிரிக் திருந்து வேங்கட
வோங்கிய கிரிக்குநே ரொனறு மிலலையென
றுங்கவ னினைந்துந ப திற செயயவிற்
பாங்குறு புணரிப்ப படிநது மூழ்கினன. (சு)

மததியா னநதனில வளரும வேங்கடத
துததம சுவாமிபு கரிணி யொனபுனற
சிததநன் மகிழ்பெறத தோயநது செவவிசோ
பசதியால வேங்கட நாதன் பாதமேல. (எ)

மருக்கமழ பைந்துழா யணிந்து வநதுபின
விருப்புறு மகேந்திர கிரியை மேவியே
திருப்பொலி செயன்முறை விசுவ தேவமு
மருத்திமே லறுசுவை யடிசி லுணடனன (அ)

தரணிமேற றிசைபுகுஞ் சாயங் காலையி
லரண்மலி மதுரநா யகனை யன்பினுற
பரவின னீங்கிற பழுது வந்திடின்
விரவுதீ யினிலுயி விடுவ னெனறனன். (கூ)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துஞான்
றம்மறை யிருடிசே துவினி லாய்புனற
செம்மையா யாடிமேற் சித்த பாதுகை
யிம்முறை யேறியுத தரத்தின மேயினன். (க0)

செலலுழி யுபயகா விரியின நீரமேன்
மலகும்வெள் ளருககுநல் வனததின பாவகரி
னெலலேயி னடநதன னெழுநதி ராககதன
கொலலவந் தவனெனக் கொதிதது நினறனன (கக)

நாதனே யெனரர சிஙக மநதிர
மோதியொண புனலெடுத திறைபப வுகசிரஞ
சாதக மாகியவ விருடி தாளமிசைக
காதக விராக்கதன் கனிநதி றைஞ்சினன (கஉ)

இனறுகட லுலகிலிவ வுருவம் வநதது
புரையறப பகரெனப பூரு வந்தனி
லுரைபெறு துநதிவ னெனவு ரைப்பரென்
வரையறை பெறும்பெயர் வாயமை யெனறனன (கங)

மலலிகாாச சுனமகா தேவன முனனரி
னெலலேகா னருஞசிவ நிசியி னோபெறு
செலவமா மறையவன சிவபு ராணநூல
சொலலுமா யிடைபபல தூட னஞசெயதேன. (கச)

கநதரு வககுலத் துதிததுக் கானநூல
வந்ததாற பாடினேன மறைவ லோரெலாஞ
சிநதைகூாந ததிசயித தனாசி வநதவ
ளெந்துவெஞ சாபமோா ரொடியிற கூறினன, (கரு)

அகநதைசெய யரசகனு யைநது சனமகீ
சகந்தனி லெடுததிடத தகக தெனறன
னிகழ்ந்துசீர்ப புராணநூ லினைப்ப ழிததலாற
புகனறது பலித்தது புனித வென்றனன். (கசு)

வேறு.

சென்றபின் னாங்கு சென்மஞ் சிவசிசி யதனி னூதன
றனறரி சனத்தா லேநதாஞ் சனனநீ வயித்திய நாதன
வென்றிசோ தலதத ரக்க னுருவினை யெடுதது வேதம்
நனறறிந திலகு கால வினைப்பிடித திடந டபபாய. (கஎ)

அனனவன் மனுவொன் றேறுதி யருமபுன றெளிப்பான் பின்ன
ரினவல லுருவ நீஙகி யிடுமெனப புராண வாயமை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவினறு னனறேனை
சொன்னவப படிச னிததுத் தொடர்நதன னென்று னம்மா. (கஅ)

அருட்கிட னான வுனகை யரும்புன றபட்ட போதே
யிருட்பொலி பாவ நீங்கிற றிலகுகந் தருவலோகம
பொருககெனச செல்வனென்று புகன்றுபொற புறம்வி மானம
திருததக வேறித் தெயவக் குழாம்புடை சூழச சென்றுன (கக)

வேறு.

மஙகளவேங கடநாதன றரிசனத்தில் விகாதம்வந ததனால் வெ
யய, வஙகியின்மூழ் குவனென்று சீடாதமை யழன்மூட்டு மெனறு
னன்றே, ரெங்களகுலக குருவேநின் றனைநீங்கி யாஙகளெங்வா
றிருப்போ மென்றே, செஙகைவிரித் தெமையிரட்சிப் பதுசேவை
யன்றேவென் றுரைததல செய்தார். (உ0)

அரிசகிபபன பூசாவிச் சதிவநதா லனபருககென் றருளான முன்
னர், தெரியவுணாத் தினையதனைச் சிநதையிலவைத் தியமபினமென்
றிரஙகித் தேம்பும், பரிவுடையோர் தமைபபாாததுக காலவனி ரீத
யுத்தப படியா மென்றே, யுரிமையுறப் புகன்றிடுத றவிாததங்கி
மூட்டுமென வுரைததான் மாதோ. (உக)

என்செய்வா ரதன்பினெறி யழன்மூட்டி வைத்தனர்கா லவனெ ழுந்து, தன்செயகை யுறுதிமுறை மனுவோதி யஙகியினைமூழ கினனா ரு ழாமன, மினசெய்சிற் றிடையுபய நாசசியா ரிமையோாகள விரைந்து செலலப, பொன்செயபாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்கார்த திகைபபருவம் போந்தான மாயன. (உஉ)

மன்னும்வயித தியநாதன் றனககிலகும் வாயுதிசை யதனின் வநது, நன்மைமிகு காலவனுக கெதிாகினறு நளினமலர்க் கரமபி டிததுக, துன்னும்வனக கனனீககி யெடுததுவரங் கேளெனமுன் று யரந் தீர்ந்து, பன்முறைகா லவனனனேன் றனைப்பணிநது பரிநது துதி செயதான் பாங்கால (உங)

இனையதலந தனிலைய நீயிருத்தல வேணடும்பே ரின்ப வீடு, நனையளிக்கு மாதலினுற் றலவாசம யானசெய்வரந தருதல் வேண டும், புனையுநறும பசுந்துளப வேஙகடநா யகவெனறு புகன்று னனனே, னனையபடி வேணடும்வர மனைததுமளித தனனடங்கா மகிழ்சசி கூர்ந்தான (உச)

வரங்கொடுதத வாய்மையினுல் வரதவேங கடநாத னெனவா னேரு, மிரங்குகருங் கடலுடுதத பூவுலகந தனிலுள்ளோ ரேனை யோருங், கரஙகுவிததுத துதிசெய்தார் காலவனுக் கருணமுகுந்தன் கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையுமபெறுவார் பலநாள் வாழ்வாா. (உரு)

வேறு.

கருத்த மைநதிடு காலவ னூரணன
திருபப தாமபுயம் பூசைநி தஞ்செயது
மருத்து ழாயணி வள்ளலவை குந்தமவாழந
திருககு நறகதி யினபமேற பெறறனன். (உசா)

தெளிவு பெறறிடு சீடர்கள் யாவரு
நளின மஙகைந ஞயகன் பாதமேற
றளிப சுநதுழாய சாததிய கஙகுளிரங்
தெளிதின் வைகுசத மெய்தியின் புறறனா (௨.எ)

வேறு.

மததநற் றுழாயணி வளள லேதசொழும்
பத்திகூர் காலவன் பணபு கூறினே
னுத்தம மானநல லுறுதி வாயநதிடு
சிததிர கேதுவின செயகை சொலவன்மேல (௨.அ)

காலவசசருக்கமுறறிற்று
ஆ திருவிருததம-௧0௪௨.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணமனை குணாநதே யெடுததிதம பெறபபகா
முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவா முகமலாந தகமகிழ் கூரப் [குத
புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன வமிதநிய நாதனற பொறபுறு சரிதந
தனியொரு காதை யற்புத மாகத தகும்படி யுரைததன்மே யினனுல.

வேறு.

தயஙகுசவ வீர தேசந் தனைப்புரந் தளிப்போன் மேலாஞ்
செயம்பெறு சிததிர கேது திகழவன் மனைவி கற்ப
வியநதறி வரிய மேன்மை விளஙகுமே மாஙகி யன்னோ
னயர்தரும் புதல்வ னின்றி நாடொறும் விசார முற்றுன (௨)

எனணினன் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதலவா றோரை
நண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயநது செய்யேன்
றிண்ணிய கொடுஙகோ லோசசித திரிநததாற சோநத தென்னைப்
புணணியப புதல்வற பேறு கிடைததிடாப புன்மையென்றே. (௩)

இம்முறை யிரங்கு போதிற காறகிய முனிவ னெனபோன்
செம்மைசோ சிததிர கேது திருததகு மனையிற போநதான்
கொமமென வெழுநது வேநத னருககியங் கொடுததுப போறறி
விமமிவெய துயிரததி ருநதான வினவிமேன முனிவன மாதோ. (ரு)

மனததாறு கிலேசந தன்னை வகுததுரை யெனறு வேநதன்
றனககிதம் பெறந யந்து கூறின னதனபின றககோ
ரினததினன மகிமை பெறறோ யென்குறை புதலவ னில்லை
நினககுவே றுரைப்ப தென்னென றிமமொழி நிகழநதல செயதான

வேறு.

அரசனுங் குரைபப வுணாநதிடு முனிவ னகங்குளிாந தெடுததுரை செயதான், புரவல புதலவற பேறுனக கிலலாக காரணம புகலுவன் முனனம், விரவுநல வளஞ்சோ கலிஙகதே சததின் வேநதன பாகவீற றிருநதாய், திரமுற வேத முணாநதவே தியனறன சிவலிஙக பூசையை யிகழநதாய் (சு)

அனறவன பூசைத திரவிய மதனி லளிநதிடு பழததினை யெடுததுத, தினறனை யபபால் வேறிடந தனைறிற் சிவலிஙக பூசையை முடிததான், மனறலிப் புவியிற சிறிதுநா ளிருந்தே மரிததனை யியறறிய பாவ, மொனறியே புதலவற பேறுனக கில்லா துளாநதுயா சூழ்ந்திருந் தனையே (எ)

உனககுநல லுறுதி யுபயகா விரியி னுப்பணி லொருதல முளது, மனததுயர் தீாககு மாயிடை வாத வேஙகட நாதனை வணஙகித, தனககிணை யிலலாத தையலை வயித்திய நாதனைப பணியினமேன மூனறு, தினததினிற புதல்வற பேறுதான் கிடைக்கும வகைவட மலையவன் செயவான். (அ)

வன்றிற லுறுதி வேள்வியா னியறற வளர்திர வியமளித் திடு்,
நின்றுதா மாமற செல்லுதி யெனவே நிறையுமா தவனுரைத தனன்
பின, வென்றிசே ரரசன முனிவரன் மனததின விழைந்தன யா
வையு மீநது, தன்றனை வியைமுன போநதிடச செயது தானபடை
யுடனெழுந தனனே. (கூ)

நலலஞான் றற்றுத தையலே வயிததிய நாதனை விதிமுறை
பணிந்தே, செல்வமா முனிவ னுரைததவட் படியே செயதனன வே
ங்கட நாதன், சொல்லரும் புகழ்சேர் புதல்வனைப் பெறுவை'சூழ்ந்தி
டுஞ் சிவநிசி விரத, மொல்லையிற றுழா தியறறுதி வயித்திய நாதனை
வணஙகியென் றுரைத்தான. (கO)

திகழ்ந்திடு தலததை மூவலஞ் செயது தெய்வநா யகனருள
பெற்றுப, புகழ்ந்திட மகிமை பெறறதன் றேசமபோந்துமா தந
தொறும் பொருநதி, நிகழ்நதபே ரன்பாற சிவநிசி விரத நியமமா
யியற்றின னதன்பி, னுகந்தொறு முளளோர் துதிசெயப புதல்வ
றுதித்தன னுததம தினததில. (கக)

சிறிதுநாட் சென்ற பினபுதல வனுக்குத் திகழ்தரு மணிமுடி
சூட்டி, நெறிமுறை செங்கோல் செலுததிடச செய்து கேசமாம்
வேங்கட நாதன, பிறிவிலவை குநதங கயிலைமால் வரையும் பெற்றன
னிககதை கேட்போ, ரறிவுள புதலவற பேறுபெற் றிடுவா ரளப்பரு
நிதிபடைத் திடுவார். (கஉ)

வேறு.

பத்திமீ தூரவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ்
சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செப்பினே

னுத்தமன் வீரசே னன்ற னுண்மைசேர்
சுதநமாஞ் சருககமே லெடுத்துச் சொல்லுவேன. (௧௩)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருததம்-௧௦௫௩.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சார்தரு நல்வளந் தழைத்து நாடொறுஞ்
சீரதிகழ் வாலிய தேச மனனவன்
கார்நிகர் வணமைசோ கரததி னுன்புக
மூரசொலற பாலரெண் ணரிய தாகுமே. (௧)

விளங்கிடு மவன்பெயா வீர சேனன்வா
மிளங்கும ரனைவிழைந திகப ரமபெற
வளர்நதிடும் விரதநன் கியற்றி மானமிய
மளந்தறி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன. (௨)

உரைத்திடு புராணிக ருளமகிழ்ந்திட
விரததின மிழைததவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளிதது வணமைசோ
தரைக்கணவீற் றிருக்கவா சனமுந் தநதனன (௩)

தாழ்ந்திடு புவிதனிற முனி ருந்தன
ளுழந்திடு புராணநற் கதைய னைததையும்
வாழ்ந்திட வுணருநாண் மவுன நீங்கியே
சூழ்நதபே ருடன்பல சொல்வ முங்கினுன். (௪)

இனையமன் னவனறனக் கிரம ளித்திடுந்
தனயனவந் துதித்தனன் றகுதி பெற்றநற்
றினமதிற சித்திர சேன னென்றுபே
ரினைவரு முரைத்திட விட்ட ழைத்தனன். (ரு)

அப்புதல வன்றனைக் கீரெட் டாண்டினிற்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழ்ந்
தப்புவிக் கிதனுசெய்மன னவன ளித்திடு
மைப்புயற கூந்தலா ளனைம ணஞ்செய்தான. (சா)

இருபதாண் டினிறைய ரோக மெய்திமேற்
பெருகியை யைந்திலென் பெழுந்தி யாக்கையைக்
கருகிடச் செய்துமேற கனத்த தாதலா
லருமையாம வயித்திய மனைத்துஞ் செய்தனன். (எ)

நலிவுசெய் தததனை நாடி மன்னவன்
மெலியுறு ணிடையுடன விதன மீதுறப
பொலிவிழந் தெண்ணிடும் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வரனவந் துற்றனன (அ)

அருக்கிய முதலிய வளித்து மன்னவன்
விருப்புறு முகமனும் விளம்பிப் புத்திர
னிருக்குமந் நிலைமையு மெடுத்துக் கூறினன்
றிருக்கிளா முனிவரன றியானஞ் செய்துமேல். (கூ)

மன்னகேள் சிவகதை மகிழ்ந்து கேட்பவர்
பின்னொரு வாகளுடன் பேசி டாரதை
யுன்முக மாகவே யுணர்வா நீமுன
மன்னிய ருடன்பல பேசிக் கேட்டதால். (கo)

இதகரு நோய்தொடாா தெயதிற நீறிலா
வதகன்மான மியந்தனைக கேட்கு மாயினடச்
சிதநம்வே ருகவே சிலசொற சொலபவன்
புததிரன கயவியா தியபைபொ ருாறுவான். (கக)

ஈதலா றுயாந்தவா சனத்தி ருாதுமே
றூதனற புராணநூல கேடகு நன்மையில்
பாதக மிரவுரவம பதிய மூழகினுஞ்
சாதகம் பெறவெமிங் காலா தான்செலும். (கஉ)

புகனறிடு புராணமிா தனைசெய புலவறி
வகாகைதயர் புத்திர கீன ராகுவா .
ரிகழாதிடக் கயவியா தியுமவா தெய்திடு
ாிகழ்ந்தநீ ரிழிவெனு நோயகி ரம்புமே. (கங)

விடையுகந் தவன்றல புராண மேனமைமநன
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ மூந்திடி
னடைகுவர் குன்மநோ யன்றிக் குட்டமுந்
தடைபடா தெய்திடுந் தளாந்து வாடுவார். (கச)

திகைப்பொழித திடுஞ்சிவ புராணங கேட்டுமே
னகைப்பவ ரிரவ்ரவ நரகஞ் சோகுவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சிதத போககுாற
ருகைப்பொரு ளளித்திடாா நரகிற் றேய்குவார். (கரு)

வணைமைசோ புராணமான் மியமவ குதநெடுத்
துணைமையாய்ப் புகனறவர்க் குபாபெ ரும்பொரு
ணுண்ணிழை யாடைால் கிடார்க ளொாதுதன்
கணணிழந் தருாா கழாதி யேங்குவாா. (கசு)

பொருந்திட வுரைத்திடு புராணி கர்ககுமேற்
றிருந்துமா பரணமுஞ் செம்பொன ஞடையும்
பரிந்தளித் திடாதவர் பாரின மீதினின்
வருந்துவா சுவானமாயப் பிறந்து மனனகேள். (கஎ)

முன்னவன் புராணமேன் முழுதுங் கேட்குந
நன்மைசோ நாட்புரா ணிகாகரு நனனிதி
பொன்னிஞற செயதவா பரணம் போதுசாந்
தின்னபற் பலவளித் திடவி திகருநூல். (கஅ)

எனறுமா முனிவர னெடுத்து ரைததிவன்
பொனறுவன் மாதமோா மூன்றிற போகுமுன்
னன்றிசோ வயித்திய நாத நறறலஞ்
சென்றுசித தாமுத தீாத்தந் தோயந்துபின். (ககூ)

புதலவனல விருச்சிக மாதம் புண்ணிய
மதிகமா மபரபக் கதத் னடடமித்
திதியினில் வயித்திய நாதன் சீரடி
விதிவழா தருச்சனை செய்து மேன்மைசூழ். (உ0)

சடாயுகுண் டந்தனிற நயங்கு நீறறினை
விடாதமெய் யன்பிறு லெடுத்து மேனிமேற்
படாதபா டில்லையென றுரைக்கப பண்ணுநோ
யடாதொழிந் திடுந்தரித திடுமப் போதினின். (உக)

செல்லுதி யெனததெரிந் தெடுத்துக் கூறினு
னல்லதீர்ந் திடப்புவி யளிக்கு மன்னவ
னல்லமா முனிவர னவிலும் யாவையு
மொல்லையிற் செய்தன னொழிநத தன்னநோய். (உஉ

இட்டகா மியந்தரு மெழிற்புள் ளூரினிற்
றிடடமாஞ் சடாயுகுண டததி னுககுநற்
பிட்டதி ரசம்வடை பிறங்கு மோதக
மடடிலா நிவேதன மகிழ்ந்து செயதனன். (உங)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைததோங்கு சடாயு குண்ட வேதிகைகநற் பசும்பொனவைத திழைத்து மேனமை, தககநவ மணிகுயிறறி யதனவெண் ணீறு தனையணிந்து பின்னாததன் புகலவன் பாரி, தொககபரி சனஞ்சூழ நின்று வேநதன றெலபுகழசோ தேசமதிற பாதிதூய, செககாநிற மொளிரவயிததிய நாதற கீநது திருவருள்பெற்றெழிறகொடி ஞசித தோமேற் போநதான. (உச)

பெருமைபெறு பிரதோட காலந தன்னிற பிறஙகுசெவவாய்க்கிழமையினிற பிதிரககள் ஞானறி, னருமைமிகு சடாயுகுண்டத திலகும் வெணணீ றணிந்தாலவெண் குட்டமுத லனைததுந் தீரவார், பொருநதியிடும் பகைவர்தமை வெல்வா யிட்டப போகமெனனறுரைததிடும்பேய் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டகா மியங்க ளைல்குங்கைககணட பலனுருவ கடலசூழ் பாரமேல. (உரு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு முலக மீதிற கெழுமுசெங கோல்செ லுத்தி
யளந்துகண் டெடுத்துக கூற வரியவண் புகழ்ப டைததா
வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சருக்க வாயமை
விளம்பின னிபபாற சில விருததநற சருக்கஞ் சொல்வேன். (உசு)

வீரசேனசசருககமுறறிற்று.

ஆ திருவிருததம்-கoஅக.

சிலவிருத்தச்சருக்கம்.

குற்றநீத் திலங்கிய குணமி குந்திடு
நற்றவ மியற்றுநன் முனிவ னாரதன்
பெற்றிசோ கதைபிறி துரைத்த தன்றியே
மற்றுமோர் கதைவகுத் துரைத்தன் மேயினன் (க)

வெயில்விரி பசும்பொன்வாய்ந் திலகு விண்ணொடு
மெயிலுடுத் தெண்ணரும் புகழ்த் தழைத்திசை
பயில்பயி டனிசி தேசம் பார்ப்பனா
மயிலிய லாரொடும் வாழ்வ தன்னதில் (உ)

குலவிய கண்ணுவ கோத்தி ரத்தனில்
திலகிடப் பிறந்தவன் கபில னென்றுபே
ருலகுளோர் கூறுதற் குரியன் பாரிபேர்
நலமிகு சுகுணையென் றுரைப்பர் நாடினின். (ங)

ஏலவார் குழலெழிற் சீல வீதத்தனை
யாலமுண் டவனரு ளால வித்தனள்
காலகா லங்களிற் கருதிச் செயச்சடங்
கோலநீக் கடலுல குவப்பச் செய்துபின். (ச)

வேதவே தாங்கமு மோது வித்திடுங்
காதல்கூர் பருவம தறிந்து கற்றுணர்
போதகா சாரியன் புத்தி ரனற்றனக்
கேதநீங் கிடவளிப் பதுமி யற்றினன் (ரு)

இளையவ னூழ்வசத் தியற்கை யென்கொலோ
நினைவிலன் பாவமீ தென்று நிந்தனை
தனைநிதஞ் செய்தன னரணி மீதினி
லனைவரும் பழித்திட மதுவ ருந்தினன். (சு)

தன்னணரி புரிந்திடு தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் தூடணஞ் செய்தி கழந்துகள
ளுண்றும்வே றியாதுக ரெச்சி லுண்டன்ன
பண்ணிடு கொடுமையா பகுத்துக் கூறுவார். (எ)

அன்னவள சேடம்யான கொண்டே கனறுநில்
லென்னுமப பொழுதினும் வலிகதெ டுதத்தைத
தினனுத றவிாநதிலன றிருநது மெலலினும
புன்னகை செயதுபுல லுததொ ழிநதிலன. (அ)

பிறங்குவேல் விழியொரு பெண்ணை யீன்றுவைத்
திறந்தன ளவளுநல் விரதி யாமென
நிறங்கிளர் பருவமெய தினணி யைபினு
மறஞ்சுடு மெனலவிடுந் தவளைப் புலலினன. (கூ)

எண்ணியென சொலவனயா னவளபின னீன்றிடும்
பெண்ணையும புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் றிருநதிடு தலம டுத்தனன (கo)

அனையநற் றலந்தனி லவனகொ டுநதொழி
றனையுரைப பரிதுநா டொறுந்தன னெஞ்சினி
னினைகுவ னிவர்மனை திதியெ டுக்குமா
றினையதென் றிரவினிற் றிருடி யேகுவான. (கக)

விடையுகந் தேறுமவ் விமலன றன்னரு
ளுடையவன மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
தடைபடா துணர்நதவன் சடாயு குண்டநீ
ரிடைவிடா தணிந்திட முடிந்து றங்கினான். (கஉ)

அணாகக னுடனைவிடுத் தவன்முன் போலொளித
திணாககுால விரவினிற் றிருட்ற செய்தினன்
குணாந்தரு சடாயுகுணா டததி னீறறினைப
பணாதொகு முடிபபெனா வெடுததுப் பார்த்தனனா. (கடு)

உணாறு தற கமைபயோா காசு மின்மையாற
றுணைனைா வூதியே தூறறி விட்டுமேல
வனைமைசே ராடையைக கவாந்து மாதிலோ
நணாணுமுனா னமனகணம் வரவி றநதனன (கசு)

சிவகணா மியமதூ தரைச்செ யிாத்தடாந
இவர்முனா நீவிாவந் திடுவ தென்கொலென்
றவர்தமை விலககிமுன் றூது நீறது
தவறியன் னவனுட றனனின் வீழ்ந்தது. (கஎ)

கனைடிலீா போலுமென் றுரைததுக் கண்ணின்முனா
விணடொடும் விமானமே லேற்றி மேவினு
ரெணாடிசை புகழ்ந்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குணாடீ றணிபலனா கூறற பாலதோ. (கஅ)

வேறு.

திகழுஞ் சீல விருத்தன் றிருததமாம்
புகழுகொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றனா
னிகழ்சு வாசினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்து வகுப்பன்மேல். (கஎ)

சீலவிருததச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கoகஅ.

சுவாசினிச்சருக்கம்.

ஆழ்ந்திடு கங்கா தீரமீ திலகு மருமறை யவனமனை யவளசீர்,
சூழ்ந்தெழில கொழிகருஞ சுவாசினி யெனனுங் தூயவ ளாயிடை
யுயாந்து, தாழ்ந்திடு பனைக டழைந்திடு பராரை விருககமுந தண்
மலர் நெகிழ்ந்து, வீழ்ந்திடு பசுந்தே னுடனமுறுக கவிழந்து விரை
கமழ் நலனையும புகழந்தாள் (க)

துணைபிரி யாம லிருந்திடு மினிய தோழிய ருடனபொழி லகத்தி,
லிணைமலர் கொயயப் போநதனள் வநதோ ரியாவருந தனித்தனி பிரி
ந்தார், மணமலி புனனை நீழலிற் றனித்து நினனை ளமமரப பொ
ந்தி, னனைகொடும் பேயதான் கணடமோ கிதநதே யடுததது பிடித
திட வமமா. (உ)

குணதிசை யதனிற் றனிாவிரித திலகு கோழரைக கடமபினீள்
பொந்தி, னணையும்வே தாளம் வெளியினிற புறப்பட டனையமுன்
னினறதங் கதனபின, வணமிகு போதி யெனுமரப பொந்தின வசி
த்திடு பிரமரட சசுவொன், றிணையிலா வணஙகன் னவளெதிர்
நினற திவையெலாங கண்டுவெய துயிாத்தாள். (ங)

ஈங்கிவ டனனை யான்முனங் கண்டேன் பினபுநீ கண்டனை
யினறு, பாங்கரி னின்று முறைமையா யிவளை யனுபவித் திடுமபடி
யனறி, யோங்கிய வலிமை பேசிடிற கொல்வே னுனையொரு கண
ப்பொழு ததனி, னீங்கிநீ போவென் றுரன்றிரே டொன்று நெ
ருப்பெழக் கூறி நின்றதுவே. (ச)

இனையபற பலவுஞ் செவிப்புகும் பொழுதி னென்செய்வாள்
வெருவினள் மூாச்சை, தனையடைந தீன்ற தந்தையின கிருகஞ் சார்

நதன ருண்டிநித திரையோர், தினையள வேனு மின்றியே யித்தர்
செய்கையை யெய்தின ளப்பால், புனையிழை தன்னை யிருடியாச்
சிரமம புகச்செய்து போந்தனர் தாமும. (௫)

மெல்லிய றன்னை மணம்புரிந தவனும விருப்புறு மன்னையும்
பிதாவு, நல்லமா முனிவ ரிடத்திலோா மாத நானகுமா தம்மொரு
வருடன், செலலுநா ளளவும விதிமுறை வாசஞ் செயதனா வேறு
வே ருக, வொல்லையி லிவாக ணினைவறிந தொருபாழங கிணற்
றினிற் றள்ளினின ரொளித்தே. (௬)

அலகைக ளிருநத வதனபின்மூ வருஙகா ளுதுபோயத தேடி
யே பாாதது, * நிலவரங கண்டு வெய்துயிாத தெடுத்து நின்றனர்
மூப்பது வருடனு, செலவரி திதனமுன செயதபுண ணியத்தாற
சேர்நதனா வெள்ளெருக கிலகி, நலமிக வளிககும வனததிலப்
பொழுதி னடுஙகியே நின்றன புரம்பின. (௭)

கணணுவ முனிவ ருசசிர மததின் கடைபபடு வடதிசை
யதனி, னெண்ணமுங குலைநதே யவையெலா மேஙகி நின்றபின்
கணஙகுழைப் பதிலைய, வணமைசே ரொழுக்க முறைமையாற றொ
ழுது வணஙகின ளதிசயித தம்மா, பெணணணங கவளை யினறவ
ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிநது. (௮)

கேட்டனா தலத்தின் மகிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா
மூத தீாததம், வாட்டடங கன்னுண முழுகிடச் செயம்மின் வலி
மைசேர் பசாசனு காது, ஈாட்டமூன் றுடைய வயித்திய நாத னற்
பதம் பணியுமப் பொழுதி, வீட்டுநல் வினையா லிகபரம் வேண்டும்
யாவையு மளித்திடு மென்றூர். (௯)

* நிலவரம - கிணறு.

திலகநான் மறையோ ருரைநதவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச
செயது, நலமிகும விலவக கிளையிருல வயிததிய நாதனை யருசச
னை புரிய, விலகுசாய தநனை செயதன ரணஙகு மியற்றியே வலம்
வரும் பொழுதிற, சொலமகி ழளிககுஞ சடாயுகுண டததின் றாய்
நன்னியே டணிநதாள். (௧௦)

ஆரமு தனைய வணஙகிவட் கடுநத வலைகைகோ யன்றியே
யசசோ, கோரமாம் விளைக ளியாவையு நீஙகிக குலவுபே ரின்ப
மெய் தினர்தஞ, சீரணி விளககந தோன்றிட நினரு டிகழநதிடு
மனையகுண டததின், காரண முணாநது மூவரு மெண்ணிக கரை
பெரு மகிழசசியைப் பெற்றா (௧௧)

கரங்குவித திலக மூவலஞ செயது காசினி யதனின்மே லா
ன. வரநதருமு வயிததிய நாதனை வணஙகி வாழமூ ரெபதின ரது
ாற, புரந்தரன முதலாங கடவுளா போறறும பொறபுறு டாயு
குண டததின, திரமபெறு மகிமை யறிதரி தெனறே செப்பின
னாரத முனிவன. (௧௨)

வேறு

தூய வாயமைச் சுவாசினி வண்மையை
யேயு மாறு உருதநெடுநத தோநதனே
ஞயும் வாமபுக ழான்றநுச் சீலனை
பாயி லஙகு சருககம் பகாவன்மேல. (௧௩)

சுவாசினிச்சருககமுற றிற்று
ஆ திருவிருத்தம-௧௧௧௧.

துச்சீலச்சருக்கம்.

திருந்துகாம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன வேதம
வருநதுதுச சீல னென்போன் மததகாண் மலர்சோ பிதத

னரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா நிந்தை பேசி
யிருந்தனன் சோரன வீட்டிற் பொருள்கவர்ந் தெழிறறீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத் தாரகளு மவனைத தளளிப்
பூரியா போவென் றூரின் புறத்தினில விடுத்தா ரன்னோன
பாரிபுத திராயின போதப் பறபல வூரக டோறு
மோரியை யொத்துக் கூபபிட் டோடியே திரிந்தி ரந்தான். (௨)

வழிதனி லிடிவி ழுந்து மாய்ந்தனள் பாரி யன்றோ
ளழியுமுன் மைந்தன் கூட விழுந்திறந் தனனெ ழுந்து
செழியகா னகத்திற் சென்று டிரிந்தன னதன்பின் செவவி
பொழிதரும் வயித்திய நாதம் போந்துபூங் கோயில சேர்ந்தான.()

சிலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமஞ் சனமெ டுக்கு
மிலகிய பணிதான் செயதே யிருந்தன னவனைத் தூய
நலமிகு மெதிவ யிறறி ஞெயாலி துனப முளளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குணடநீ றிடுக வென்றான். (௪)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்துபின் றேடிப் பார்த்துப்
புவியினில மருந்து வாங்கித தினறிடிற போமெ டுத்துக்
குவியுமிச சாமப லனறன் கொடியநோய தீரப்ப திலலை
விவிதமாம் பணம்ப றிக்க வேண்டியே வைத்தா ரெனறான். (௫)

ஆங்கிகழ்ந் தெடுத்து ரைக்கு மம்மொழி யுணர்ந்து நின்று
தாங்கருங் கோபந் தன்னாற் சபித்தனன கண்சி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலவ் வெதிபோ முனன
நீங்கின னரவந் தீண்டி நெடியவப் பாவி யம்மா. (௬)

ழிவைவினி னரகந் தன்னிற ரேய்ந்திடத் தள்ளி விட்டா
ரனையவ னரகின வீழா தருஞசிவ பணிமுன செய்த
வினைவச மதனுன மேன்மை விளங்கருச் சுனமா மூதூர்
'னையணைந தடலசெ றிந்தத தழல்விழி யுழுவை யானுன. (எ)

''தடரு மகிமை பெறறுத் திகழுமத் தலததில வெய்ய
'வடனவ விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிந்து
ாடதிற புகுந்தான் கணடு பிடித்ததக கனற்கண் வேங்கை
'யாடினன் குததித தளள வொழிந்ததவ் வுருவ மன்றே. (அ)

திறம்பொலி விபூதி குணட நீறுபட் டிறநத வாற்றுற்
சிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறஙகல்வீற றிருந்தான மிகக பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
தறங்குநீள் கடலசூழ பாரிற் கணிபபரி தனறே வெனறுன. (௯)

இலகிய வெதிவி பூதி குணடநீ றணிந்தி ருநது
* கலதைசெய் வியாதி நீங்கிக கருணைசெய வயிததிய நாத
னலமிகு பொற்றுள் போற்றி நவிலரு மகிழ்சசி கூாநது
சிலபகல வாசஞ செய்து திருநதுமாச் சிரமஞ சோநதான. (௧௦)

வேறு.

துலங்கும் வன்புக ழோங்குதுச் சீலநன
னலங்கொள வாயமைச் சருகக நவினறன
னுலங்கொ டோளுதங் கனறுயர் மானமியப்
பலன்பு கனற சருக்கம் பகர்வனமேல. (௧௧)

துச்சிலசசருககமுறறிறறு.

ஆ திருவிருததம் - ௧௧௨௨.

---

* கலதை - கலககம்.

உதங்கச்சருக்கம்.

பின்னரும் விபூதி குண்டப் பெருமையைச் சூத னென்னு
நன்முனி வரன்பு கன்று ஞானமறை யுணர்ந்து நித்ய
கன்மநன் கியற்றிக் காமக் குரோதநீத் தணலைப் பாதம்
பன்முறை பணிவோன் சீடர் பரிவுகூர் தரவி ருந்தான்
சற்குண மறையோன் சீட னொருவனுழ் கயநோ யுற்றுப்
பற்பல துயரு ழந்து வருந்தியே குருவைப் பார்த்துச்
சொற்பெறு காலமூன்றுந் தெரிந்திடுந் தூயோ யிந்நோ
யற்பக லொழியா தென்னை யடுத்ததை யருள்செய் யென்றான்.(௨

வேறு

முன்புவை சியனீ மோகக் நடைமிகு துரோகி பூசை
யன்புடன் செய்வோர் தம்மை யகந்தையா லிகழ்ச்சி செய்தாய்
தென்புவி யாளுங் காலன் தூதுவர் சினந்து வந்து
பின்பிடித் திழுத்து வெய்ய பெருநர கத்தில் வீழ்த்தார். (௩)

ஆங்கது நீங்கி நாயாய்ப் பிறந்தனை யதன்பின் வந்து
பாங்குள மறைக்கு லத்தி லுற்பவித் தனையப் பாவத்
தோங்கின கயநோய் தீரு முபாயமொன் றுரைப்பன் கொன்றைத்
தேங்கமழ் வயித்திய நாதன் செவ்விசேர் தலத்தைச் சேர்ந்து.(௪)

நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீற்றினை யணிந்த போதிற்
குறைந்துநீங் கிடுமற் றென்றுற் கொடியநோய் தீரா தென்றே
யறைந்தனன் னனைய மேன்மைத் தலந்தனை யடுத்து வெண்ணீ
றிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யெடுத்தவ னுடலி லிட்டான். (௫)

அடுத்திடும் வியாதி தீரக் கண்டில னாசான் றன்னைக்
கடுத்துடல் வெளுத்த தன்றிக் காரிய மில்லை யென்று
தொடுத்தன னனேகம் வார்த்தை அகளுறு சாம்ப லென்ன
கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி யினனுஞ் சொன்னான்.

ருத்தூரத் தூதங்கன் கூறம வெய்ய சொற பொரும லுள்ளத்
ஏகமில் பாவி காக மாழுவை யென்று சாப
ரகசணைப் பொருதுந தாழா திடடன னவனவ லாரி
தஜினிற் பிறநது சோயிற புறததிலோா மாததி ருநதான். (எ)

தம மறையோன சிதசா முதபபுன ஆதய காலம்
திமீ தூர பூழப பணிபதி யணிநத வேணி
தியன றனைடய ணிநது நிறைநதிம விபூதி குணடச்
தம் றணிநது பீதி கோணடுதோன வகாககுச சென்றுன். (அ)

நீதும்வே தியனம சிமூவே யநதின பூசை செயத
பயநா தனைவ ணஙகுச சூரிய நாதசய பாஙகாப
யவந குணட தரறுப பரியபோக சணைதை வைத்துப்
மாயவையிற நீாசத பானம் பணைறுசற செபுநது போநதான். ()

சுத்தகு பொருதிற காசயலையபோக சணைதவை பூசகாற்
காததிடக குணட நீறு படடசாற சோயயாந தேகஞ
சதசமாய நீஙகத தேவா குழுநட வமான மேறி
சித்தனவாழ கயிலை சாாநது நிலையபெற றிருநதா னம்மா. (க0)

இபபடி யனேகம வாயமை யெயதிய விபூதி குணட
மடபபெரு பெனமை தனனை வதிவழா தமுதி யாகச்
செபபினன புராணை மூவா றணாநதுணாந தெளிநத தூயோா
னுபபருந தவததோா றெலலா முயாபெரு மகிழச்சி பூசதார்.(கக)

உதங்கச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ககஙங.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயப்பட்டு ம-ள-ள-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது. இந்நன்றி யாவராலும் இனிது பாராட்டற்பாலது. இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்கோயிற்றெரு 110-ம் நெம்பர்வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மானேஜர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், சென்னையில் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்தீச்சுரன்கோயிலில் மணிகைவியாபாரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை அணா-அ, தபாற்கூலி அணா-க

இங்ஙனம்,
சு. சொக்கலிங்கமுதலியார்